

NULTE GRANICE

Tajni Havajski sistem
za bogatstvo, zdravlje,
mir, i mnogo drugog

JOE VITALE
IHALEAKALA HEW LEN, PhD

SADRŽAJ

Zahvalnice

Predgovor

Gdje mir počinje

Uvod

Tajna Univerzuma

Avantura počinje

Naš prvi razgovor

Šokantna istina o namjerama

Kakvi izuzetci?

Volim Te

Jelo sa Božanstvom

Svjedočanstva

Kako brže doći do rezultata

Kako zadobiti veće bogatstvo

Sumnjičavi umovi žele da znaju

Izbor je ograničenje

Cigare, Hamburgeri, i Ubijanje Božanstva

Istina iza priče

Epilog

Tri stepena buđenja

Dodatak A Osnovni principi Nultih Granica

Dodatak B Kako da izliječite sebe (ili bilo kog drugoga) i otkrijete
Zdravlje, Dobrobit i Sreću

Dodatak C Ko je glavni?

John Wiley & Sons Inc

Posvećeno Morrnah Ka'i
- Dr. Hew Len

Posvećeno Mark Ryan-u i Nerrisa-i
- Dr. Vitale

Ho'oponopono je dubokouman dar koji omogućava razvoj odnosa sa Božanstvom unutar nas i shvatanje kako da komuniciramo sa njim u svakom trenutku, kako da naše pogrešne misli, riječi, djela i aktivnosti očistimo. Proces se u osnovi odnosi na slobodu, potpunu slobodu od prošlosti.

Morrnah Nalamaku Simeona,
Ho'oponopono Majstor Učitelj,
Kreator Samo I-Dentiteta Ho'oponopono,
Nazvan Živo bogatstvo države Hawaii 1983
Od strane Hongwanji Misije Honolulu
I Pravosuđa Hawaii-a

ZAHVALNICE

Dvojici ključnih ljudi dugujem zahvalnost za pojavu ove knjige: Mark Ryan-u neprocjenljivo vrijednom prijatelju koji mi je prvi ispričao priču o neobičnom terapeutu o kome će te čitati, i Dr. Ihaleakala Hew Len-u koji jeste taj neobični terapeut, a koji je postao moj najnoviji neprocjenljivo vrijedni prijatelj. Nerissa, moja ljubav, je moja najglavnija podrška i moj životni partner. Matt Holt i moji dragi prijatelji iz izdavačke kuće John Waley & Sons, Inc. su sjajni ljudi koje treba znati i sa kojima treba raditi. Suzzane Burns je moj ključni saradnik i publicist, koja je prva pročitala i provjerila prvu skicu ovoga djela. Moja najbliža okolina, ljudi sa kojima sam saradivao podržavala me je u ovom projektu, među kojima su Jillian Coleman-Wheeler, Cindy Cashman, Craig Perrine, Pat O'Brian, Bill Hibbler, i Nerissa Oden. Prvi čitaoci ove knjige koji su mi pomogli da je uobličim i usavršim su Mark Weisser i Mark Ryan. Takođe želim da se zahvalim Božanstvu koje me vodilo dok sam pisao ovu knjigu. Svima sam duboko zahvalan.

Predgovor

Gdje mir počinje

Draga Mornnah Nalamaku Simeons, stvaralac i prvi majstor učitelj Samo I-Dentiteta Ho'oponopono-a, je na svom stolu držala karticu sa natpisom "Mir započinje sa mnom".

Osvjedočio sam se u taj mir koji prevazilazi svako razumijevanje dok sam putovao i radio sa njom od decembra 1982 do toga sudbonosnog dana u Kircheim-u, Njemačka, februara 1992 godine. Čak i dok je ležala mrtva u svom krevetu okružena haosom, ona je širila taj mir koji prevazilazi svako shvatanje.

Imao sam veliku sreću i čast da me obučava Mornnah tokom novembra 1982 i da budem u njenom prisustvu tokom cijele dekade. Od tada se bavim Samo I-Dentitetom Ho-oponopono. Srećan sam da, uz pomoć moga prijatelja Dr. Joe Vitale, ova poruka sada može da dopre do ostalog svijeta.

Ali istina je da ona može doprijeti do vas kroz mene, jer smo mi jedno i to sve se dešava iznutra.

Mir JASTVA,

Ihaleakala Hew Len, PhD

Predsjednik Emeritus

Fondacije Jastva, Inc. Sloboda Kosmosa

www.hooponopono.org

www.businessbyyou.com

Uvod

Tajna Univerzuma

2006 godine napisao sam jedan članak pod nazivom "Najneobičiji terapeut na svijetu". Odnosio se na psihologa koji je pomogao da se izliječe svi mentalno bolesni kriminalci u jednom zatvoru – a da se nije nikada profesionalno susreo ni sa jednim od njih. Koristio je jedan neobičan iscjeliteljski metod sa Hawaja. Do 2004 nijesam nikada čuo o njemu ili njegovom metodu. Prije nego sam ga pronašao, za njim sam tragao dvije godine. Tada sam naučio njegov metod i napisao taj sada popularni članak.

Taj članak je zapljusnuo Internet. Prvo je poslat na Newsgroupe, a zatim e-mail-om prosljeđen ogromnom broju ljudi raznih životnih okupacija. Ljudima sa moje lične liste na www.mrfire.com se svidjela, i oni su ga prosljedili desetinama hiljada drugih. Ovi su ga dalje prosljedili svojoj familiji i prijateljima. Procjenjujem da je oko 5 miliona ljudi pročitao ovaj članak.

Svako ko ga je pročitao teško da je mogao da povjeruje u takvo nešto. Neki su bili inspirisani njime. Neki su bili skeptični. Svi su tražili još. Ova knjiga je rezultat te želje i moje potrage.

Čak i ako ste majstor Pet koraka iz moje prethodne knjige, "Faktor Privlačnosti", nećete moći shvatiti nevjerovatni uvid koji ću vam otkriti ovdje, svakako ne na prvi pogled. Jednostavni proces koji ću u ovoj knjizi podijeliti sa vama pomoći će da objasnim zašto sam mogao da ostvarim ogromna dostignuća bez stvarnog pokušavanja da se ona dese. Ovdje je navedeno nekoliko njih:

- Moj Slavuj - audio program, *Moć sramnog marketinga*, pojavio se deset godina pošto sam prestao da kucam na vrata izdavača
- Kako sam išao od beskućnika preko siromaštva, od pisca koji se bori i batrga, preko pisca čija djela objavljuju kao najprodavanijeg autora na tržištu Interneta, *bez ikakvog plana?*
- Moja želja da sebi privučem BMW Z3 sportski auto dovela me do *inspirisanosti* idejom Internet marketinga koju niko do tada nije imao – kojom sam zaradio 22500 \$ u jednom danu i četvrt miliona dolara za otprilike pola godine.
- Moja želja da kupim kuću i preselim se u oblast Teksasa kada nijesam imao ništa i prolazio kroz razvod dovela me do organizovanja novog posla koji mi je donio 50000 \$ u jednom danu.
- Veliki gubitak težine od oko 80 funti (40 kg) desio se pošto sam se prepustio i otvorio ka novim načinima ostvarenja želja.
- Moja želja da budem autor #1 najprodavanije knjige uputila me da napišem #1 najprodavaniju knjigu *koju nijesam nikada planirao da napišem i što uopšte i nije ni bila moja ideja.*
- Moje pojavljivanje u hit filmu, *Tajna, desilo bez mogeg moljavanja, nagovaranja, namjeravanja, ili organizovanja na bilo koji način.*
- Moje pojavljivanje u *šou Lary King-a uživo*, novembra 2006 i ponovo marta 2007, desilo se *bez ikakve moje namjere.*
- Dok pišem ove riješči, Holivudski producenti razgovaraju o snimanju filma po mojoj knjizi "Faktor Atraktora", dok drugi pregovaraju da organizuju moj lični TV program.

Ova lista bi mogla da se nastavi, ali mislim da ste stekli sliku o čemu se radi. U mom životu su se desile mnoge čudesne stvari.

Ali zbog čega se one dešavaju?

Nekada sam bio beskućnik. Danas sam najprodavaniji autor, slavan na Internetu i multimilioner.

Šta mi se desilo da ostvarim sav ovaj uspjeh?

Da, slijedio sam svoje snove.

Da, preduzeo sam akciju.

Da, bio sam uporan.

Zar nisu i drugi ljudi uradili isto što i ja, pa ipak nisu ostvarili uspjeh?

U čemu je razlika?

Ako se kritično osvrnete na sve ono što sam ostvario, možete uočiti da nijedno od njih nijesam direktno ja ostvario. U stvari, to što svi oni imaju zajedničko jeste duh Božjeg plana, sa mnom ponekad kao nevoljnim učesnikom.

Da to objasnim na drugi mačin: krajem 2006 učestvovao sam na seminaru nazvanom Preko Manifestacije (vidi sajt www.BeyondManifestation.com), na koji je imao snažan uticaj, kao što sam kasnije saznao, misteriozni Hawaii-ski terapeut i njegov metod. Na tom seminaru svakoga sam zamolio da napravi listu svih načina koje zna kako bi manifestovali ili privukli nešto u svoje živote. Naveli su stvari kao što su afirmacija, vizualizacija, namjera, metod svjesnosti tijela, osjećanje krajnjeg cilja, pisanje, Tehnika emotivne slobode ili aplaudiranje, i mnoge, mnoge druge. Kada je grupa navela sve metode koje znaju o cilju stvaranja vlastite realnosti upitao sam ih da li te metode uvijek uspijevaju, bez izuzetka.

Svi su se složili de ne uspijevaju baš uvijek. Upitao sam ih: "Ali zašto ne?"

Niko nije mogao da jasno odgovori.

Tada sam ih pogodio mojom opaskom:

"Svi ovi načini imaju ograničenja." Izjavio sam: "Oni su igračke sa kojima se igra vaš um da bi ste bili u uvjerenju da ste vi glavni činilac. Istina je, vi niste glavni, i prava čuda se dešavaju onda kada ostavite te igračke i počnete da vjerujete u jedno mjesto unutar vas u kojem nema granica."

Tada sam im rekao da je mjesto na kojem želimo da se nađemo u životu preko granica svih tih tehnika, da je van čeretanja uma i upravo u kontaktu sa onim što nazivamo Božanskim. Počeo sam da im objašnjavam kako postoje najmanje tri stepena (faze) u životu, prvi vama kao žrtvom, zatim vama kao kreatorom vlastitog života, i završni – ako imate sreće – vama kao slugom Božanstva. U zadnjoj fazi, koju ću prodiskutovati kasnije u knjizi, dešava se zapanjujuće čudo – gotovo bez ikakvog vašeg truda.

Rano jutros intervjuisao sam eksperta za ciljeve za moj Hipnotički Zlatni program (vidi www.HypnoticGold.com). On je napisao tuce knjiga i prodao milione primjeraka. Znao je da nauči ljude kako da postavie ciljeve. Većinom se njegova filozofija okreće oko goruće želje da se nešto postigne. Ali to je jedna nekompletna strategija. Pitao sam ga šta predlaže kada neko ne može da nađe dovoljno motivacije da postavi cilj, kako da ga ostvari.

Rekao je: "Kada bih to znao, mogao bih da riješim najveći broj problema na planeti."

Nastavio je kako moramo biti gladni ostvarenja cilja. Ako nismo, nećemo moći istrajati u disciplinovanosti potrebnoj da se usmjerimo na cilj i radimo ka njegovom ostvarenju.

Zapitah: "Ali šta ako niste dovoljno "gladni"?"

"Tada nećete postići svoj cilj."

"Kako da postanete gladni ili motivisani?"

Nije mogao da odgovori.

U tome je problem. U izvjesnoj tački samopomoć i programi postavljanja cilja ne vrijede. Oni su se pojavili nasuprot zabrinjavajuće činjenice da, ako neko nije spreman da nešto postigne, oni neće podržati energiju potrebnu da se cilj postigne. Oni će odustati. Svima je poznato iskustvo postavljanja cilja 1 januara i njegovog zaboravljanja već 2 januara. Postojale su dobre namjere. Ali nešto dublje nije bilo u skladu sa svjesnim željama.

Elem, kako se pobrinuti za to dublje stanje koje nije "gladno"?

To je ono gdje će Hawaii-ski metod koji će te naučiti u ovoj knjizi biti pogodan. On vam pomaže da pročistite nesusjesno, u kojem se i nalazi blokada. On pomaže da se rastoči skriveni program koji vas sprečava da postignete to što želite, bilo da se radi o zdravlju, sreći, ili bilo čemu drugom. Sve se to dešava u vama.

Sve ću ovo objasniti u knjizi koju upravo sada držite. Za sada, razmotrite ovo:

Postoji citat iz Tor Norretranders-ove knjige, *Korisnikova Iluzija* koja sumira esenciju mentalne gimnastike: "Univerzum je započeo kada se ništa nije odražavalo u ogledalu."

Ukratko, knjiga *Nulte granice* prikazuje povratak nultom stanju, kada ništa ne postoji a sve je moguće. U nultom stanju nema misli, riječi, djela, sjećanja, vjerovanja, ili bilo čega drugog. Upravo ništa.

Ali jednog dana ništa je ugledalo sebe u ogledalu i vi ste se rodili. Odatle ste vi stvorili, i nesusjesno absorbovali i prihvatili vjerovanja, programe, sjećanja, misli, riječi, djela, i mnogo toga drugog. Mnogi od ovih programa sežu daleko u nazad do samog njihovog početka postojanja.

Sama svrha ove knjige je u tome da vam pomogne da doživite čudesnost života trenutak po trenutak. Iz toga mjesta, čuda kao ona koja sam opisao, će vam se dešavati. Biće vaša, i jedinstvena samo za vas. I izgledaće vam isto toliko čudesna, magična i veličanstvena.

Moje iskustvo u vezi ove spiritualne rakete koja leti u srž moći izvan granica razumijevanja, bilo je skoro neopisivo. Uspeo sam preko granica moje najdivljije mašte. Stekao sam nove vještine, i nove ljubavi prema samom sebi i svijetu što je na nivou koje razumljive riječi često ne mogu da opišu. Živim u skoro stalnom stanju strahopoštovanja.

Da to prikažem ovako: svako ima naočare kroz koje promatra svijet. Religije, filozofije, terapije, autori, govornici, gurui, i drugi stvaraoci, svi oni opažaju svijet kroz izvjesni mentalni sklop. Ono što ćete naučiti u ovoj knjizi je kako ćete upotrijebiti nove naočare da razložite sve druge naočare. I tada kada uspijete, bićete na mjestu koje zovem *nulte granice*.

Molim vas da razumijete kako je ovo prva knjiga u istoriji koja otkriva unaprijeđeni Hawajski metod iscjeljivanja, nazvan Samo I-Dentitet Ho'oponopono. Takođe vas molim da razumijete kako je ovo samo jedno čovječije iskustvo metodom: moje. Dok je pisana ova knjiga sa blagoslovom terapeuta koje me naučio ovom čudesnom metodu, sve što slijedi napisano je kroz naočare kojima ja posmatram ovaj svijet. Da bi ste potpuno razumjeli Samo I-dentitet Ho'oponopono, treba da

prisustvujete vikend kursevima i sami ga iskusite. (spiska kurseva možete naći na www.hooponopono.org i www.zerolimits.info)

Na kraju, suština ove knjige može se sažeti u jednu frazu – frazu koju ćete naučiti da koristite; frazu koja razotkriva ultimativnu tajnu Kosmosa; frazu koju želim da kažem vama i Božanstvu upravo sada:

“Volim Te”.

Uzmite kartu i zauzmite sjedište. Voz ka vašoj duši upravo kreće. Pridržite šešir.

Volim vas.

Aloha no wau ia oe.

Dr. Joe Vitale

(Ao Akua)

Austin, Texas

Univerzum je počeo kada se ništa nije ogledalo u ogledalu.

Tor Norretranders, The User Illusion

AVANTURA POČINJE

Neka je Mir s tobom, sav moj Mir

O ka Maluhia no me oe, Ku'u Maluhia a pau loa.

Avgusta 2004 govorio sam i radio na štandu na godišnjoj konvenciji nacionalnog udruženja hipnotizera. Uživao sam u druženja sa ljudima, energiji, i događanjima. Ali nijesam bio spreman na događaj koji će započeti toga dana i promijeniti mi život.

Moj prijatelj Mark Ryan je radio zajedno sa mnom. Mark je hipnoterapeut, isto kao i ja. On je otvorenog uma, znatiželjan, razumljiv i prodoran kada se radi o istraživanju života i svih njegovih misterija. Često smo satima razgovarali. Pričali smo o našim herojima terapeutima, od Milton-a Erickson-a do manje poznatih šamana. Tokom jednog od naših razgovora Mark me uznenadio pitanjem:

“Je si li ikada čuo za terapeuta koji je izliječio ljude, a da ih nije nikada vidio na seansi?”

Pitanje me u momentu zaustavilo. Čuo sam za psihičke iscjelitelje ili iscjelitelje na daljinu, ali izgleda da je Mark sugerisao nešto sasvim drugo.

“On je psiholog koji je iscijelio cijelu jednu mentalnu bolnicu punu ludih kriminalaca, a da nije vidio nijednog od njih.”

“Šta je uradio?”

“Upotrebio je Hawaii-ski metod liječenja nazvan ho'oponopono.”

“Ho-oh šta?” upitah.

Zamolio sam ga bar tuce puta da ponovi termin koji je upotrijebio. Nikada ranije ga nijesam čuo. Mark nije znao priču ili proces dovoljno dobro da bi mi rekao nešto više. Priznajem da sam bio znatiželjan, ali takođe priznajem da sam bio skeptičan, isto toliko. Zaključio sam da se radi o nekoj urbanoj legendi. Liječiti ljude, a da ih ne vidiš? Da, naravno.

Mark je nastavio da mi priča sledeću priču:

“Putujem na Mount Shasta planinu u Kaliforniji gotovo 16 godina kako bih pronašao sebe”, Mark je objašnjavao. “Tamo mi je jedan prijatelj dao mali pamflet koji nikad nijesam zaboravio. Radilo se o bijelom papiru ispisanom plavim mastilom. Radilo se o članku o ovom Hawaii-skome terapeutu i njegovom metodu. Čitao sam ga ponovo i ponovo godinama. Na njemu nije pisalo šta je zapravo terapeut uradio, već da je izliječio ljude tim metodom.”

“Gdje je sada taj članak?” upitah ga. Želio sam da ga pročitam.

“Ne mogu da ga nađem,” rekao je Mark. “Ali nešto me natjeralo da ti to ispričam. Znam da mi ne vjeruješ, i sam sam isto toliko fasciniran. Takođe želim da saznam više o tome.”

Prošla je godina do sledeće konvencije. Tokom tih mjeseci njuškao sam po internetu ne bih li nešto saznao, ali nijesam pronašao ništa o bilo kakvom terapeutu koji je izliječio ljude, a da ih ne vidi.

Naravno, postojale su informacije o liječenju na daljinu, gdje jedna osoba liječi drugu, a da nije u njenom prisustvu, ali koliko sam razumio, Hawaii-ski terapeut nije to radio. Koliko sam shvatao nije bilo nikakve distance uopšte u tipu liječenja koje je on primijenio. Na kraju krajeva, nijesam znao ni kako da napišem ho'oponopono kako bih pretražio Internet. Tako sam odustao.

Zatim, 2005 godine, na sledećoj godišnjoj konvenciji udruženja, Mark je ponovo spomenuo terapeuta.

“Da li si išta pronašao o njemu?” upitao je.

“Ne znam mu ime niti znam kako da napišem ho- ili kako li se već izgovara taj termin,” objasnih. “Tako ništa nijesam ni našao.”

Mark je pregalac. Uzeli smo pauzu, izvukli moj laptop, pronašli bežičnu internet vezu, i krenuli da pretražujemo. Nije dugo vremena proteklo, našli smo glavni i jedini službeni sajt za ho'oponopono na www.hooponopono.org. Pregledao sam ga i pronašao nekoliko članaka. Dali su mi brzi uvid u to u šta se uvaljujem.

Pronašao sam definiciju hooponopono-a: “Ho'oponopono je proces oslobađanja otrovnih energija unutar vas radi oslobađanja uticaja BOŽANSKIH misli, riječi, djela, i aktivnosti.”

Nijesam imao pojma šta je to značilo, pa sam nastavio da pretražujem. Pronašao sam ovo:

“Jednostavno rečeno, Ho'oponopono znači 'činiti ispravno', ili 'ispraviti pogrešno'. Prema drevnim Havajcima, greška nastaje iz misli koje su umrljane bolnim sjećanjima iz prošlosti. Ho'oponopono nudi način da oslobodite energiju tih bolnih misli, ili pogreški, koje uzrokuju poremećaj i bolest.”

Interesantno, da. Ali šta to znači?

Proučio sam taj sajt tražeći informaciju o misterioznom psihologu koji je izliječio ljude, a da ih nije ni vidio, vidio sam da postoji unaprijeđeni oblik ho'oponopono metode nazvan Samo I-dentitet kroz Ho'oponopono (SITH).

Nijesam se pravio kako znam šta sve to znači. Nije ni Mark. Mi smo bili drugari istraživači. Naš laptop je bio konj koji nas je vodio kroz tu divljinu novootkrivene zemlje. Bili smo u potrazi za odgovorima. Žudno smo kuckali po tastaturi.

Pronašli smo članak koji nam je pomogao da sebi pojasnimo neke stvari:

Samo I-Dentitet kroz Ho'oponopono

Budite 100 % odgovorni za probleme svojih klijenata

Od Ihaleakala Hew Len, PhD, i Charles Brown-a, LMT

U tradicionalnom pristupu rešavanju problema i liječenju, terapeut započinjenje uvjeren da je izvor problema u klijentu, a ne u njemu. On vjeruje da je njegova odgovornost da asistira klijentu tokom rada na njegovom problemu. Mogu li ovakva uvjerenja rezultovati u sagorijevanju tokom rada u profesiji liječenja?

Da bi bio efekivan u rešavanju problema, terapeut mora biti voljan da 100 % bude odgovoran za kreiranu problematičnu situaciju; on mora da uvidi da je izvor problema u pogrešnim mislima unutar njega, ne unutar klijenta. Izgleda da terapeut nikada ne uočava da kada god postoji problem, postoje i te pogrešne misli.

Biti 100% odgovoran za pojavu problema, omogućava terapeutu da bude 100% odgovoran za njegovo rešavanje. Upotrebom naprednog ho'oponopono pristupa, proces pokajanja, opraštanja i transmutacije razvijen od strane Kahuna Lapa'au Mornah Nalamaku Simeone, omogućava terapeutu da pogrešne misli u sebi i u klijentu preobrati u perfektne misli ljubavi.

Oči su joj bile prepune suza. Duboke bore su uokvirivale ivice njenih usana. "Zabrinuta sam za svoga sina," uzdahnu meko Sintija. "Ponovo se vratio drogama." Dok je pričala svoju bolnu priču, započeo sam sa čišćenjem pogrešnih misli u meni koje su se aktuelizovale kao njen problem.

Onako kako se pogrešne misli zamjenjuju mislima ljubavi kod terapeuta i u njegovoj porodici, kod rođaka, i predaka, tako se zamjenjuju i kod klijenta njegove porodice, njegovih rođaka i predaka. Unaprijeđeni Ho'oponopono proces omogućava terapeutu da radi direktno sa Originalnim Izvorom (Pra Izvor) koji može preobraziti pogrešne misli u LJUBAV.

*Njene oči su prestale da suze. Bore oko uglova njenih
Usana su omekšale, olakšanje joj je prekrilo lice.
"Ne znam zašto, ali se bolje osjećam." Ne znam ni ja sam. Zaista.
Život je misterija za sve sem za LJUBAV, koja sve zna.
Ja sam joj samo sve prepustio, i hvala LJUBAVI iz koje
Potiču svi blagoslovi.*

Prilikom rešavanja problema korišćenjem unaprijeđenog Ho'oponopono procesa, terapeut najprije preuzima I-Dentitet, svoju Svijest, i povezuje se za Pra Izvorom, što drugi nazivaju LjUBAV ili BOG. Sa tako uspostavljenom vezom, terapeut se obraća LJUBAVI radi ispravljanja pogrešnih misli u sebi koje su se realizovale kao problem najprije u njemu, a zatim kao klijentov problem. Obraćanje ljubavi je proces pokajanja i opraštanja na strani terapeuta – "Žao mi je zbog pogrešnih misli u meni koje su uzrokovale problem meni i klijentu. Molim te oprost mi."

Kao reakciju na pokajanje i opraštanje terapeuta, LJUBAV započinje mistični proces preobražaja pogrešnih misli. U ovom spiritualnom procesu ispravljanja, LJUBAV najprije neutrališe pogrešne emocije koje su uzrokovale problem, bilo da je to ljutnja, strah, bijes, sram, ili zbnjenost. Nakon toga, LJUBAV otpušta neutralisane energije misli, ostavljajući ih u stanje praznine, istinske slobode.

Tako ispražnjene, a sada slobodne misli LJUBAV ispunjava samom sobom. Rezultat? Terapeut se osjeća obnovljenim, vraćen LJUBAVI. Onako kako se terapeut preporodio tako je i klijent kao i svi oni koji su uključeni u taj problem. Tamo gdje je u klijentu postojao očaj, sada postoji LJUBAV. Tamo gdje je postojala tama u duši, sada je iscjeljujuća Svjetlost LJUBAVI.

Samo I-Dentitet kroz trening Ho'oponopono uči ljude ko su oni i kako mogu da riješavaju probleme od jednog do drugog trenutka, i kako da u procesu budu obnovljeni i vraćeni LJUBAVI. Kurs počinje dvosatnim besplatnim predavanjem.

Slušaocima se daje prikaz kako njihove misli aktualizuju spiritualne, mentalne, emocionalne, fizičke, relacione i finansijske probleme u njihovim životima, kao i u životima njihovih porodica, kod rođaka, predaka, prijatelja, susjeda i poznanika. Tokom nedjeljnog kursa, slušaoci uče o tome šta je to problem, gdje se problemi nalaze, kako riješiti razne vrste problema upotrebom preko 25 procesa za rešavanje problema, i kako se zbilja dobro pobrinuti za sebe. Ono što se u osnovi posebno ističe je 100 % odgovornost za sebe i ono što se dešava u njihovim životima kao i za rešavanje problema bez napora.

Čudo nadograđenog Ho'oponopono procesa je u tome da sebe nalazite kao novoga u svakom novom trenutku, i svaki put sve više i više poštujete proces obnavljanja čuda LJUBAVI.

Ja upravljam svojim životom i vezama sa ljudima prema sledećim uvidima:

- 1. Fizički Univerzum je jedna aktualizacija (realizacija) mojih misli.*
- 2. Ukoliko su moje misli kancerogene, one stvaraju kancerogenu fizičku realnost.*
- 3. Ukoliko su moje misli idealne, one stvaraju fizičku realnost ispunjenu LJUBAVLJU.*
- 4. Ja sam 100% odgovoran za kreiranje mog fizičkog univerzuma onakvog kakav je.*
- 5. Ja sam 100% odgovoran za ispravljanje kancerogenih misli koje stvaraju bolesnu realnost.*
- 6. Ne postoji takva stvar koja se zove vani. Sve postoji kao misli u mome duhu.*

Mark i ja smo pročitali taj članak i upitali se ko je bio autor od terapeuta koje smo sreli: Charles Brown ili Dr. Hew Len. Nismo znali. Nismo mogli reći. I ko je bila Morrnah koja se spominje u članku? I šta je to I-Dentitet Ho-oh-šta?

Nastavili smo da čitamo.

Pronašli smo još nekoliko članaka koji su nam osvijetlili to što smo vidjeli. Oni su uključivali izjave kao što je: "Samo I-Dentitet kroz Hooponopono ne vidi svaki problem kao iskušenje, već kao mogućnost. Problemi su upravo obnovljena sjećanja iz prošlosti koja se javljaju da bi nam pružila još jednu priliku da gledamo očima LJUBAVI i da djelujemo kroz inspiraciju."

To je budilo moju znatiželju, ali nijesam shvatao. Problem je bio u izrazu "obnovljena sjećanja iz prošlosti." UH? Šta su to autori ovoga htjeli da objasne? Kako je ovo ho-kako-li-se-već-zove pomagalo terapeutu koji je liječio ljude? Ko je bio u stvari taj terapeut?

Pronašao sam još jedan članak, čiji je autor bio Darrell Sifford, koji je pisao o susretu sa tvorcem ovoga procesa. Njeno ime je Morrnah i ona je kahuna, ili čuvar tajni. Šta u stvari ta Morrnah čini da bi pomagala ljudima je "obraćanje božanskom tvorcu našeg izbora 'kroz božanskost koja leži u svakom od nas... koji smo u stvari samo produžetak božanskog kreatora'."

Možda vi ovo razumijete. Ja u to vrijeme nijesam. Kao ni Mark. Izgleda da je ta Morrnah izgovorila neke riječi, kao što je molitva, koje su pomogle da se ljudi izliječe. Dao sam sebi u zadatak da nađem toga molioca, ali trenutno sam krenuo u drugu misiju: da pronadnem terapeuta i naučim njegov metod iscjeljivanja. Moja revnost da više saznam i da pronadnem ovoga šamanskog terapeuta postajala je sve veća i uzbudljivija. Iako smo Mark i ja trebali da se vratimo za našu teozu na konvenciji, napustili smo je kako bi smo mogli nastaviti sa našom potragom.

Na osnovu članaka i interneta, pretpostavili smo da je terapeut koga hoćemo da nađemo lhaleakala Hew Len. Kakvo ime. Nijesam imao pojma kako se izgovara, kao ni kako da ga pronadnem. Na sajtu nije bilo nikakvih kontakt informacija. Probali smo da ga pronadnem preko pretraživača Google. Ali bez uspjeha. Počeli smo da sumnjamo da li ovaj eterični terapeut uopšte postoji, ili je penzionisan ili je možda čak i umro.

Sklopio sam svoj laptop i vratio se na konvenciju.

Ali avantura je tek počela.

Pronalaženje najneobičnijeg terapeuta na planeti

*Ko traži spolja, sanja; ko traži unutra, budi se.
- Carl Jung*

Kada sam se vratio nazad svojoj kući u Ostin, nikako se nijesam mogao otresti priče o terapeutu koji je izliječio ljude, a da ih nije ni vidio. Koji metod je koristio? Ko je bio on? Da li je ta priča bila prevara?

S obzirom na nekih 20-tak godina samorazvoja, uglavnom opisanih u knjizi *Avanture unutar faktora privlačnosti*, nikome ne bi trebalo da bude iznenađujuće što sam morao da doznam više. Uvijek sam bio znatiželjan. Proveo sam sedam godina u društvu kontroverznog gurua. Intervjuisao sam učitelje samorazvoja i mudrace, autore i govornike, mistike i magičare svijesti. Zbog uspjeha mojih knjiga, mogu mnoge vodeće eksperte na polju razvoja čovjeka nazvati svojim prijateljima. Ali nijesam se mogao osloboditi priče o tom terapeutu. To je bilo nešto drugačije. To je bio proboj.

Morao sam da saznam više.

Tako sam ponovno krenuo u potragu. Ranije sam angažovao privatne detektive kako bih pronašao ljude. To sam uradio kada sam pisao knjigu *Sedam izgubljenih tajni uspjeha*, o reklamnom geniju Bruce Barton-u. Bio sam spreman da angažujem profesionalca kako bih pronašao Dr. Hew Len-a, kada se dogodilo nešto neobično.

Jednog dana dok sam tragao za Dr. Hew Len-om, pronašao sam njegovo ime na jednom sajtu na Internetu. Nijesam imao pojma kako se to ranije nije pojavilo, u ranijim pretragama. Ali tako se desilo.

Nijesam mogao da pronađem broj telefona. Ali mogao sam Dr. Hew Len-a zamoliti za lične konsultacije korišćenjem elektronske pošte. Čudan način za vršenje terapije, ali u ova vremena Interneta sve prolazi. Zaključivši da je najbolje da dođem lično na njegova vrata, poslao sam mu e-mail. Bio sam više nego uzbuđen. Jedva da sam mogao da sačekam njegov odgovor. Šta bi rekao? Da li bi napisao nešto prosvjetljujuće? Da li bi me liječio preko e-maila?

Jedva da sam mogao da zaspem te noći, toliko sam želio njegov odgovor. Sledećeg jutra je odgovorio:

Joe,

Hvala ti što si zatražio konsultacije. One se obično vrše preko Interneta ili faxesa. Osoba kojoj trebaju konsultacije šalje mi informacije o prirodi konsultacija, na primjer opis problema, ili određene brige. Ja procesiram i meditiram nad tim informacijama radi Božanskih uputstava. Zatim odgovaram osobi putem elektronske pošte o tome šta sam dobio kao odgovor tokom meditacije.

Dok sam danas bio na ručku, moj klijent advokat sa Hawai-a mi je poslao fax sa informacijama. Poslije njihove obrade, javiću mu koji sam odgovor dobio od Božanstva tokom meditacije.

Informacije o prirodi mog rada možeš dobiti na sajtu www.hooponopono.org.

Molim te budi slobodan da me kontaktiraš kako bi smo vidjeli šta će biti djelotvorno za tebe.

Želim ti mir preko svih shvatanja.

Mir od JA,

Ihaleakala Hew Len, PhD

To je bio čudan e-mail. On razgovara sa Božanstvom? Advokati ga angažuju? Još nijesam dovoljno saznao o tome, kako bih mogao da donesem sud o njemu, ali sam bio siguran da želim da saznam više.

Odmah sam odlučio da ga unajmim kao konsultanta. To bi me koštalo 150\$. Za mene to nije predstavljalo ništa. Konačno ću se čuti sa dugo traženim čudesnim psihologom! Bio sam uzbuđen!

Razmislio sam šta bih mogao da ga zamolim. Ide mi dosta dobro u životu. Imam svoje knjige, uspjeh, kola, dom, životnog partnera, zdravlje, i sreću za kojom većina traga. Oslabio sam 40 kg i odlično se osjećam, ali trebao bih da se oslobodim još bar 8 kg. Kako sam se još uvijek borio sa viškom kilograma, odlučio sam da se oko toga konsultujem sa Dr. Hew Len-om. Odgovorio je u narednih 24 časa ovo:

Hvala ti na odgovoru Joe.

Kada sam pogledao čuo sam, "On je dobro."

Razgovaraj sa svojim tijelom. Kaži mu: "Volim te takvo kakvo jesi. Hvala ti što si sa mnom. Ako te zloupotrebim na bilo koji način, molim te oprost mi." Sada stani, a zatim tokom dnevnih aktivnosti budi sa svojim tijelom. Neka to druženje bude puno ljubavi i zahvalnosti. "Hvala ti što me nosiš. Hvala ti za disanje, hvala ti za kucanje srca."

Gledaj na svoje tijelo kao na partnera, ne kao na slugu. Razgovaraj sa njim kao što bi razgovarao sa djetetom. Budi mu prijatelj. Ono zahtijeva mnogo i mnogo vode kako bi bolje funkcionisalo. Može ti se činiti da je u pitanju glad, ali možda ti govori da je u pitanju žeđ.

Pijenje Plave Sunčane Vode preobražava pamćenje, ponavljajuće probleme u podsvjesnom umu (dijete), i pomaže da ga tijelo "otпусти i prepusti Bogu." Nabavi bocu sa plavim staklom. Napuni je sa vodom iz česme. Začepi je plutanim čepom ili uvij vrh celofanom. Stavi bocu na sunčevu svjetlost ili ispod sijalice najmanje jedan sat. Popij vodu; isperi tijelo tom vodom poslije kupanja ili tuširanja. Koristi Plavu Sunčevu Vodu za kuvanje i za bilo šta drugo kada ti treba voda. Mogao bi da kuvaš kafu ili toplu čokoladu sa tom vodom.

Tvoj e-mail odiše elegantnom jednostavnošću, poklonom koji se ne može porediti.

Želim ti mir preko svih shvatanja.

Mir od JA,

Ihaleakala

Dok sam uživao u njegovom pismu punom mira, želio sam više. Je li ovo bio način na koji se konsultovalo sa njim? Je li ovo bio način na koji je izliječio ljude iz mentalne bolnice? Ako jeste, nešto tu ozbiljno nedostaje. Sumnjam da bi većina ljudi prihvatila njegov e-mail kao odgovor na pitanje gubljenja težine. Govorenje tijelu, "Ti si dobro.", ne izgleda mi baš kao rješenje za bilo šta.

Odgovorio sam mu, zamolivši ga za više informacija. Evo šta mi je napisao:

Joe:

Mir počinje sa mnom.

Moji problemi su sjećanja koja se stalno ponavljaju u mojoj podsvijesti. Moji problemi nemaju ništa sa bilo kime ili bilo kojim mjestom ili situacijom. Oni su ono što je Šekspir tako poetično istakao u jednom od svojih soneta kao "samoponavljajuće jadikovke."

Kada doživljam sjećanja ponavljajućih problema, imam izbor. Mogu ostati uključen u njih, ili mogu zamoliti Božanstvo da ih oslobodi putem transformacije, čime bi doveo moj um u izvorno stanje nule, ili praznine... oslobađanja sjećanja. Kada je moje pamćenje oslobođeno, ja sam u stanju Božanskog Sopstva onakvog kakvim me je Božanstvo stvorilo, kakvo je i ono samo.

Kada je moja podsvijest u nultom stanju, ona je bezvremena, bezgranična, beskonačna, besmrtna. Kada upravljaju sjećanja, ona je zarobljena u vremenu, prostoru, problemima, neizvjesnosti, mišljenju, kopiranju, i manipulisanju. Dozvoljavajući sjećanjima da upravljaju, odričem se čistote uma, kao i svojom podešenošću sa Božanstvom. Bez podešenosti, nema inspiracije. Bez inspiracije, nema svrhe.

U radu sa ljudima, uvijek sam molio Božanstvo da preobrazi sjećanja iz moje podsvijesti, koja se ponavljaju kao moja percepcija, moje misli, moje reakcije na njih. Iz nultog stanja, Božanstvo moj podsvjesni i svjesni um obasipa inspiracijom, dozvoljavajući mojoj Duši da doživi ljude kao što ih Božanstvo doživljava.

U radu sa Božanstvom, sjećanja koja se preobrazu u mojoj podsvijesti takođe se preobrazu i u podsvijestima svih umova, ne samo kod ljudi, već i kod minerala, životinja, i biljaka kao i svih oblika postojanja znanih i neznanih. Kako je divno shvatiti da Mir i Sloboda počinju sa mnom.

*Mir od JA,
lhaleakala*

Dobro, i dalje nijesam shvatao. Odlučio sam da ga zamolim da radim sa njim, da napišem knjigu o njegovom radu. To mi se činilo kao logičan način da doznam vrijednosti o njegovom metodu, i da saznam o godinama koje je proveo u mentalnoj bolnici. Napisao bih to kako bi to pomoglo i drugima. Ja bih uradio najveći dio posla. Poslao sam mu e-mail i čekao. Odgovorio je ovako:

Joe:

"Mir počinje sa mnom."

Čovječanstvo je nagomilalo ubjeđenje doživljavanja drugih kao da im je potrebna pomoć. Kod Samo I-Dentiteta kroz Ho'oponopono (SITH) se radi o oslobađanju od takvih sjećanja u našoj podsvijesti, koja ponavlja percepcije koje govore da su problemi "tamo negdje", a ne unutar nas.

Svako od nas je došao sa svojim "samoponavljajućim jadikovkama" već gotovim. Problematična sjećanja nemaju ništa sa ljudima, mjestima, ili situacijama. Ona predstavljaju mogućnost oslobađanja.

Cijela svrha SITH-a je da se ponovo uspostavi nečiji Samo I-Dentitet, nečiji prirodni ritam sa Božanskom inteligencijom. Ponovnim uspostavljanjem toga prirodnog ritma, otvara se praznina i Duša se usklađuje sa Inspiracijom.

Istorijski gledano, ljudi koji prođu SITH žele da podijele informacije sa drugima sa namjerom da im to pomogne. Izlazak iz modaliteta "Mogu da im pomognem" je veoma težak. "Objašnjavanje" SITH-a ljudima, u cjelosti, ne oslobađa od problematike sjećanja. Bavljenje SITH-om to može.

Ako želimo da se oslobodimo svojih "samoponavljajućih jadikovki", mi ćemo biti dobro, kao što će biti i sve ostalo i svi ostali. Zbog toga mi obeshrabrujemo ljude od objašnjavanja SITH-a drugima; umjesto toga, ohrabrujemo ih da se oslobode toga tereta, najprije sebe oslobađajući a zatim i druge.

"Mir počinje sa mnom."

*Mir od JA,
Ihaleakala*

Dobro, i dalje nijesam razumio.

Ponovo sam mu pisao, moleći ga da razgovaramo preko telefona. Rekao sam da želim da ga intervjuišem. Ponovo se složio. Dogovorili smo se za sledeći petak, za nekoliko dana. Toliko sam bio uzbuđen da sam pisao mom prijatelju Mark Ryan-u i rekao mu novosti, da ću konačno razgovarati sa misterioznim šamanom sa Hawai-a kojeg mi je on pomenuo prije nekoliko godina. I on je takođe bio uzbuđen.

Obojica smo bili znatiželjni šta ćemo to novo čuti.

Malo li smo znali šta ćemo iskusiti.

Naš prvi razgovor

*Svaki čovjek za granice svijeta uzima
granice svoje vlastite vizije*

Artur Šopenhauer

Konačno, prvi put sam sa Dr. Hew Len-om razgovarao 21 oktobra 2005.

Njegovo puno ime je Dr. Ihaleakala Hew Len. Ali rekao mi je da mogu da ga zovem „I“, poput slova iz alfabeta. U redu. To mogu. „I“ i ja smo vjerovatno proveli jedan sat u našem prvom telefonskom razgovoru. Zamolio sam ga da mi ispriča cijelu priču o njegovom tearpeutskom radu.

Rekao mi je da je radio u državnoj bolnici na Hawai-ma tokom tri godine. Odjeljenje gdje su držali umobolne kriminalce bilo je opasno. Psiholozi su poslije prvog mjeseca rada napuštali bolnicu.

Osoblje je odlazilo na bolovanje ili je jednostavno davalo otkaz. Ljudi su tim odjeljenjem prolazili okrenutih leđa ka zidu, u strahu od napada pacijenata. To nije bilo nimalo prijatno mjesto za život, rad ili posjetu.

Dr. Hew Len ili „I“ mi je rekao da se nikada nije profesionalno sreo sa pacijentima. Nikada se nije konsultovao sa njima. Pristao je da pogleda njihove dosijee. Dok ih je proučavao, radio bi na sebi. Kako je radio na sebi, tako su pacijenti počinjali da ozdravljaju.

Ovo je postalo još fascinantnije kada mi je predočio sledeće: „Poslije nekoliko mjeseci, pacijentima koji su bili u lancima dozvoljeno je da slobodno hodaju. Drugima koji su bili pod teškim sedativima smanjena je doza. A oni za koje se mislilo da nikada neće biti pušteni bili su oslobođeni.“

Bio sam u čudu.

„Ne samo to“ nastavio je „ već je i osoblje počelo da uživa da dolazi na posao. Odsustva i bolovanja su se smanjila. Završili smo sa više osoblja nego što nam je bilo potrebno, jer su pacijenti bili otpušteni, a osoblje je ostajalo na poslu. Danas je to odjeljenje zatvoreno.“

Ovo je trenutak kada sam morao da postavim pitanje od milion dolara:

„Šta si ti to radio sa sobom što je dovelo do promjene tih ljudi?“

„Ja sam prosto čistio dio mene koji sam dijelio sa njima.“ Rekao je.

HUH?

Nijesam ga razumio.

Dr. Herw Len je objasnio da ukupna odgovornost za vlastiti život obuhvata sve u životu – *prosto jer se nalazi u tvom životu* – i zato jeste tvoja odgovornost. U bukvalnom smislu cio svijet je tvoja kreacija.

Uh. To je bilo teško progutati. Biti odgovoran za nešto što sam vidio ili rekao je jedna stvar. Biti odgovoran za sve što je rečeno ili učinjeno u mom životu je sasvim nešto drugo.

Međutim istina leži u ovome: ako preuzmete kompletnu odgovornost za vlastiti život, tada sve što vidite, čujete, okusite, dodirnete, ili na bilo koji način doživite jeste vaša odgovornost, jer se nalazi u *vašem životu*.

To znači da teroristi, predsjednik, ekonomija – sve što doživljavate i ne sviđa vam se – treba vi da iscijelite. Oni ne postoje, takoreći, sem kao projekcija unutar vas.

Problem nije u njima; on je u vama.

I da bi ste ih promijenili, vi treba da promijenite sebe.

Znam da je to teško prihvatiti sam taj koncept i živjeti ga. Optuživati je daleko lakše nego biti totalno odgovoran. Dok sam razgovarao sa Dr. Hew Len-om, počinjao sam shvatati da iscjeljivanje za njega, ako i u samom ho'oponoponu znači voljenje sebe. Ako želite da poboljšate svoj život, treba da ga iscijelite. Ako hoćete da liječite bilo koga – bio on mentalno bolesni kriminalac – to radite liječeći sebe.

Upitao sam Dr. Hew Len-a kako on to liječi sebe. Šta on to, zapravo, radi, kada pregledava dosijee pacijenata?

„Ja neprestano govorim 'Žao mi je' i 'Volim te', ponovo i ponovo,“ objasnio mi je.

To je to?

To je to.

To znači da je najbolji način da poboljšate sebe, da volite sebe. I dok poboljšavate sebe, vi poboljšavate vlastiti svijet.

Dok je Dr. Hew Len ili „I“ radio u bolnici, sve što je dospjevalo do njega, predavao je Božanstvu i tražio oslobođenje. Uvijek je vjerovao. Uvijek je djelovalo. Dr. Hew Len bi se zapitao „Šta se to dešava u meni te sam doveo do ovoga problema, i kako mogu taj problem u meni mogu ispraviti?“

Ovaj metod iscjeljivanje spoljašnjeg iznutra je onaj koji je nazvan Samo I-dentiti Ho'oponopono. Čini se da je to jedna starija verzija ho'oponoponoa na koju su mnogo uticali misionari sa Hawaii-a. On uključuje olakšice koje su pomogle ljudima da riješe probleme tako što bi ih iznosili iz sebe. Kada bi mogli prekinuti vezu sa problemom, on bi nestao. Ali Samo I-Dentitet Ho'oponopono ne zahtijeva bilo kakve olakšice. Sve se odvija unutar bića. Bio sam zaintrigiran i znao sam da ću to bolje razumjeti tokom vremena.

Dr. Hew Len još uvijek nije imao materijale o ovome procesu. Ponudio sam se da mu pomognem da napiše knjigu, ali nije izgledao zainteresovan. Postoji jedan stari video zapis, koji sam naručio. Takođe mi je rekao da pročitam knjigu *Iluzija korisnika od Tor Norretranders-a*. Kako volim knjige, odmah sam je naručio preko Amazon-a. Kada je stigla, progutao sam je.

U toj knjizi se dokazuje kako naš svjesni um nema pojma šta se dešava. Norretranders piše: „Činjenica je da svake sekunde milioni djelića informacija preplavljaju naša čula. Ali naša svijest obrađuje možda samo oko četrdeset djelića informacija u sekundi – najviše. Milioni i milioni informacija se zgušnjavaju u svjesno iskustvo koje praktično uopšte i ne sadrže nikakvo iskustvo.“

Koliko sam shvatio Dr. Hew Len-a kad kaže, kako mi uopšte nismo istinski svjesni toga šta se u stvari dešava u određenom trenutku, sve što smo u stanju da uradimo je da se prepustimo i vjerujemo. Radi se o 100 postotnoj odgovornosti za sve što nam se u životu dešava: baš sve. Govorio je da se u njegovom radu radi o samopročišćavanju. To je sve. Dok se pročišćava, svijet postaje čistiji, jer je on svijet. Sve izvan njega je projekcija i iluzija.

Dok je nešto od toga zvučalo Jungijanski, u smislu da je spoljašnjost koju vidite sjenka vašeg vlastitog života, s druge strane to što je Dr. Hew Len izgledalo da opisuje bilo je izvan svega toga. Izgledalo je da on priznaje da je sve ogledalo vlastitog jastva, ali takođe je govorio da je na nama odgovornost da popravimo sve što doživimo, i to iz unutrašnjosti jastva povezujuću se sa Božanstvom.

Za njega, jedini način da bi popravio bilo šta u spoljašnjosti je da govori „Volim Te“ Božanstvu, koje bi se moglo opisati kao Bog, Život, Univerzalno, ili bilo kojim drugim terminom koji se odnosi na višu silu.

Hu. To je baš bio razgovor. Dr Hew Len me nije poznao toliko dugo, ali ipak mi je posvetio dosta svoga vremena. I zbunjivao me cijelo to vrijeme. On je skoro 70 godina star, i vjerovatno za neke ljude živi guru, a za druge beznađežan slučaj.

Bio sam sav uzbuđen od prvog razgovora sa Dr. Hew Len-om, ali htio sam više. Uopšte nijesam shvatao to što mi je govorio. I bilo bi mi veoma lako oduprijeti mu se ili ga odbiti. Ali to što me upecalo bila je priča o njegovoj upotrebi ovoga metoda liječenja na takozvanim „napuštenim“ slučajevima, kao što su to bili mentalno bolesni kriminalci.

Znao sam da će Dr. Hew Len skoro održati seminar i pitao sam ga u vezi toga.

„Šta ću ja time dobiti?“

„Dobićeš to što dobiješ,“ rekao je.

Pa dobro, to je zvučalo kao stari *est* trening iz 1970-tih: Šta god da dobijete to je ono što ste trebali i da dobijete.

„Koliko ljudi će pohađati vaš seminar?“ pitao sam.

„Ja nastavljam sa čišćenjem tako da će tu biti samo oni ljudi koji su spremni za to,“ rekao je. „Možda 30, ili 50. Nikada se ne zna.“

Prije nego što sam prekinuo razgovor pitao sam ga šta znači potpis na njegovim mejlovima.

„POI znači Mir od Ja,“ objasnio je. „To je mir koji prevazilazi shvatanje.“

Tada nijesam shvatao šta je time htio da kaže, što danas za mene ima puni smisao.

Šokantna istina o namjerama

*Naš lični unutrašnji život je ono što se lično nas dotiče.
Ipak mi relativno malo znamo i razumijemo kako se on odvija
i kako on djeluje na našu svjesnu volju.*

- Benjamin Libet, Mind Times

Poslije prvog razgovora sa Dr. Hew Len-om, bio sam nestrpljiv da saznam što više. Pitao sam ga o seminaru koji je vodio prije nekoliko nedjelja. Nije ni pokušavao da mi ga nametne. Rekao mi je da se stalno pročišćavao tako da su samo pravi ljudi došli na taj kurs. Nije htio gomilu. Želio je otvorena srca. Vjerovao je da će Božanstvo – to je bio njegov omiljeni termin za silu veću od nas, od svih nas – napraviti pravi izbor.

Pitao sam prijatelja Mark Ryan-a, čovjeka koji mi je prvi rekao za Dr. Hew Len-a, da li želi da pođe na taj seminar. Ponudio sam se da ja platim, kao poklon što mi je rekao o tom čudu i tom čudotvornom radniku. Mark se složio, naravno.

Još malo sam istraživao prije polaska na put. Pitao sam se da li njegov terapijski rad ima išta zajedničko sa *hunama*, popularnim iscjeliteljskim metodom sa Hawaii-a. Kao što sam pročitao, nije imao nikakvih dodirnih tačaka sa njima. *Hune* su naziv koji je Max Freedom Long kao autor dao svojoj verziji Hawaii-skog spiritualizma. Tvrdio je da je naučio tu tajnu tradiciju od prijatelja sa Hawaii-a dok je radio tamo kao učitelj. Osnovao je Hula Društvo 1945 i kasnije objavio seriju knjiga, od kojih je jedna od najpopularnijih *Tajna nauka iza čuda*. Iako fascinantna, Long-ov rad nije imao ništa sa terapeutom koga sam istraživao. Kako sam počinjao da shvatam, terapeut je radio nešto za šta Long nije nikada ni čuo, u svakom slučaju ne za način koji je Dr. Hew Len praktikovao.

Što sam više čitao i saznavao moja znatiželja se produbljivala. Jedva da sam mogao da sačekam dan putovanja i sretanja sa iscjeliteljem lično.

Poletio sam za Los Angeles, sreo se sa Mark-om, i otišao za Calabasa-u, California. Prije toga me Mark upoznao sa Los Angeles-om, i divno smo se proveli. Ali obojica smo željeli da sretnemo čovjeka o kome smo tako mnogo čuli. Želio sam da vidim iscjelitelja. Želio sam da vidim misterioznog čovjeka. Želio sam da vidim Dr. Hew Len-a. Kada sam konačno došao do ulaznih vrata, Dr. Hew Len me lično pozdravio.

„Aloha Joseph,“ rekao je, pružajući mi ruku. Govorio je meko sa dozom karizme i autoriteta. Nosio je Dockers pantalone, patike, raskopčanu košulju i poslovni sako. Takođe je imao bejzbol kapu, koja je bila, kako sam kasnije shvatio, njegov zaštitni znak.

„Aloha, Mark,“ pozdravio je i moga prijatelja.

Malo se raspitivao o tome kako smo putovali, koliko je trebalo vremena da stignemo iz Teksasa do Los Angeles-a, i tako dalje. Odmah sam zavolio ovoga čovjeka. Nešto u vezi njegove mirne pouzdanosti i djedovskog stila učinilo je da se uskladim sa njim.

Dr. Hew Len je volio da počne na vrijeme. Ubrzo po početku seminara obratio se meni.

„Joseph, kada nešto izbrišeš iz kompjutera gdje to odlazi?“

„Nemam pojma.“ Odgovorio sam. Svi su se nasmijali. Siguran sam da nije ni on imao pojma o tome.

„Kada nešto izbrišete iz kompjutera gdje to odlazi?“, zapitao je sve u prostoriji.

„U kantu za otpatke.“ Neko je doviknuo.

„Tačno,“ odgovorio je Dr. Hew Len. „To je još uvijek u vašem kompjuteru, ali ga ne vidite. Vaša sjećanja su poput toga. Ona su još uvijek u vama, ali van vašeg dohvata. Ono što treba da uradite je da ih kompletno i trajno izbrišete.“

Ovo mi se činilo izvanrednim, ali nijesam imao nikakvu ideju o tome što to znači i čemu vodi. Zašto bih ja želio da trajno izbrišem sjećanja?

„Imate dvije mogućnosti da živite svoj život,“ objašnjavao je Dr. Hew Len. „Iz sjećanja ili iz inspiracije. Sjećanja su stari programi koji se ponavljaju. Inspiracija je poruka koju vam šalje Božanstvo. Vi hoćete da dođete do inspiracije. Jedini način da čujete Božanstvo i prihvatite inspiraciju je da očistite sjećanja. Jedina stvar koju treba da radite je čišćenje.“

Dr. Hew Len je utrošio mnogo vremena objašnjavajući nam kako je Božanstvo naše nulto stanje – to je mjesto gdje su naše granice nula. Nema sjećanja. Nema identiteta. Ništa osim Božanstva. U svojim životima doživljavali smo trenutke stanja nultih granica, ali uglavnom se smeće – što on naziva sjećanjima – odvijalo.

„Kada sam radio u mentalnoj bolnici i pregledao dokumentaciju o pacijentu, „govorio nam je,“ osjećao bih bol“. To je bilo zajedničko sjećanje. To je bio program koji je uzrokovao da se pacijenti ponašaju na način na koji su to i činili. Nisu se kontrolisali. Bili su uhvaćeni u programu. Kako bih osjetio taj program, tako bih ga i čistio.“

Čišćenje je postalo tema koja se ponavlja. Pričao nam je o većem broju načina čišćenja, od kojih većinu ne mogu da objasnim ovdje, jer predstavljaju povjerljivi materijal. Morate ići na kurs ho'oponopono-a da bi ste ih sve naučili (vidi www.hooponopono.org). Međutim ovo je metod čišćenja koji je Dr. Hew Len najčešće koristio, i koji i dalje koristi, i onaj koji ja danas koristim:

To su u stvari četiri rečenice koje se stalno ponavljaju, upućene Božanstvu.

„Volim te“.

„Žao mi je.“

„Molim te oprosti mi.“

„Hvala ti.“

Kako smo završavali prvu sedmicu kursa, tako je fraza „Volim te“ postajala dio mog mentalnog brbljanja. Upravo onako kada se ponekad probudite sa nekom pjesmom u glavi, ja sam se budio čujući u vlastitoj glavi „Volim te“. Bilo to svjesno ili ne, postojalo je u mojoj glavi. Osjećaj je bio lijep. Ne znam kako je to trebalo da čisti bilo šta, ali činilo je. Kako „Volim te“ može da bude loše na bilo koji način, u bilo kom obliku ili formi?

U jednom trenutku tokom trajanja kursa Dr. Hew Len me opet prozvao. Pitao je, „Josef, kako znaš da li je nešto tvoje sjećanje ili inspiracija?“

Nijesam shvatao pitanje i to sam rekao.

„Kako znaš ako je neko dobio rak, da li je to sam sebi priredio ili ga je dobio od strane Božanstva kao iskušenje da bi dobio pomoć?“

Za trenutak sam ćutao. Pokušavao sam da shvatim pitanje. Kako znaš da li je nešto proizašlo iz tvog uma ili iz uma Božanstva?

„Nemam pojma.“ odgovorio sam.

„Nemam ni ja,“ Dr. Hew Len je rekao. “I to je razlog zbog koje stalno treba da čistite, čistite, čistite. Treba da čistite bilo šta i sve, s obzirom da ne znate šta je sjećanje a šta intuicija. Čistite da bi ste dospjeli na mjesto nultih granica, što je nulto stanje.”

Dr. Hew Len je isticao da naš um ima samo majušni pogled na svijet, i taj pogled ne samo da je malen, već je i netačan. Taj koncept nijesam uzimao kao tačan, dok nijesam kupio knjigu *Kolebljivi um* od Guy Claxton-a.

U njoj Claxton piše o eksperimentima koji dokazuju kako nam naš um govori šta da uradimo, prije nego što svjesno odlučimo da to i učinimo. U jednom čuvenom eksperimentu neurolog Benjamin Libet je prikao ljude na elektroencefalogram (EEG), koji je pokazivao šta se dešava u njihovim mozgovima. To je otkrilo de se plima moždane aktivnosti dešavala prije nego što bi osoba imala svjesnu namjeru da nešto učini, što ukazuje da je namjera došla iz nesvjesnog, a zatim dospjela do svijesti.

Claxton piše da je Libet „otkrio da se namjera kretanja pojavila oko petinu sekunde prije početka pokreta – a da se talas aktivnosti mozga sigurno pojavio za trećinu ili polovinu prije namjere!”

Prema William Irvin-u, u njegovoj knjizi, *Želja: Žašto želimo to što želimo*, „Eksperimenti kao što su ovi ukazuju na to da se naši izbori ne formiraju na svjesni, racionalni način. Umjesto toga, oni izranjaju iz našeg nesvjesnog uma, i kada konačno dospiju na površinu svijesti mi ih preuzimamo. Svjesno se može kontrolisati samo njihova motorna aktivnost.”

Drugim riječima, žurba da se uzme ova knjiga može da se čini kao da potiče iz našeg svjesnog izbora, ali u stvarnosti naš mozak prvo šalje signal za uzimanjem, a zatim naš svjesni um slijedi tu namjeru, nešto kao, „Ova knjiga se čini zanimljivom. Mislim da ću je uzeti.” Mogli ste da izaberete da je ne uzmete, što bi ste racionalizovali na drugi način, ali niste u mogućnosti da kontrolišete porijeklo signala koji vas je natjerao na tu aktivnost.

Znam da je teško u to povjerovati. Prema Claxton-u, „Nijedna namjera nikada nije bila pripremljena u svijesti; nikakav plan tamo nikada nije ni postojao. To su slike koje bljeskaju u uglovima svijesti, da ukažu šta može da se dogodi.”

Izgleda da čista namjera nije ništa više nego li čisti predosjećaj.

Stvar koja me muči je ovo: Odakle je došla misao?

Ovo je da čovjeku mozak eksplodira. Od kada sam pisao o snazi namjere u knjizi *Faktor Privlačnosti*, i od kada sam govorio o tome u filmu *Tajna*, dolazak do shvatanja da namjere nisu moj izbor uopšte, predstavljalo je šok. Čini se da je ono što sam mislio da činim kada sam uspostavljao namjeru bilo jednostavno verbalizacija jednog impulsa, koji je već bio u pokretu u mom umu.

Sada se postavlja pitanje, šta ili ko je natjerao moj um da stvori namjeru? U stvari, kasnije sam pitao Dr. Hew Len-a, „Ko je glavni?“. Nasmijao se i rekao da mu se sviđa pitanje.

Dakle, koji je odgovor?

Priznajem da sam još uvijek zbunjen po pitanju namjere. Izgubio sam 40 kilograma metalnom aktivnošću i postavljanjem namjere o gubljenju težine. Dakle da li sam ja objavio namjeru ili sam samo odgovarao na signal moga uma da izgubim težinu? Da li je to bila inspiracija ili sjećanje? Napisao sam pismo i poslao ga Dr. Hew Len-u. Odgovorio je:

Ništa ne postoji u Nuli, Ao Akua, nema problema, uključujući i potrebu za namjerom.

Brige oko težine su samo sjećanja koja se ponavljaju, i ta sjećanja premještaju Nulu, tebe. Vraćanje u Nulu, sebi, zahtjeva da Božanstvo izbriše sjećanja vezana za brige oko težine.

Samo dva zakona upravljaju iskustvima: Inspiracije od Božanstva i Sjećanja uskladištena u Podsvjesnom Umu, prethodnom potpunom Novom i kasnije Starom.

Kažu da je Isus govorio :“Prvo traži Kraljevstvo (Nula) pa će sve ostalo doći (Inspiracija).“

Nula je tvoja i Božanska rezidencija... „odakle i od koga svi blagoslovi – Bogatstvo, Zdravlje, i Mir – teku.“

POI

Dr. Hew Len

To što sam mogao da uočim je da je Dr.Hew Len tražio namjere iz prošlosti i išao ka izvoru – nultom stanju, gdje nema granica. Odatle može da se doživi sjećanje ili inspiracija. Briga u vezi težine je sjećanje. Jedina stvar koju treba uraditi je da se voli i oprašta, i da se čak i zahvali. Takvim čišćenjem, osiguravate da Božanstvo dobije šansu da se probije sa inspiracijom.

Ono što se čini da je istina je da je moja želja da se prejedam, što me učinilo mnogo debljim od moje žene, samo jedan program. On je izronio iz moje podsvijesti. Ukoliko ga ne očistim, ostaće tamo i nastaviće da se pojavljuje. Dok izbija na površinu, ja treba da budem svjestan moga izbora: da se prejedam ili ne. To postaje doživotna borba. To nije nimalo smiješno. Da, to možemo prevazići, govoreći mu 'ne'. Ali očigledno, to uzima ogromnu energiju i marljivost. Tokom vremena, govorenje može postati navika. Ali kakav pakao treba preći da bi se stiglo dotle!

Umjesto toga, čišćenjem sjećanja, jednoga dana će nestati. Tada želja za prejedanjem neće više izbijati na površinu. Samo će ostati mir.

Ukratko, namjera je mlitavi dronjak u odnosu na inspiraciju. **Sve dok istrajavam u namjeravanju nečega, nastavljam da se borim sa tim. Čim se predam inspiraciji, život se transformiše.**

Još uvijek nijesam bio siguran da li je to način na koji svijet funkcioniše, i još uvijek sam bio zbunjen po pitanju snage namjere. Zato sam odlučio da nastavim sa istraživanjem.

Večerao sam sa Rhonda Byrne-om, kreatorkom i producentom filma *Tajna*. Pitao sam je nešto što sam želio da znam. To je bilo: “Da li si ti stvorila ideju za film, ili si dobila ideju?”

Znao sam da je dobila inspiraciju da stvori sada-čuveni film koji je doveo da marketinškog buma. (Vidi na www.theseecret.tv). Jedanput mi je rekla da joj je ideja za film došla odjedanput u roku od nekoliko sekundi. Napravila je reklamni dio filma za svega 10 minuta. Jasno je primila neku vrstu inspiracije koja je dovela do stvaranja najjačeg filmskog spota u istoriji.

Ali ja sam želio da znam da li je ideja za konačni oblik filma došla inspirativno, ili je ona osjećala da je to sama napravila iz nekih drugih razloga. To je bilo krucijalno pitanje u vezi moga zanimanja po pitanju namjera. Da li mi ističemo namjere koje prave razliku ili dobijamo ideje koje kasnije nazivamo namjerama? To je ono što sam je pitao dok smo večerali.

Rhonda je ćutala dugo vremena. Gledala je okolo dok je razmišljala o mom pitanju, tragajući u sebi za odgovorom. Konačno je progovorila.

„Nijesam sigurna,“ reče. „Ideja mi je sigurno došla. Ali ja sam uradila posao. Ja sam to stvorila. Rekla bih da sam ja učinila da se to desi.“ Njen odgovor je bio otkrovenje. Ideja joj je došla, što znači da joj je došla kao inspiracija. Kako je film bio veoma jak, tako dobro urađen, i tako dobro reklamiran, jedino mogu da vjerujem da je sve to sa Božanskom potporom. Da, trebalo je uraditi posao, i Rhonda ga je uradila. Ali sama ideja je došla kao inspiracija.

Interesantno je da je pošto je film bio izdat već nekoliko mjeseci i priče o njemu dostigle istorijske proporcije, Rhonda poslala e-mejl svim zvijezdama koje su se pojavile u filmu, govoreći da film sada ima svoj vlastiti život. Radije nego da ističe namjere, ona je odgovorila na poziv i iskoristila mogućnosti. Knjiga je izlazila. Larry King je radio dva specijala bazirana na idejama iz filma. Audio verzija je izlazila. Naknadna događanja su bila u pripremi.

Kada djelujete iz nultog stanja gdje nema granica, ne trebaju vam namjere. Vi jednostavno primete i djelujete.

I čuda se dešavaju. Međutim, vi možete zaustaviti namjeru.

Rhonda je mogla reći 'ne' pravljenju filma. To je izgleda mjesto gdje stupa na scenu slobodna volja. Kada se ideja da nešto uradite rodi u vašem umu – bilo da dolazi od namjere ili od inspiracije – možete da izaberete da li ćete je slijediti ili ne, ukoliko ste svjesni tog impulsa.

Prema Jeffrey Schwartz-u, prema njegovoj moćnoj knjizi *Um i mozak*, vaša svijest – vaša moć da birate – može blokirati impuls koji je započeo u vašoj podsvijesti. Drugim riječima, možete dobiti impuls da uzmete ovu knjigu, ali možete ga i blokirati ako želite. To je slobodna volja, ili, kao što Schwartz opisuje, „slobodno neću.“

On piše da je „u kasnijim godinama on (Libet) prihvatio ideju da slobodna volja služi kao čuvar vrata za misli koje mjehuraju iz mozga i pri čemu nema nikavih moralnih implikacija, ukoliko se vrate nazad.“

William James, legendarni psiholog, je osjetio da slobodna volja nastupa posle impulsa da nešto učinimo, a prije nego što zbilja i uradimo. Ponavljam, tome možete reći da, ili ne. Potrebna je promišljenost da bi se uvidio izbor. Ono što me Dr. Hew Len učio, bilo je da ću stalnim čišćenjem misli, bilo inspirativnih ili sjećanja, biti u boljoj mogućnosti da izaberem ono što je pravo u datom trenutku.

Počeo sam da uviđam da je gubitak moje težine nastao jer sam izabrao da ne poslušam sjećanja, ili navike, koji su me tjerali kako bih više jeo, a manje vježbao. Izborom da ne slijedim ove dodatne impulse, podsticao sam svoju slobodnu volju, ili slobodu da neću. Drugim riječima, potreba da se prejedam bilo je sjećanje, a ne inspiracija. Ona je dospjela iz programa, ne od Božanstva. Ignorisa sam program, ili ga premošćavao. Na sve ovo Dr. Hew Len bi sugerisao da je bolji pristup da volim program dok ne nestane, i da sve što ostaje jeste Božanstvo.

Još uvijek nijesam razumijevao sve to, ali sam slušao i birao da ne prekinem bilo šta zato što je novo. Malo li sam znao šta me je još čekalo.

Kakvi izuzetci?

Ja sam priča o onome što ti misliš da vidiš.

- Byron Katie, All War Belongs on Paper

Vikend je bio mnogo značajniji nego što sam očekivao. Dr. Hew Len je objašnjavao da je **sve čemu težimo i sve što doživimo – baš sve – unutar nas. Ako želite da nešto promijenite, to činite iznutra, ne spolja. Sama ideja je o totalnoj odgovornosti. Ne postoji niko koga bi smo krivili. Sve si ti.**

„Ali šta ako nekoga siluju? Zapitala je jedna osoba. „Ili ako se desi saobraćajni udes? Mi nismo odgovorni za sve to, zar ne?“

„Da li ste primijetili da uvijek kada imate problem, da se na mjestu pojave problema i nalazite?“ upitao je. „Radi se o 100% odgovornosti za sve. Bez izuzetka. Nema te rupe koja će vam omogućiti da se sklonite od nečega što vam se ne dopada. Vi ste odgovorni za sve to – baš sve.“

Čak i tada kada je radio u mentalnoj bolnici, i gledao ubojice i silovatelje, preuzeo je odgovornost. Shvatao je da djeluju iz sjećanja ili programa. Da bi im pomogao, morao je da ukloni sjećanje. Jedini način da to učini bilo je čišćenje. To je ono što je mislio kada je rekao da nikada nije profesionalno sreo klijente na terapeutskoj stolici. Gledao je njihove dosijee. To što je uradio bilo je da se tiho obratio Božanstvu, „Volim te, “Žao mi je“ i “Hvala ti.“ Uradio je ono što je znao da uradi, kako bi pomogao da se pacijenti vrate u stanje bez granica. Dok je Dr. Hew Len ovo činio unutar sebe, tako su se pacijenti iscjeljivali.

Dr. Hew Len je objašnjavao, „jednostavno rečeno, ho’oponopono znači ‘činiti ispravno’ ili ‘ispraviti grešku’. Ho’o znači ‘uzrok’ na hawajskom, a ponopono znači ‘savršenstvo’. Prema drevnim havajcima, greška nastaje iz misli koje su zaražene bolnim sjećanjima iz prošlosti. Ho’oponopono nudi način oslobađanja energije ovih bolnih misli, ili grešaka, koje uzrokuju neravnotežu i bolest.“

Ukratko, ho’oponopono je prosto proces rešavanja problema. Ali u potpunosti se odvija u unutrašnjosti.

Ovaj novi i poboljšani proces kreirala je Morrnah, voljena kahuna koja je naučila svom metodu Dr. Hew Len-a novembra 1982. Dr. Hew Len je čuo o seminaru „čudesnog radnika“ u bolnicama od kolega, pa čak i u Ujedinjenim Nacijama. Sreo je, i vidio je kako liječi ćerku od kožnog osipa, i napustio sve kako bi ga podučavala i kako bi naučio njen pojednostavljeni metod iscjeljivanja. Kako je Dr. Hew Len tada imao poteškoće u braku, napustio je porodicu, takođe. To nije neuobičajeno. Postoji veliki broj primjera gdje su ljudi napustili svoje porodice da bi ih podučavao duhovni učitelj. Dr. Hew Len je želio da uči Morrnarh-in metod.

Ali nije odmah prihvatio njene čudne metode. Prijavio se na njenu radionicu i izašao poslije tri sata. „Pričala je sa duhovima i izgledala ćaknuto,“ rekao je. „Zato sam otišao.“

Vratio se sledeće sedmice, ponovo platio cijenu, i pokušao da ga odsjedi sa njom. Ipak nije uspio. Sve što je podučavala izgledalo je previše blesavo njegovom univerzitetski istreniranom umu, tako da je ponovo napustio seminar.

„Vratio sam se treći put i ostao do samog kraja,“ rekao mi je. „I dalje sam mislio da je ludača, ali nešto u vezi nje dotaklo mi je srce. Ostao sam sa njom dok nije preminula 1992.“

Morrnah-in unutrašnji metod radio je sa čudima, prema Dr. Hew Len-u i drugima. Njene molitve su nekako brisale sjećanja i programe samo što bi ih izgovarala. Znao sam da želim da naučim tu liturgiju, i da se neću smiriti dok je ne naučim.

Morrnah je nešto nagovijestila o svom metodu u članku koji je napisala za knjigu *I am winner (ja sam pobjednik)*. „Upotrijebila sam stari sistem od prije jednog ili dva vijeka, modernizovala sam proces, koji je zadržao ‘esenciju stare mudrosti’.

Mabel Katz, u svojoj maloj knjizi, *Najlakši način*, kaže: Ho’oponopono je proces opraštanja, pokajanja i preobražaja. Svaki put kada upotrijebimo bilo koje od njegovih oruđa, preuzimamo 100% odgovornosti i molimo za oprostaj (za nas). Učimo kako je sve što se javlja u našim životima samo projekcija naših ‘programa’.

Pitam se kako je Morrnah izmijenila proces Samo I-Dentitet Ho’oponoponoa kako bi se razlikovao od tradicionalnog ho’oponoponoa. Dr. Hew Len to ovako objašnjava:

Samo I-dentitet kroz Ho’oponopono	Tradicionalni Ho’oponopono
Rešavanje problema je <i>intrapersonalno</i>	Rešavanje problema je <i>interpersonalno</i>
Samo ja i ti učestvujemo	Stariji član meditira nad problemom sa svim učesnicima
Samo ti si fizički prisutan	Svi koji učestvuju u problemu moraju biti fizički prisutni
Kajanje JA	Svaki član mora da iskaže kajanje drugom, dok stariji član meditira kako drugi članovi ne bi postali svadljivi
Opraštanje JA	Svaki član je dužan da traži oprostaj od drugog

U tradicionalnom ho’oponoponou, stariji član istreniran u dinamici rešavanja problema, odgovoran je da obezbijedi da svako dobije šansu, kako bi rekao šta vidi u problemu. To uvijek predstavlja zonu svađe kod tradicionalnog ho’oponoponoa, jer svaki učesnik vidi problem drugačije. Moram da priznam da mi se više sviđa novi poboljšani proces, jer se sve dešava unutar osobe. Ne treba vam niko više. To za mene ima više smisla. Kako sam student Jung-ianski nastrojjenih profesora kao što je Debbie Ford (*Tamna strana lovca na svjetlost*), odavno sam razumio da se mjesto promjene nalazi u unutrašnjosti, ne u okolini ili u nekoj drugoj osobi.

„Uporedo sa modernizovanjem Ho-oponopono procesom,“ Dr. Hew Len je nastavio, „Morrnah je bila vođena tako da uključi tri dijela jastva, koji predstavljaju ključni element Samo I-Dentiteta. Ova tri dijela koji postoje u svakom molekulu realnog svijeta zovu se - *Unihipili (dijete/podsvijest)*, *Uhane (majka/podsvijest)* i *Aumakua (otac/podsvijest)*. Kada se ova ‘unutrašnja porodica’ uskladi osoba je u skladu sa Božanstvom. Sa ovakvom ravnotežom, život počinje da teče. Prema tome, Ho’oponopono potpomaže da se uspostavi ravnoteža najprije kod pojedinca, a zatim u cijeloj kreaciji.“

Nastavio je sa objašnjavanjem ovoga čudesnog procesa:

„Ho’oponopono je zbilja veoma jednostavan. Za drevne Hawai-ce svi problemi nastaju kao misao. Ali imati misao nije problem. Šta je onda problem? Problem je u tome da su sve naše misli natopljene bolnim sjećanjima – sjećanjima na osobe, mjesta ili stvari.

„Sam intelekt nije u stanju da riješi ove probleme, zato što intelekt samo upravlja. Upravljanje stvarima nije način da se riješe problemi. Vi želite da ih se riješite! Kada radite Ho'oponopono, ono što se dešava je da Božanstvo preuzima bolne misli i neutrališe ih, ili ih pročisti. Vi ne pročičavate osobu, mjesto ili stvar. Vi neutrališete energiju koju povezujete sa osobom, mjestom ili stvarima. Dakle, prvi stepen Ho'oponopono-a je pročičavanje te energije.

Tada se dešava nešto divno. Ne neutrališe se samo energija; ona se takođe oslobađa, tako da nastaje potpuno nova čista tabla. Budisti to nazivaju Prazninom. Konačni korak je da vi dozvoljavate Božanstvu da dođe i popuni tu prazninu svjetlošću.

Da bi ste praktikovao Ho'oponopono, uopšte ne treba da znate u čemu je problem ili greška. Sve što treba da uradite je da uočite bilo koji problem koji doživljavate fizički, mentalno, emocionalno, na bilo koji način. Jedanput kada ga uočite, na vama je odgovornost da odmah počnete sa čišćenjem, da kažete: „Žao mi je, Molim te oprosti mi.“

Dok sam proučavao Morrnarh-in rad, čak i preko DVD-a sa snimljenim intervjuima, konačno sam pronašao molitvu koju bi ona izgovarala radi pomaganja ljudima, bilo da ih vidi ili ne. Liturgija koju je izgovarala ide ovako:

Božanski stvaraocu, oče, majko, sine kao jedni ... ako smo ja, moja porodica, rođaci ili naši preci uvrijedili tebe, tvoju porodicu, rođake i pretke našim mislima, riječima, djelima i akcijama od početka naše kreacije do danas, molimo te za oproštaj ... Dopusti da se očisti, pročisti, oslobodi, svako negativno sjećanje, blok, energija i vibracija i transformišu ove neželjene energije u čistu svjetlost... i tako bi učinjeno.

Nijesam bio siguran kako ovo može da otpočne proces liječenja u nekome, ali mogao sam da vidim da je bazirano na opraštanju. Očigledno da su Morrnah, a sada i Dr. Hew Len, osjećali da traženjem opraštaja mi omogućavamo da se manifestuje i oslobodi put ka iscjeljivanju. Ono što je blokiralo našu dobrobit nije bilo ništa drugo nego nedostatak ljubavi. Opraštanje je otvaralo vrata njenom povratku.

Sve ovo mi se činilo fascinantnim. Nijesam bio siguran kako bi praktikovanje Ho'oponoponoa moglo da iscijeli mene, tebe ili mentalno oboljele. Ali nastavio sam da slušam. Dr. Hew Len je nastavio da objašnjava kako treba da preuzmemo 100% odgovornost za naše živote – bez izuzetaka, bez izgovora.

„Možete li da zamislite situaciju kada bi smo svi znali da smo 100% odgovorni?“ upitao je. „Ja sam sebi prije 10 godina obećao da ću sebe častiti najvećom poslasticom – tako velikom da mi bude muka od nje – ako mi pođe za rukom da makar jedan jedini dan ne prosuđujem nekoga. To mi nikada nije pošlo za rukom! Sve duže sam mogao da se suzdržim, ali nikada cijeli dan.“

Dobro, sada sam shvatio da je i on ljudsko biće. Mogao sam se pozvati na njegovo priznanje. Iako sam dosta uradio na sebi, još uvijek sam čangrizao na ljude, ili na situacije za koje bih volio da su drugačiji. Mnogo sam tolerantniji prema najvećem broju stvari koje dolaze u moj život, ali isto tako sam veoma daleko od toga da volim sve u svakoj situaciji.

„Ali kako to mogu da radim drugim ljudima – kad smo mi 100% odgovorni za probleme?“ upitao je. „Ako želite da riješite problem, radite na sebi. Ako je problem vezan za drugu osobu, na primjer, upitajte se, 'Šta se dešava u meni što dovodi do toga da me ta osoba uznemirava?' Ljudi se u vašem životu pojavljuju jedino da bi vas uznemiravali! Ako to znate, tada možete unaprijediti bilo koju situaciju. Kako? To je prosto: Žao mi je zbog bilo čega što se dešava. Molim te oprosti mi'.“

Nastavio je da objašnjava da, ako ste vi maser ili kiropraktičar, a neko dođe kod vas sa bolom u leđima, pitanje koje treba da postavite sebi je: „Šta se dešava unutar mene što se javlja u vidu bolnih leđa kod ovoga čovjeka?“

Ovo je vrtoglavo novi način gledanja na sam život. To vjerovatno djelimično objašnjava kako je Dr. Hew Len mogao da liječi sve te mentalno bolesne kriminalce. On nije radio na njima; on je radio na sebi.

Nastavio je da objašnjava kako smo svi mi u srcu čisti, bez programa, bez sjećanja ili inspiracije. To je nulto stanje. Tu su granice jednake nuli. Ali tokom života, stičemo programe i sjećanja, gotovo isto kao što neki ljudi dobijaju kijavicu. Mi nismo loši kada dobijemo kijavicu, ali moramo da preduzmemo sve što možemo kako bi smo je se riješili. Sa programima je isto. Dobijamo ih. Kada vidimo program kod nekoga drugog, i mi ga imamo takođe. Način da ga se riješimo je da ga očistimo.

Dr. Hew Len je rekao: „Postoji način da se riješe problemi i bolesti za svaku osobu koja je voljna da bude 100% odgovorna za kreiranje svog života. U procesu Ho’oponopono iscjeljivanja kod drevnih Hawaii-jaca, individua zahtijeva Ljubav kako bi ispravila greške unutar sebe. Vi kažete, ‘Žao mi je. Molim te oprosti mi za sve što se dešava unutar mene, a javlja se kao problem.’ Sama Ljubav tada preobražava greške unutar vas koje se manifestuju kao problem.“

Dodao je, “Ho’oponopono ne vidi svaki problem kao iskušenje, već kao mogućnost. Problem su samo ponovljena sjećanja iz prošlosti koja se pojavljuju da bi nam dala još jednu šansu da gledamo očima ljubavi i da djelujemo iz inspiracije.“

Ponovo sam spriječen da sa vama podijelim detalje sa seminara. Mislim ozbiljno. Morao sam da potpišem izjavu o tome. To je uglavnom radi zaštite privatnosti ljudi koji su prisustvovali kursu. Ali mogu vam reći ovo: radi se o potpunom preuzimanju odgovornosti za vaš život.

Znam da ste to čuli i ranije. I ja sam. Ali ne u onolikoj mjeri u kojoj se to prikazuje na ovom kursu. Kompletna odgovornost znači potpuno prihvatanje svega – čak i ljudi koji se pojave u vašem životu i njihovih problema, jer su njihovi problemi i vaši problemi. Oni su u vašem životu, a ako preuzimate potpunu odgovornost za vlastiti život, tada treba da preuzmete potpunu odgovornost i za ono što oni doživljavaju, takođe. (Ponovo ovo pročitajte. Čikam vas.)

Ovo je vrtoglavi koncept. Živjeti ga, znači transformisati vlastiti život kao nikada prije. Ali samo shvatiti ideju o 100% odgovornosti je van granica prihvatanja većine od nas, bez obzira na koncept.

Ali jedanput kada to prihvatite, sledeće pitanje je kako da se preobrazite tako da se i ostatak svijeta promijeni, takođe.

Jedini siguran način je sa „Volim te.“ To je kod koji otključava iscjeljivanje. Ali vi to vidite u *sebi*, ne u drugima. Njihov problem je *vaš* problem, upamtite, tako da rad na njima *neće pomoći vama*. Ne treba liječenje njima; *treba vama*. Vi treba da iscijelite sebe. Vi ste izvor svih iskustava.

To je suština modernizovanog Ho’oponopono procesa.

Idite naprijed i promišljajte to neko vrijeme.

Dok to radite, ja ću nastaviti da govorim „volim te.“

Jedna od ključnih tačaka ovonedeljnog kursa bila je da vi djelujete bilo iz sjećanja, bilo iz inspiracije. Sjećanje je mišljenje; inspiracija je dopuštanje. Većina nas živi iz sjećanja. Mi ih nismo svjesni, jer u suštini i nismo svjesni.

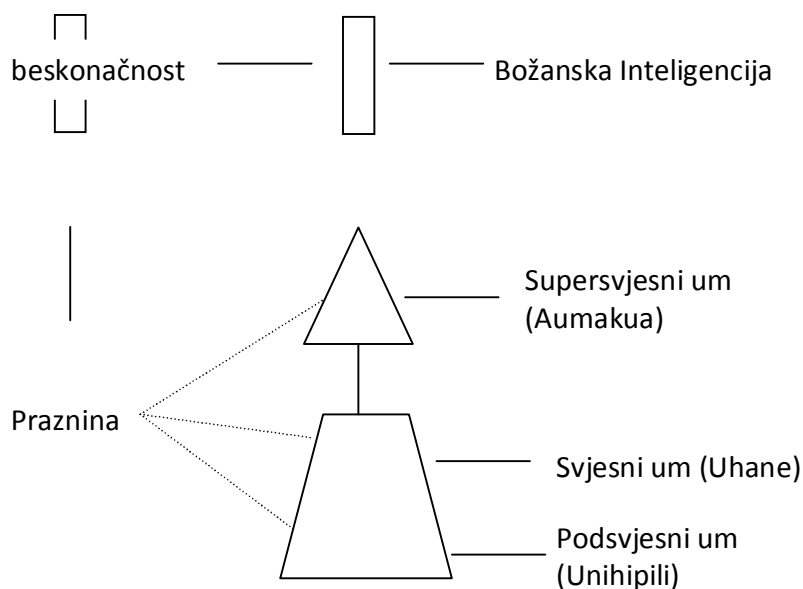
Prema ovakvom promatranju stvarnosti, Božanstvo šalje poruku odozgo prema dole, u vaš um. Ali ukoliko su u igri sjećanja – što se uglavnom i dešava – nećete moći osjetiti inspiraciju, a kamoli djelovati po njoj. Kao rezultat toga, tada Božanska riječ ne može da dopre do vas. Previše ste zauzeti bukom koja se odvija u vašoj glavi da bi ste je čuli.

Dr. Hew Len je nacrtao nekoliko ilustracija kako bi pojasnio svoje stanovište (pogledajte dijagram Položaj praznine). Osoba je trougao. On kaže da ste to vi, individua. U njenoj srži nema ničega sem Božanstva. To je nulto stanje gdje su granice nulte.

Inspiraciju ćete dobiti od Božanstva. Inspiracija potiče od Božanstva, dok je sjećanje program u kolektivnom nesvjesnom ljudske vrste. Program je kao vjerovanje, programiranje koje dijelimo sa ostalima kada ga primijetimo u drugima. Naš izazov je da očistimo sve programe tako da se vratimo natrag u nulto stanje, gdje može doprijeti inspiracija.

Dr. Hew Len je potrošio dosta vremena na objašnjavanje kako se sjećanja međusobno dijele. Kada u nekome opazite nešto što vam se ne sviđa, to imate u sebi, isto tako. Vaš posao je da to očistite. Kada to uradite, tada će to napustiti i drugu osobu. U stvari, to će eventualno napustiti i cijeli svijet.

„Jedan od najupornijih programa na svijetu je mržnja žene prema muškarcu.“ Objavio je Dr. Hew Len. „Ja nastavljam sa njegovim čišćenjem, ali to je kao kada čupate korov iz gigantsko velikog polja korova. Svaki pojedinačni korov je kao noga programa. Tako je duboko ukorijenjena mržnja žene prema muškarcu. To moramo voljeti, kako bi mu dopustili da ode.“

Nijesam u potpunost shvatao sve to. To mi je izgledalo kao još jedan model ili mapa svijeta. Svaka psihologija, filozofija i religija imaju jednu mapu. Ja sam zainteresovan za ovu, jer se čini da može pomoći u iscjelivanju cijele planete. Napokon, ako je Dr. Hew Len mogao izliječiti cijelo odjeljenje mentalno bolesnih kriminalaca, šta je još moguće?

Ali Dr. Hew Len je istakao da Ho'oponopono nije lak. On zahtijeva posvećenost. „To nije Mc'Donalds pristup životu,“ rekao je. „To nije prozor na prodavnici brze hrane gdje odmah dobijete to što ste naručili. Bog nije osoba koja prima narudžbe. Morate se stalno fokusirati na čišćenje, čišćenje, čišćenje.“

Ispričao nam je priče o ljudima koji su koristili metod čišćenja, kako bi uradili ono što su drugi smatrali nemogućim. Jedna od tih priča je bila o inženjerki koja je radila u NASA i koja je došla njemu zbog problema sa jednom od njihovih raketa.

„S obzirom da je došla meni, pretpostavio sam da sam i ja dio problema.“ Objasnio je Dr. Hew Len. „Zato sam očistio. Rekao sam 'žao mi je' raketi. Kasnije, kada se inženjerka vratila, rekla mi je da se raketa sama od sebe popravila tokom leta.“

Da li korišćenje ho'oponoponoa utiče na raketu? Dr. Hew Len i inženjerka misle tako. Razgovarao sam sa njom, i rekla mi je da je nemoguće da raketa ispravi samu sebe. Moralo je da se

desi nešto drugo što je po svojoj prirodi spadalo u čuda. Za nju, to je bilo čišćenje uz pomoć Dr. Hew Lena.

Ne mogu reći da sam prihvatio ovu priču, ali takođe moram priznati da nemam neko drugo objašnjenje za to.

Tokom pauze prišao mi jedan čovjek i rekao, "Postoji jedan famozni internet trgovac sa istim imenom kao i ti."

Nijesam znao da li se šali pa sam rekao, „Zbilja?“

„Da, napisao je mnogo knjiga i piše za spiritualni marketing i o hipnozi. Tip je strava.“

„To sam ja.“ rekao sam.

Gospodin je izgledao veoma zbunjen. Mark Ryan je čuo cijeli razgovor i činilo mu se smiješnim.

Nije važno da li ljudi znaju za moju internet popularnost ili ne, sve dok sam postajao poznat ovdje. Dr. Hew Len mi se toliko puta obratio tokom seminara tako da su ljudi mislili da me izdvaja. Neko je pitao, „Da li si rođak sa Dr. Hew Lenom?“ negirao sam i pitao ga zašto misli da jesam. „Ne znam; samo se čini da se on fokusira na tebe.“

Nikada se nijesam osjećao izdvojenim u negativnom smislu. Volim pažnju i smatram da mi to lično pomaže, a Dr. Hew Len je znao da sam ja napisao knjige i imam sajt na internetu. Siguran sam da je dio njega znao da, ako do mene dopre poruka ovoga liječenja, da ću moći da pomognem mnogim ljudima.

U to vrijeme nijesam znao da on, inspirisan Božanstvom, priprema mene da postanem guru. Ne guru svijetu; guru samome sebi.

Volim Te

Ne možeš biti odbijen od ičega što je savršeno, cijelo, kompletno, i ispravno za tebe kada si najprije svoje Sopstvo. Bivajući najprije vlastito Sopstvo ti automatski doživljavaš savršenstvo na način Božanskih Misli, Riječi, Djela, i Aktivnosti. Dozvoljavanje tvojim zatrovanim mislima da budu prve, automatski doživljavaš nesavršenstvo u obliku bolesti, zbunjenosti, ljutnje, depresije, i siromaštva.

- Dr. Hew Len

Upijao sam poruku Dr. Hew Len najbolje što sam mogao, ali bilo je toliko mnogo toga što sam htio i želio da naučim. Uvijek sam bio dobar u upijanju novog i otvoren prema novim idejama. Dok sam bio na prvom seminaru, počeo sam da osjećam kako je moj jedini posao u životu da kažem „Volim te“ svemu što se pojavi na mom putu, bilo da to vidim kao dobro ili loše. Što sam više ograničavajućih programa koje vidim ili osjetim mogao da rastvorim, više sam mogao da postignem stanje nultih granica i donesem mir planeti kroz sebe.

Mark je imao malo više problema u prihvatanju poruke seminara. Nastojao je da ga smjesti u logički okvir. Bilo mi je jasno da um nema pojma o tome šta se dešava, zato je traganje za logičkim objašnjenjem u sebi nosilo recept za neuspjeh.

Dr. Hew Len je nanovo i nanovo isticao da postoji 15 komadića informacija koje su dostupne svjesnom umu, dok se 15 miliona desi u svakom trenutku. Nemamo nikakvu šansu da shvatimo sve elemente koji se odigravaju u našem životu. Moramo ih napustiti. Moramo vjerovati.

Moram da priznam da većina od ovoga zvuči suludo. U jednom trenutku tokom seminara jedan gospodin je izjavio da je vidio otvorena vrata u zidu i mrtve ljude kako lelujaju kroz njih.

„Da li ti je jasno zašto to vidiš?“ upitao ga je Dr. Hew len.

„Zato što smo ranije razgovarali o duhovima,“ neko odgovori.

„Tačno.“ Dr. Hew Len je potvrdio. „Privukao si ih pričom o njima. Ti ne treba da promatraš druge svjetove. Imaš dovoljno posla u ovome svijetu i u ovome trenutku.“

Ja nijesam vidio nikakve duhove. Sviđao mi se film *Šesto čulo*, ali samo kao film. Ne želim da mi se pojavljuju duhovi i razgovaraju sa mnom.

Izgleda da je to normalno za Dr. Hew Len-a. Ispričao mi je da je dok je radio u mentalnoj bonici čuo vodu u toaletima kako teče u ponoć - sama od sebe.

„Mjesto je bilo puno duhova.“ rekao je „Mnogi pacijenti su umrli na odjeljenju prethodnih godina, ali nisu shvatili da su mrtvi. Bili su još uvijek tamo.“

Oni još uvijek koriste toalet?

Izgleda da je tako.

Kao da to nije bilo dovoljno čudno, Dr. Hew Len je nastavio da objašnjava da, ako ste ikada razgovarali sa nekim i primijetili kako su zjenice oči te osobe gotovo potpuno bijele, sa tmurnim filmom oko ivica, onda je ta osoba sigurno opsjednuta.

„Nemojte ni pokušavati da razgovarate sa njima.“ savjetovao je. „Umjesto toga, samo se čistite i nadajte se da će to čišćenje ukloniti tamu koja ih je preuzela.“

Ja sam dosta otvorena osoba, ali ovakva priča o duhovima i posjednutim dušama i utvarama koje koriste toalet noću je malo previše, čak i za mene. Ipak sam još uvijek ovdje. Htio sam da spoznam konačne tajne liječenja kako bih mogao pomoći sebi i drugima da postignemo bolje zdravlje, veću sreću i bogatstvo. Jedino nijesam očekivao da ću hodati nevidljivim svijetom i zonom sumraka kako bih došao do svoga cilja.

Jednom drugom prilikom tokom seminara ležali smo na podu radeći vježbe kako bismo otvorili energije u našim tijelima. Dr. Hew Len me pozvao k sebi.

„Kada posmatram ovu osobu, vidim sve gladne u Sri Lanki,“ rekao mi je.

Pogledao sam je, ali ja sam jedino vidio ženu kako se proteže na prostirci.

„Trebalo toliko mnogo da očistimo,“ reče Dr. Hew Len.

Upkos zbunjenosti, dao sam sve od sebe da uvježbam ono što sam razumio. Najlakši način da to uradim je da prosto govorim „Volim te“ cijelo vrijeme. Tako sam i radio. Jedne večeri kada sam pošao u toalet, osjetio sam početak infekcije urinarnog trakta. Izgovorio sam „Volim te“ Božanstvu dok sam osjećao infekciju. Ubrzo sam zaboravio na to i do jutra je nestala.

Nastavio sam mentalno da izgovaram „Volim te“, ponovo i ponovo, bez obzira šta se dešava, bilo da je to izgledalo dobro ili loše. Trudio sam se da dam sve od sebe kako bih čistio bilo šta što bi se pojavilo u trenutku, bez obzira da li sam svjestan toga ili ne. Da vam dam brz primjer kako to funkcionise:

Jednog dana mi je neko poslao mejl koji me uznemirio. Ranije bih se time pozabavio radeći sa emocijama ili nastojeći da se razumijem sa osobom koja mi je poslala takvu ružnu poruku. Ovoga puta odlučio sam da isprobam metod Dr. Hew Len-a. Tiho sam izgovarao „Žao mi je“ i „Volim te“. Te riječi nijesam nikome posebnom upućivao. Jednostavno sam prizivao duh ljubavi da unutar mene iscijeli ono što je stvaralo i privlačilo spoljašnje okolnosti.

U roku od jednog sata dobio sam drugi mejl od iste osobe. Izvinjavala se zbog prethodne poruke.

Primijetite kako nijesam preduzeo nikakvu spoljnu aktivnost kako bih dobio izvinjenje. Samo izgovaranjem riječi „Volim te“, nekako sam unutar mene iscijelio ograničavajući skriveni program u kojem smo oboje učestvovali. Korišćenje ovoga procesa ne znači da će se rezultati odmah pojaviti. Suština nije u tome da se postignu rezultati, već da se postigne mir. Kada to radite, često brzo dobijete rezultate koje ste htjeli.

Na primjer, jednog dana je jedan od mojih radnika jednostavno nestao. Trebalo je da uradi određeni posao na važnom projektu sa hitnim rokovima. Ne samo da ga nije završio, već se činilo da je nestao sa planete.

To mi nije lako palo. lako sam tada znao metod Dr. Hew Len-a, bilo mi je teško da kažem „Volim te“ kada je sve što sam htio da kažem bilo „Hoću da te ubijem“. Kada god sam pomislio na to, osjećao sam bijes.

Ipak sam nastavio da izgovaram „Volim te“, „Molim te oprosti mi“ i „Žao mi je“. Te riječi nijesam upućivao nikome posebno. Govorio sam da bih govorio. Sigurno nijesam osjećao ljubav.

Iskreno, trebalo mi je tri dana da radim ovaj proces, prije nego što sam dopro makar malo bliže do mjesta mira u sebi.

I tada se pojavio moj radnik.

Bio je u zatvoru. Zvao me da mu pomognem. Pomogao sam mu i nastavio da govorim „Volim te“ dok sam se bavio njime. Iako nijesam postigao momentalne rezultate, nalaženje mira u meni je bilo dovoljno da me učini srećnijim. I nekako, u tom stanju, moj radnik je osjetio to isto, takođe. To je bilo u trenutku kada je zatražio od stražara da upotrijebi telefon, i da me nazove. Tada, kada mi je uspelo da ga dobijem na telefon, mogao sam i da dobijem odgovore koji su mi trebali, da završim svoj hitni projekat.

Kada sam bio na prvom kursu Ho'oponopono-a koji je držao Dr. Hew Len, on je pohvalio moju knjigu *Faktor atraktora*. Rekao mi je da kako budem čistio sebe, tako će rasti i vibracije moje knjige, i svako ko je bude čitao moći će da ih osjeti. Ukratko, kako se ja budem poboljšavao, tako će i čitaoci moje knjige.

„A šta sa knjigama koje su već prodate?“ pitao sam. Moja knjiga je bila bestseler i doživjela je mnogo izdanja. Brinuo sam o svim tim ljudima koji su već imali moju knjigu.

„Te knjige nisu negdje tamo,“ on je objašnjavao, još jedanput razbijajući moj um svojom mističnom mudrošću. „One su još uvijek u tebi.“

Ukratko, ne postoji „negdje tamo.“

Morao bih da napišem cijelu knjigu da bih pojasnio ovu naprednu tehniku u detalje kako zaslužuje – zbog čega i pišem ovu uz saglasnost Dr. Hew Len-a. Dovoljno je reći da kada god želite da popravite nešto u svom životu, od finansija do veza, postoji samo jedno mjesto na koje treba da se uputite: unutar vas.

Nisu svi koji su bili na seminaru prigrlili to što je govorio Dr. Hew Len. Pri kraju zadnjeg dana, počeli su da ga bombarduju pitanjima, koja su sva bila logična, kao:

„Kako moje čišćenje može da utiče na druge?“

„Gdje je slobodna volja u svemu tome?“

„Zašto nas napada tako mnogo terorista?“

Dr. Hew Len je ćutao. Činilo se kao da gleda pravo u mene, pa sam sjeo u sam kraj sobe. Izgledao je isfrustriran. Uzimajući u obzir da se cijela njegova poruka ticala toga da nema „tamo negdje“, da je sve unutar vas, vjerovatno je osjećao kako njihov nedostatak razumijevanja odražava njegov vlastiti nedostatak razumijevanja. Izgledalo je kao da će uzdahnuti. Samo mogu zamisliti kako je govorio unutar sebe, „Žao mi je. Volim te.“

Primijetio sam da mnogi ljudi na seminaru imaju Hawai-ska imena, iako nisu izgledali kao Hawai-ci. Mark i ja smo ih pitali o tome. Rečeno nam je da nam Dr. Hew Len može dati novo ime, ukoliko nam je to hitno. Ideja se sastojala u tome da se identifikujemo sa novim sopstvom u cilju nemanja sopstva i spajanja sa Božanstvom u nuli.

Znao sam za snagu novog imena. Tokom 1979 postao sam Swami Anand Manjurshi. To je bilo ime koje mi je tada dao moj tadašnji učitelj, Bhagwan Shree Rajneesh. U tom periodu života, kada sam se borio sa svojom prošlošću, siromaštvom, i tragajući za smislom, ime mi je pomoglo da počnem ispočetka svjež. To ime sam koristio tokom sedam godina. Bilo je prirodno da pitam da li bi Dr. Hew Len htio ili mogao da mi da novo ime.

Kada sam ga pitao u vezi toga, rekao je da će provjeriti sa Božanstvom. Kada se osjećao inspirisanim, govorio je šta dobija. Oko mjesec dana poslije prvog seminara, pisao mi je:

Joe:

Juče sam vidio oblak kako se pojavljuje u mom umu. Sam od sebe je počeo da se transformiše, mijenjajući se veoma sporo u mekano, mekano žutu. Zatim se protegao kao dijete poslije buđenja i nestao u nevidljivo. Iz nevidljivog je izronilo ime Ao akua, „Božansko“.

Danas sam primio citat kao dio jedne mejl poruke:

„O Gospode koji si mi darovao život, daruj mi i srce puno zahvalnosti.“

Želim ti mir preko svih granica.

Mir od JA

Ihalaekala

Svidjelo mi se ime Ao Akua, ali nijesam imao nikakvu ideju kako se izgovara. Zato sam napisao poruku i zamolio za pomoć. Evo šta mi je napisao:

Joe:

A je zvuk za slovo A u riječi otac.

O je zvuk za slovo O u Oh.

K je zvuk kao u riječi kuhinja.

U je zvuk kao u riječi plavo (blue).

Mir od JA Ihalaekala

Shvatio sam i uživao u svom novom imenu. Nikada ga nijesam javno upotrijebio, ali jesam kada sam pisao Dr. Hew Len-u. Kasnije kada sam napravio svoj blog (dnevnik) na Internetu odjavljivao sam se koristeći „Ao Akua“. Veoma malo ljudi me pitalo u vezi toga. Volio sam ga, jer mi je izgledalo kao da molim Božanstvo da očisti moj blog koristeći frazu koju je značilo, za mene, kao da razmiče oblake kako bi se vidio Bog.

Kako je vikend kurs već u moju glavu usadio frazu „Volim te“, makar privremeno, htio sam još. Pisao sam Dr. Hew Len-u i zamolio ga da dođe u Texas i govori manjoj grupi ljudi o Ho’oponoponu. Ovo je bio moj plan, kako bih dobio još više od njega za sebe. On bi doletio u Texas na manji razgovor, i ostao sa mnom. Dok bi bio sa mnom, ispitivao bih ga o tome što zna, uključujući i to kako je izliječio cijelo odjeljenje mentalno oboljelih kriminalaca. Dr. Hew Len se složio i napisao mi sledeće:

Joe:

Hvala ti što si odvojio vrijeme da me pozoveš. Nisi morao, ali si učinio. Zahvaljujem ti se.

Predložio bih ti jedan „oblik“ intervjua za neformalnu posjetu Austin-u u februaru. Vjerovatni okvir intervjua bi mogao da bude vrsta pregleda prilaza rješavanju problema koji si obradio u svojoj knjizi, Unutrašnja avantura: Ispovjedi novinara unutrašnjeg svijeta. Vidim da si mnogo više od voditelja, a ja mnogo više od gosta u ovom dogovoru.

Čistota je veoma važna u prenosu ovih informacija, bez obzira u kojem obliku se prikazuje. Na primjer, mnogo nejasnoća postoji u tome o kakvom problemu se radi, mnogo manje nego u njegovom uzroku. Kako neko može da riješi problem, kada je moguće da mu nije sasvim jasan? Gdje problem treba naći da bi se riješio? U umu? Šta je to? Ili u tijelu (za šta se većina ljudi zalaže)? Ili u oboje? Vjerovatno nije ni na jednom od njih.

Vjerovatno postoji i pitanje ko ili šta rešava problem. Kao što si spomenuo u svojoj knjizi, teško je držati se tačne procjene, čak i dok neko pokušava da riješi problem koristeći metode kao što je Forum Mogućnosti. Da li su rasuđivanja ili vjerovanja pravi problemi? Neka se realni problem pojavi kako bi ga svi vidjeli.

Neformalni intervju ne bi bio o dobrom ili lošem, ispravnom ili pogrešnom metodu ili konceptu. Bio bi o nedavnim nejasnoćama. Ti i ja ćemo imati ogroman uspjeh, ako makar za jotu očistimo mutnu vodu.

Naravno, svaki trenutak nosi sa sobom svoje posebne ritmove i plime. Na kraju, kao što Brut kaže u Šekspirovom komadu Julije Cezar: „Moraćemo da čekamo kraj dana da bi vidjeli na šta će izaći.“ Tako ćemo i mi.

Reci mi šta misliš o predloženom načinu izvedbe intervjua. Nijesam vezan za njega, kao što nije bio ni Brut do samog kraja.

*Mir
Ihaleakala*

Brzo sam objavio privatnu večeru za mene i dr. Hew Len-a. Mislio sam da će se možda pojaviti pet do šest ljudi. Umjesto toga više od 100 ljudi je pokazalo interesovanje. Oko 75 ljudi je uplatilo za finu večeru kako bi rezervisali mjesto za stolom.

Dr. Hew Len me iznenadio zahtjevom za spiskom ljudi koji bi došli. Želio je da ih čisti. Nije mi bilo jasno šta mu to znači, ali sam mu poslao spisak. Napisao mi je:

Hvala ti na listi, Ao Akua

Radi se samo o čišćenju, šansi da budem čist prema osoblju i da budem čist prema Bogu.

*Mir neka je sa tobom,
Ihalaekala*

Kada je Dr. Hew Len stigao u Austin odmah je počeo da se raspituje o mom životu.

„Knjiga koju si napisao o svom životu (odnosi se na Unutrašnje avanture) pokazuje da si radio mnogo toga kako bi postigao mir“, počeo je. “Koja od njih zbilja djeluje?”

Razmislio sam o tome i rekao da sve imaju svoje vrijednosti, ali da je možda Proces Opcija najkorisniji i najpouzdaniji. Objasnio sam kako je to način preispitivanja vjerovanja da bi se došlo do onoga što zbilja jeste.

„Kada preispituješ vjerovanja, šta ti preostaje?“

Nije mi bila jasno na šta cilja.

„Zašto neko može da bude bogat, a i dalje magarac?“ iznenada me zapitao.

Iznenadio me pitanjem. Htio sam da mu objasnim da bogatstvo i „biti magarac“ ne isključuju jedno drugo. Nigdje ne piše da su samo anđeli bogati. Možda je odvratnoj osobi jasan stav prema novcu, tako da može biti bogata, a još uvijek svojeglava. Ali u tom momentu nijesam mogao da nađem riječi.

„Nemam pojma,“ priznao sam. „Mislim da ne moraš da promijeniš svoju ličnost da bi bio bogat.“ Jedino treba da vjeruješ da prihvataš bogatstvo.“

„Odakle ta vjerovanja dolaze?“ pitao je.

Kako sam bio na njegovim seminarima, dovoljno sam znao da bih odgovorio, „To su programi koji ljudi pokupe tokom života.“

Opet je promijenio temu rekavši kako sam ja zbilja hipnotičan pisac. Počeo je da govori o ideji za moju knjigu o Ho'oponoponu.

„Da li si spreman da sada napišeš knjigu za mene?“ upitao sam.

„Hajde da vidimo kako vikend protiče“, rekao je.

„Kada već pričamo o tome, kako ćemo sa večerom?“ upitao sam. Uvijek sam volio da držim kontrolu nad situacijom kako bih bio siguran da dobro postupam i da ljudi dobijaju to što hoće.

„Ja nikada ne planiram,“ rekao je. „Vjerujem Božanstvu.“

„Ali prvo ćeš ti da govoriš, pa ja, ili kako? I da li imaš neki uvod koji bi želio da pročitam za tebe?“

„Vidjet ćemo,“ reče. „Ne planiraj.“

To me unespokojilo. Volim da znam šta se očekuje od mene. Dr. Hew Len me gurao u tamu. Ili možda ka svjetlosti. Nijesam tada bio siguran. Nastavio je da govori nešto mnogo mudrije nego što sam tada shvatao:

„Ono čega mi ljudi nismo svjesni u našem trenutak-po-trenutak postojanju je konstantni, neprestani otpor životu“ počeo je. „Taj otpor nas drži u konstantnom, neprekidnom stanju pomjerenosti od našeg Samo I-Dentiteta i od Slobode, Inspiracije, i iznad svega ostalog, od samog Božanskog Kreatora. Jednostavno rečeno, mi smo pomjereni ljudi koji lutaju besciljno po pustinji naših umova. Nismo u stanju da obratimo pažnju na pravilo Isusa Hrista, 'Ne opiri se.' Nismo svjesni drugog pravila, 'Mir počinje sa mnom.'“

„Otpor nas drži u stalnom stanju nemira i duhovnom, mentalnom, fizičkom, finansijskom i materijalnom siromaštvu,“ dodao je. „Nasuprot Šekspiru, mi smo nesvjesni da smo u stalnom stanju otpora, umjesto da tečemo. Za svaki djelić koji iskusimo svjesno, mi iskusimo najmanje jedan milion djelića nesvjesno. A jedan djelić je neupotrebljiv za naš spas.“

Ovo će biti jedno izvanredno veče.

Tražio je da vidi prostoriju u kojoj će biti večera. To je bila ogromna balska dvorana na posljednjem spratu hotela u centru Austin-a, Texas. Upravnica je bila ljubazna i pustila nas je unutra. Dr. Hew Len je zamolio da ostane nasamo u njoj. Složila se i otišla.

„Šta si primijetio?“ upitao je.

Pogledao sam okolo i rekao, „Ćilim treba da se očisti.“

„Kakav utisak si stekao?“ upitao je. „Nema ispravnog ili pogrešnog. Utisak koji ti stičeš ne mora da bude kao i moj.“

Dopustio sam sebi da se opustim i usmjerim pažnju. Odjedanput sam osjetio veliku gužvu, umor, tamu. Nijesam bio siguran o čemu se radi, niti šta to znači, ali sam to rekao Dr. Hew Len-u.

„Soba je umorna,“ rekao je. „Ljudi dolaze i odlaze i nikada je ne vole. Treba joj odati priznanje.“

Pomislio sam kako je to pomalo čudno. Soba je kao osoba? Ona ima osjećanja?

Dobro, kako god.

„Ova soba kaže da joj je ime Sheila.“

„Sheila? To je ime sobe?“

„Sheila želi da joj odamo priznanje.“

Nijesam znao šta da kažem na to.

„Trebalo da zatražimo dozvolu da boravimo ovdje večeras.“ Rekao je. “Zato pitam Sheilu da li se ona slaže sa tim.“

„Šta ona kaže?“ zapitao sam, osjećajući se pomalo budalasto.

„Kaže da je u redu.“

„To je dobro,“ reko sam, prisjećajući se kako je moj depozit za ovu sobu nepovratan.

Nastavio je da objašnjava, “Bio sam u jednoj dvorani u kojoj se neko spremao da drži predavanje, i razgovarao sam sa stolicom. Pitao sam, postoji li iko koga sam izostavio? Da li iko ima problem za koji bih trebao da se pobrinem?” Jedna od stolica je rekla, ‘Znaš, bio je neki momak koji je sjedio na meni tokom prethodnog seminara i imao je finansijske probleme, i sada se osjećam mrtvom!’ zato sam očistio taj problem, i mogao sam da vidim kako se stolica uspravljuje. Tada sam čuo, ‘OK! Mogu da izdržim sledećeg momka!’”

On sada razgovara sa stolicama?

Nekako sam se osjećao otvorenim da čujem još o ovom neobičnom procesu. Nastavio je da objašnjava.

„To što ja u stvari pokušavam da uradim je da podučim sobu. Ja govorim sobi i svemu u njoj, ‘da li želiš da naučiš kako da koristiš Ho’oponopono? Na kraju, ja ću uskoro otići. Zar ne bi bilo dobro kada bi ti ovo obavila za sebe?’ Neko kaže da, neko kaže ne, dok neko kaže ‘Tako sam umoran!’”

Sjećam se da su neke drevne kulture sve smatrale živim. U knjizi Čišćenje, Jim PathFinder Ewing objašnjava kako mjesta često imaju zapretene energije. Ne bi bilo isuviše ludo zamisliti kako sobe i stolice imaju osjećanja. To je sigurno objašnjiva pomisao. Ako su fizičari u pravu, ne postoji ništa sem energije koja čini da ono što opažamo izgleda čvrsto, pa bi razgovor sa sobama i stolicama samo mogao da bude jedan način za preusmjeravanje te energije u jedan noviji, čistiji oblik.

Ali da sobe i stolice odgovaraju?

Za to nijesam bio spreman u ovom trenutku.

Dr. Hew Len je pogledao kroz prozor krajolik centra. Ogromne zgrade, Vijećnica, horizont je izgledao meni prelijepo.

Ali ne i Dr. Hew Len-u.

„Ja vidim nadgrobne spomenike“, rekao je. „Grad je pun mrtvog.“

Pogledao sam kroz prozor. Nijesam vidio grobove. Ili smrt. Vidio sam grad. Ponovo, učio sam kako Dr. Hew Len koristi obje strane svoga mozga u svakom trenutku, tako da je mogao da vidi strukture kao metafore i govori im kao da ih vidi. Ne i ja. Ja sam bio uspavan u svojim cipelama, otvorenih očiju.

U hotelskoj sobi smo ostali oko 30 minuta. Koliko mogu reći, Dr. Hew Len je hodao po sobi čisteći je, tražeći oprostaj, voleći Sheilu, i čisteći, čisteći, čisteći.

U jednom trenutku je telefonirao. Osobi sa kojom je razgovarao je rekao gdje se nalazi, i tražio njene utiske. Čini se da je dobijao potvrde svojih utisaka. Kada je završio sjeli smo za sto i pričali.

„Moj prijatelj kaže da će nam ova soba dopustiti da večeramo onoliko dugo koliko dugo je budemo voljeli.“ rekao mi je.

„Kako da je volimo?“

„Samo joj reci 'Volim te' “ odgovorio je.

To je izgledalo blesavo. Reći „Volim te“ sobi? Dao sam sve od sebe. Ranije sam naučio da ne morate baš da osjetite riječi „Volim te“ za sobu, da bi funkcionisalo; jedino treba da izgovorite. Tako sam i učinio. A kada to izgovorite nekoliko puta, počinjete i da osjećate.

Poslije nekoliko minuta tišine, Dr. Hew Len je izgovorio nekoliko mudrosti:

„To što kao individue nosimo sa sobom, sjećanja ili inspiraciju, ima trenutni i apsolutan uticaj na sve, od ljudske vrste do minerala, biljki i životinjskog carstva,“ rekao je. „Kada Božanstvo dovede sjećanje do nule u podsvjesnom umu, on se preobraća na nulu u svim podsvjesnim umovima – kod svih njih!“

Napravio je pauzu prije nego je nastavio:

„Tako, to što se dešava u tvojoj duši trenutak za trenutkom, Joseph, dešava se u svim dušama u istom tom trenutku. Kako je divno to shvatiti. Mnogo čudesnije je to što možeš zamoliti Božanskog Kreatora da izbriše ta sjećanja u tvom podsvjesnom umu i dovede ih na nulu, i zamijeni ih u tvojoj duši i dušama svih sa Božanskim mislima, riječima, djelima i akcijama.

Kako biste odgovorili na TO?

Jedino o čemu sam mogao da mislim bilo je „Volim te.“

Jelo sa Božanstvom

Modernizovani Ho'oponopono, proces pokajanja, opraštanja i preobražaja je molba Ljubavi da poništi i zamijeni štetne energije sobom. Ljubav to postiže tekući umom, počinjući sa duhovnim umom, sa supersviješću.

Zatim nastavlja kroz intelektualni um, svjesni um, oslobađajući ga od energija mišljenja. Konačno, prelazi na emotivni um, podsvijest, oslobađajući ga od štetnih emocija i puneći ga sobom.

- Dr. Ihaleakala Hew Len

Preko 70 ljudi je došlo da prisustvuje večeri sa mnom i Dr. Hew Len-om. Nijesam ni pretpostavljao da će biti tako veliko interesovanje za ovoga neobičnog učitelja. Došli su u Austin sa Aljaske, New Yorka, i iz drugih oblasti. Neki su se dovezli iz Oklahome. Nikad ne bih mogao da dokučim zašto su svi oni došli. Neki su bili znatiželjni. Neki su bili ljubitelji mojih knjiga, kao što je *Faktor privlačnosti*, i željeli su da napreduju dalje sa mnom.

Još uvijek nijesam znao šta da kažem. Još uvijek nijesam znao odakle da počnem. Dr. Hew Len se osjećao prilično ugodno u svemu tome. Večerao je za svojim stolom i svi su gutali svaku njegovu riječ. Sledeće svjedočenje o toj večeri napisala je moja prijateljica Cindy Cashman (koja, uzgred da pomenem, planira da bude prva osoba koja će se vjenčati u svemiru; vidi www.firstspacewedding.com).

Bila je nedjelja, 25 februar 2006. Otišla sam u centar Austin-a da slušam govor Dr. Hew Len-a. Sjedjela sam do njega tokom večere. Njegova poruka je da treba biti 100% odgovoran. Osjetila sam određene snažne energetske pomake. Jedna dama za našim stolom krivila je jednu osobu zato što nije zvala bolnicu kada je ona imala napade astme. Dr. Hew Len je na to rekao:

„Ja sam jedino zainteresovan za tebe i čuo sam da treba da piješ više vode, što će ti pomoći u vezi astme.“

Njena energija se odmah preusmjerila od okrivljanja ka zahvalnosti. Primijetila sam kako sam je tiho osuđivala govoreći u sebi „Ona je kriva,“ i kako želim da se udaljim od takvih ljudi. To što je učinio Dr. Hew Len, bilo je da je preuzeo negativnu energiju i potpuno je transformisao u voleću, pozitivnu energiju.

Uzela sam bocu vode koju sam ponijela sa sobom. Pokazujući ka hotelskoj vodi, rekla sam Dr. Hew Len-u:

„Ta voda nije dobra!“

On mi je na to odgovorio: „Shvataš li šta si upravo uradila?“

Kada je to izgovorio, odmah sam shvatila da sam upravo poslala negativne vibracije prema vodi. Vau! Bila sam zahvalna što me osvijestio svojim komentarom.

Govorio mi je kako se čisti cijelo vrijeme, u smislu kada je ona žena krivila osobu, Dr. Hew Len se zapitao: „Šta se dešava u meni pa se to pojavilo u ovoj ženi? Kako ja mogu biti 100% odgovoran?“

Poslao je svoju energiju Božanstvu i rekao:

„Hvala ti – Volim te – Žao mi je.“ Čuo je kako Božanstvo odgovara, „Reci joj da pije više vode.“

Takođe mi je rekao, „Ja znam kako da očistim, tako da ona dobija ono što joj treba, a ja ono što meni treba.“

On govori Bogu i Bog govori njemu. Kada sam ja čist svakoga ću vidjeti onako kako ga Bog vidi.

Upitala sam Dr. Hew Len-a, da li mogu da zakažem sastanak sa njim, što je on odbio rekavši da mu je Božanstvo saopštilo da ja već imam unutrašnje znanje.

To je bilo lijepo čuti.

Uglavnom, poruka koju sam večeras dobila je:

- 1. Svjedočenje kako Dr. Hew Len transformiše gospođinu energiju od krivice ka zahvalnosti*
- 2. Uviđanje kako sam osuđivala gospođu i vodu*
- 3. Shvatanje sistema koji on koristi da bi čistio sebe i kako je to moćno i za korišćenje svih nas*
- 4. Da ne zaboravimo da kažemo „Hvala ti“ i „Volim te“ što češće.*

Večeru sam započeo spontanim riječima objašnjavajući kako sam čuo o mističnom terapeutu koji je izliječio cijelo odjeljenje mentalno oboljelih pacijenta. Svima sam privukao pažnju. Pozvao sam da postavljaju pitanja Dr. Hew Len-u i održao sam javni govor, kao što bi Sokrat i Platon vjerovatno uradili, samo što sam se više osjećao kao „Play-Doh“ igračka nego kao Platon.

Dr. Hew Len je počeo riječima: „Ljudi postavljaju pitanja kao što je, 'Dobro, šta sa vjerovanjima? Šta sa emocijama? Šta sa takvim stvarima?' Ja se ne bavim sa time. Ja se ne bavim sa 'odakle to' vrstom bezvezarija. Ali vi ćete me to pitati, pa prema tome moram i da se bavim time! Ali to je kao kada posegnem da nešto dohvatim i to dohvatim, a zatim me to brzo opeče, i ja odmah spustim svoju ruku. Tako, kada se nešto pojavi, čak i prije nego se to pojavi, ja sam već povukao svoju ruku.

To je isto kao prije nego što sam ušao u ovu prostoriju – ova soba je već osvećena – i prije nego što sam stupio u nju, već sam razgovarao sa njom. Pitao sam je za ime, jer ima ime. Zatim sam je pitao 'Da li je u redu da uđem unutra?' Ona je rekla 'U redu, možeš.' Ali pretpostavimo da je ona rekla 'Ne. Ti si vrsta – oprostite na izrazu – smeća.' Tada bih pogledao u sebe i uradio to što treba da uradim, tako da kada bih ušao, ušao bih onako kao što biste čuli staru frazu od psihijataru, 'Spoznavaj sebe!' Dakle, hoću da budem siguran da ulazim tu iscijeljen, bez problem prostora, makar za trenutak.“

Prekinuo sam ga kako bih ga predstavio svima. Želio sam da svi znaju ko je Dr. Hew Len i zašto smo bili tu. To što smo radili bilo je spontano i neformalno. Svima sam preporučio da budu opušteni i otvoreni. Sa Dr. Hew Lem-om nikada niste na čisto šta će reći ili uraditi.

Postavio je pitanje zašto bi neko dobio rak pluća. Niko nije odgovorio, ne bi mogao ni on. Istakao je kako postoje milioni informacija u svakom trenutku, ali mi smo svjesni jedva nekih dvadesetak u svakom momentu. To je tema koju je stalno ponavljao. Ali to je i bila suština njegove poruke: Mi nemamo pojma ni o čemu.

„Nauka ne može sa sigurnošću reći šta se dešava u našim životima,“ objašnjavao je. „Čak i matematika nije načisto u vezi nule. Na kraju knjige Charles Seifes-a, *Nula: Biografija opasne ideje*, autor zaključuje, 'Svi naučnici znaju da je kosmos nastao iz ničega i vratiće se u ništa, odakle je i potekao. Univerzum počinje i završava se sa nulom.“

Nastavio je da govori: „Tako sam ja Univerzum moga uma vratio nazad na nulu. Nema podataka u njemu. Čuli ste za razne termine vezane za to stanje: praznina, čistota, ništavilo. Ne zanima me kako to nazivate. Moj um je sada vraćen nazad na nulu. Nije bitno šta će se pojaviti, čak i kada nijesam svjestan toga, proces o kome ću govoriti je *konstantno stalno anuliranje*, tako da mogu biti u nuli.“

Mogao sam da primijetim kako je većina ljudi bila prikovana njegovim riječima, dok su neki, kao ja, još bili u mraku. Dr. Hew Len je nastavio da govori, „Ono što se dešava je da jedino kada je vaš um u stanju nule, kreativnost može da se pojavi, i to se zove 'inspiracija.' Na Hawajskom inspiracija se zove Ha.

Dakle, ako ikada odete na Hawaii-e treba da znate da riječ Ha znači 'inspiracija.' Wai je 'voda' a I je 'Božanstvo.' 'Hawaii' je 'dah i voda Božanstva.' To je ono što riječ Hawaii znači. Riječ hawaii je sama po sebi proces pročišćavanja, tako kada se nađem bilo gdje i provjeravam – ja kažem, na primjer, prije nego što uđem u sobu, 'Šta je to što treba da očistim, a za to ne znam? Nemam pojma o čemu se radi, pa šta je to onda? Tako, ako primijenim proces čišćenja koji se naziva 'Hawaii,' od njega ću dobiti podatke kojih uopšte nijesam svjestan, i koji će me vratiti u nulu.

Samo u nuli ... i to što treba da shvatite je da um može da služi samo jednog od dva gospodara u jednom trenutku. Ili će služiti to što se dešava u vašem umu ili će služiti inspiraciji. Ona prva stvar se zove sjećanje.“

Ovo je postajalo sve fascinantnije. Odatle je Dr. Hew Len otišao dublje.

„Božanska Inteligencija se nalazi tamo odakle dolazi sva inspiracija, i to je u vama!! To nije nigdje vani. Ne treba da idete negdje tamo. Ne treba da idete negdje tamo! Ne treba da tražite nikoga vani. To je već u vama! Sledeći nivo ovdje se naziva supersvijest. To je dovoljno prosto. Hawaii-ci to nazivaju *Aumakua*. *Au* znači 'preko svakog vremena i prostora' a *makua* znači 'sveti duh ili bog', što znači da postoji dio vas koji je bezvremen i da postoji dio vas koji nema granica. Taj dio vas tačno zna šta se dešava.

Zatim imate svjesni um; Hawaii-ci ga zovu *Uhane*. Zatim imate podsvijest; hawaii-ci je zovu *Unihipili*.

Dakle jedna od najvažnijih stvari koje treba biti svjestan je zapitati se, 'Ko sam ja?' Ovo o čemu govorimo – to što dijelim sa vama – je da se vaš identite sastoji od tih elemenata uma. Sada, za vas je veoma važno da shvatite da je taj um prazan! Dakle, um je nula. Pa, ko ste vi? Vi ste Božansko postojanje – to je nula. Prema tome, zašto biste htjeli da budete nula?

Kada ste nula, sve vam je na raspolaganju! *SVE!* Dakle, to znači da ste stvoreni na sliku Božanstva. Biću jasan u vezi toga jer čujem izvjesne stvari, ali želim da *vi* budete načisto u vezi Božanstva.

Dakle stvoreni ste na sliku Božanstva. To znači da ste kreirali prazninu sa jedne strane novčića i beskonačnost s druge. Čim postanete voljni da se oslobodite smeća i budete prazni, to što se momentalno dešava je da inspiracija ispunjava vaše biće, i tada ste beskućnici. Čak i ne treba da znate da ste beskućnici, jer većinu vremena to i nećete znati. 'Gdje je to? Gdje je to? Ja sam čist! Hajde reci mi gdje je to? Više ću da radim.' Većinu vremena nećete ni znati.

Kada se um za nešto zakači, on se još više zapetlja. To je ono što Hawaii-ci nazivaju – izvinite na izrazu – *Kukai Pa'a*. Da li iko zna šta *Kukai Pa'a* znači? To znači intelektualni zatvor.“

Jedna osoba je upitala, „Ali ako vas izazove druga osoba, da li tada kažete da ste vi taj koji treba da se popravi, a ne druga osoba?“

„Ako ste u sukobu sa nekim, onda to nije sa tom osobom!“ Dr. Hew Len je objavio. „Radi se o tome da se javljaju *sjećanja* na koje *vi reagujete*. To je ono sa čime ste u sukobu. To se ne dešava sa drugom osobom.

Radio sam sa ljudima koji su mrzili svoga supruga ili suprugu. U jednom trenutku žena je rekla, 'Mislim o tome da odem za Njujork. Mislim da ću imati bolje mogućnosti.' Tada sam čuo kako Božanstvo kaže, 'Dobro, gdje god da ona ode, to je ono što ide sa njom!'"

Dr. Hew Len je tada objasnio da, kada ga neko kontaktira radi terapijske sesije, on promatra sebe, ne osobu koja ga je zvala.

„Na primjer, nedavno sam dobio poziv od kćerke jedne žene stare 92 godine. Rekla je: 'Moja majka ima strašne bolove u kukovima već nekoliko nedjelja.' Dok mi je govorila, ja sam postavio pitanje Božanstvu: 'Šta se to dešava u mene pa sam uzrokovao bol toj ženi?' zatim se zapitao, 'Kako mogu ispraviti problem u meni?' Došli su odgovori na ta pitanja, i ja sam učinio to što mi je bilo rečeno.

Možda nedelju dana kasnije zvala me ta žena i rekla, 'Moja majka se sada osjeća bolje!' To ne znači da se problem neće ponovo javiti, jer često ima mnogo uzroka za to što se javlja kao isti problem. Ali ja nastavljam da radim na sebi, ne na njoj.“

Druga osoba ga je zapitala u vezi rata. Htjela je da zna da li je odgovoran za njega. Preciznije rečeno, htjela je da zna šta Dr. Hew Len čini u vezi toga.

„Oh, ja smatram sebe odgovornim!“ Dr. Hew Len je objavio na nedvosmislen način. „Radim čišćenje svaki dan, ali ne mogu reći da ću raditi čišćenje i da želim da se pobrinem za to. Samo Bog zna šta se može desiti. Ali, ja radim svoj dio, što znači da radim čišćenje, kao što je bilo čišćenje bolnice. Mi više nemamo odjeljenje u psihijatrijskoj bolnici za ubojice. Ono više nije tamo! Uradio sam svoj dio najbolje što sam mogao. Da sam više radio čišćenje, možda bi rezultati bili bolji. Ja sam ljudsko biće i radio sam najbolje što sam mogao.“ Vidio sam da se Dr. Hew Len umorio i osjetio sam kako želi da okonča ovo veče. Ovo je bilo veličanstveno vrijeme za sve nas.

Ali to se nije završilo na toj večeri.

Sledećeg jutra poslije sinoćne lekcije i večere, nekoliko ljudi je imalo zajednički doručak, uključujući mene, Dr. Hew Len-a, Elizabeth McCall (autora knjige *Tao konja*), i nekolicine drugih. Kada god sam bio u blizini Dr. Hew Len-a, postajao sam miran. Možda sam osjećao stanje nule. A možda i nijesam. Ko zna.

Ali u jednom trenutku sam osjetio iznenadnu inspiraciju da organizujem okupljanje tokom vikenda i da ga nazovem nešto poput „*Vikend manifestacije*“. Ne znam odakle je došla ideja. Odnosno nijesam znao tada. Sada znam da je to bila inspiracija od Božanstva. Ali poslije doručka sam je osjetio kao dobru ideju koju više ne želim.

Bio sam zauzet projektima, putovanjima, promocijama, treninzima i mnogim drugim stvarima. Nijesam htio još jednu stvar koju treba da uradim. Pokušavao sam da se oduprem toj ideji. Odlučio sam da sačekam i vidim da li će prosto sama nestati.

Ali nije. Još uvijek je bila u mojoj glavi i poslije tri dana. Dr. Hew Len mi je rekao da ako ideja postoji i poslije nekoliko čišćenja, treba da postupim po njoj. Tako sam napisao moj najjadniji e-meil u

cijelom životu i poslao ga. Na moje čuđenje, već poslije tri minuta se javila jedna osoba i prijavila za sudjelovanje. Mora da je sjedila pored svog kompjutera gotovo čekajući vijesti od mene.

Ostala prijavljivanja su išla podjednako lako. Htio sam samo 25 ljudi za taj događaj. To je bilo ograničenje koje sam sam postavio, jednostavno jer sam osjećao da lakše mogu govoriti pred 25 nego pred 2500 ljudi. Pored toga, nikada ranije nijesam organizovao ovakav seminar. U stvari, nijesam imao pojma kako to da uradim.

Rekao sam dr. Hew Len-u o svojoj inspiraciji i o mojim brigama.

„Moj ti jedini savjet da ne planiraš.“ rekao je.

„Ali ja uvijek planiram,“ objasnio sam. „Ja ispisujem svoje govore, kreiram prezentacije i pomoćne materijale. Mnogo se bolje osjećam kada znam kuda stremim svojom pričom.“

„Bolje ćeš se osjećati kada jednom prepustiš Božanstvu da se pobrine za tebe,“ suprotstavio se. „To ćemo da očistimo.“

Ali znao sam šta misli s tim, jer je to došlo kao njegovo iskustvo, to je značilo da je to nešto što je i on trebao da očisti, takođe. Ponavljam, sve se dijeli. Tvoje iskustvo je moje iskustvo, i obratno, onda kada postanemo svjesni toga.

Dao sam sve od sebe da ne isplaniram taj događaj. U jednom trenutku sam se prepustio svojim strahovima i napravio uputstvo koje sam mislio da dam učesnicima. Ali nijesam ga upotrebio niti ga ijednom više pogledao. I niko se nije zabrinuo oko toga.

Događaj sam započeo riječima, „Nemam pojma šta ću da radim tokom ovog seminara.“

Svi su se nasmijali.

„Ne, zbilja,“ rekao sam. „Nemam pojma šta ću da kažem.“

Svi su se nasmijali ponovo.

Tada sam nastavio da govorim o Dr. Hew Len-u, o ho'oponoponu, i kako iz jastva 'ti stvaraš svoj vlastiti svijet', znači mnogo više nego što oni mogu da zamisle.

„Kada se u vašem životu pojavi neko ko vam se ne sviđa,“ objasnio sam, „vi ste to stvorili. Ako ste vi kreirali svoj vlastiti svijet, onda ste i to kreirali, takođe.“

Vikend je protekao predivno. Čak i danas, kada gledam grupnu fotografiju sa toga događaja, osjećam ljubav koju smo svi dijelili. Ovu fotografiju možete vidjeti na sajtu www.BeyondManifestation.com.

Još uvijek imam mnogo toga da naučim.

Svjedočanstva

Moraš stupiti u tamu u cilju donošenja vlastite svjetlosti

- Debbie Ford, *Tamna strana goniča svjetlosti* –

Mnogi ljudi koji su prisustvovali večeri i manifestaciji koju sam organizovao doživjeli su prodorna iskustva. U ovom poglavlju ćete moći da pročitate njihove istinite priče, tako da ćete moći da osjetite snagu ho'oponopono procesa.

Ovo je jedno koje je napisala Louis Green:

Dragi Joe,

želim da ti se ponovo zahvalim na organizovanju večeri sa Dr. Hew Len-om. Zahvaljujem se takođe i Suzzane koja se pobrinula za detalje, jer je za mene naručila vegetarijansku hranu iz Hyatta. Uživala sam da sjedim s tobom, i Nerris-om i da vas oboje upoznam, kao i sve ostale divne ljude za našim stolom.

Osjećam se privilegovanom što sam sjedili tako da sam mogla da dobro čujem Dr. Hew Len-a i zbog njegove milosti i velikodušnosti kada me posavjetovao na osnovu mojih pitanja.

Dvije sedmice koje su uslijedile poslije te večeri donijele su mi mnogo zadivljujućih iskustava, koje ću rado da podijelim sa vama. Jedna stvar na koju moram da se podsjetim je ta da je Dr. Hew Len potražio pročišćenje od Božanstva kako bi mi pomogao, tako da dok sam ja pokušavala da primjenjujem ho'oponopono što sam češće mogla, što je bilo povremeno, još uvijek imam koristi od njegovih molitvi.

Dobila sam narudžbenicu za priče Dr. Hew len-a

Odmah poslije preslušavanja zapisa

Prvo iskustvo koju ću pomenuti je e-mejl od Suzzan-inih pozivajućih priča i odgovore poslije večeri sa Dr. Hew Len-om. Kupila sam Uputstvo za Instrukcije Nedostajućeg Života i preuzela sa interneta MP3 zapise od tebe i Dr. Hew Len-a. Bukvalno sam upravo završila preslušavanje drugog zapisa kada sam dobila Suzzan-in meil.

Drugo iskustvo je vrlo neobično. Trebala sam da arhiviram novi sudski proces prije nego što sam krenula za Austin februara 23. Nijesam mogla na vrijeme sve da skupim i pošaljem poštom prije nego krenem, pa sam ga uputila poštom iz Austina sledećeg jutra (februara 24). Neobjašnjivo, moji materijali su se izgubili u pošti, i nisu stigli tamo gdje su upućeni radi ispunjavanja, do ponedjeljka 6 marta.

Prošlog petka poslije podne, jedan advokat iz Connecticut-a je poslao izvode slučaja u kapsuli koji su bili popunjeni u Canadian County-u, Oklahoma, i zamolila sam da ih popune moje kolege u Tulsu. Zamalo sam pala. To je bio moj slučaj. Poslala sam joj e-mejl i nazvala njenu kancelariju da se raspitam kako su ga pronašli. Zatim, utrošila sam sledećih sat vremena pokušavajući da nešto saznam preko interneta. Bez uspjeha.

Uzvratila mi je e-mejl i rekla da se pretplatila na internet servis koji se zove Courthouse News Services (www.courthousenews.com), koji ima veze (i vjerovatno krtice) koji nadgledaju legalna dokumenta i mišljenja u zemlji i izvještavaju o važnim, značajnim ili jednostavno intrigantnim projektima.....

Kako brže doći do rezultata

Ne govorite Božanstvu „Molim te oprosti mi“
Zato što božanstvo želi to da čuje;
to govorite zato što vi treba to da čujete

- Dr Ihaleakala Hew Len –

Uprkos svim svjedočanstvima koja ste pročitali u prethodnom poglavlju, ja i dalje imam svoje sumnje. Rekao sam Dr. Hew Len-u da ne mogu uvijek da odmah uočim rezultate čišćenja. Rekao je: „Kada bi mogao da vidiš svu oblast rezultata tvoga čišćenja i čišćenja drugih, prepao bi se. I više bi čistio. Čuvaš greške svijeta u svojoj duši, isto kao i ja u svojoj,“ dodao je. „Šekspir je zbilja nevjerovatan u svom uvidu: 'Jadna dušo, centru moje grešne zemlje,/... (Sonet 146).

Šekspir ističe da rezon (intelekt) dovodi do ludila, pometenosti, nejasnoće:

*Razlozi iz prošlosti progone; a skorašnji ne,
Razlozi iz prošlosti mrze, kao progutana udica,
Namjerno postavljeni da izlude onoga koji ih primi...*

Sonet (129)

Šekspir ističe problem sjećanja :

*Kada sam u miru slatke mirne misli
Prizivam sjećanja prošlih stvari,
Ja uzdišem za mnogim stvarima koje tražih,
I sa starim jadima novi žal moje dragocjeno vrijeme troše.*

....

*Zato mogu li tugovati za nestalim uvredama,
I teško zborit nanovo o tugovankama
Tužnom računu samoponavljanih jadikovki,
Za koje nanovo plaćam kao da nikada platio nijesam.*

(Sonnet 30)

Mornnah upozorava na Božanski dar života:

Čisti, briši, i pronadi vlastitu Šangri-la. Gdje? Unutar sebe?

Šekspir i Mornnah su glasnici koji nam daju uvid u misteriju postojana.

Ja sam toliko otvoren koliko to osoba može biti – u najmanju ruku onoliko koliko to može Joe Vitale, ili čak Ao Akua. Ali još uvijek nijesam shvatao suštinu onoga što je Dr. Hew Len pokušavao da mi kaže. Ali bio sam tu. Sjećam se šta sam napisao u svojim prethodnim knjigama: pometenost je divno stanje koje prethodi jasnosti.

Dakle, bi sam u tom „divnom stanju“.

Mnogi terapeuti su došli kod Dr. Hew Len-a žaleći se kako se osjećaju bespomoćnim ili da se osjećaju kao da ne mogu pomoći ljudima koje sreću u praksi. Mogu da navedem paralelu u vezi toga. Započeo sam sa programom o čudima na sajtu www.miraclecoaching.com i htio da moji učitelji shvate kako je da bi liječili druge potrebno da liječe sebe, druge su stvari već bile savršene. Dr. Hew Len je to pojasnio u jednom e-mejlu na ovaj način:

Jedan student na kursu Samo I-Dentitija kroz Ho'oponopono prošlog vikenda održanog u Calabasas-u, odjedanput je glasno zajaukao tokom poslijepodneve sesije dok sam govorio:

„Moj Bože, sada znam zašto osjećam mučninu u stomaku kada radim čišćenje mojih klijenata. Preuzimao sam svojom voljom njihove boli. A ne moram. Ja mogu da ih odstranim.“

Student je primio dio uvida koji „iscjelitelj“ nije. Ono što oni ne dobijaju je da je sa klijentom sve u redu. Nije problem klijent. Nije problem ni iscjelitelj. Problem je u onome što Šekspir naziva „starim jadima koji novim žalom moje dragocjeno vrijeme troši.“

*Problem je u pogrešnim sjećanjima koja se ponavljaju u **Podsvijesti, u Unihipili, koju „iscjelitelj“ zajednički dijeli sa klijentom.**¹*

Samo I-Dentitet kroz Ho'oponopono je proces kojim se rešavaju žaljenje, oprašta se i, konačno, preobražava, a koji svako može da primijeni na sebi. To je proces moljenja Božanstva da preobrati pogrešna sjećanja u Unihipili na nulu, u ništa.

Tako to stoji sa tobom. Pogrešna sjećanja u tvom Unihipili su ponavljajući problem, bilo da je to tvoja težina ili tvoj sin ili bilo šta drugo. A Svjesni Um, Intelpekt, ne može da donese nikakav zaključak o tome. On nema pojma šta se dešava.

Ovo se dešava tako što se Ho'oponopono moli Božanstvu unutra, koje zna da preobrati bilo koje ponavljajuće sjećanje iz Unihipili na nulu.

Ovdje treba istaći. Očekivanja i namjere nemaju nikakv uticaj na Božanstvo. Božanstvo će učiniti bilo šta i bilo kada na svoj način i u svoje vrijeme.

U vrijeme dok još nijesam shvatao sve to, snagu sam dobijao govoreći „Volim te“. Izgledalo je dosta nevino. Kakva šteta može nastati, ako bih stalno govorio „Volim te?“. Nikakva. U stvari, nula. Kao što je jedanput Dr. Hew Len objasnio, „Da bi se otvorio put protoka Božanske dobrobiti najprije je nužno zaustaviti sjećanja. Sve dok su sjećanja (blokovi/ograničenja) prisutni u podsvijesti, ona blokiraju Božanstvo da nam daju *naš hljeb svagdašnji*.“

Počeo sam da shvatam da ovo „Volim te“ sredstvo za čišćenje, pojašnjavanje i brisanje, treba podijeliti sa svijetom. S obzirom da sam dovoljno dobar preduzetnik da mogu da uočim produkt u ovome, razgovarao sam jednim od svojih poslovnih partnera, Pat O'Bryan, o pravljenju specijalnog video materijala. Brzo se složila. Dok je pisala muziku ja sam snimao ove četiri fraze, i takođe napravio kopiju internet sajta.. (To možete naći na www.milagroresearchinstitute.com/iloveyou.htm.)

Internet strana i muzika su postali bestseler za mene i Pat. Ali ono što nam je značilo više od prodaje je to da smo pomagali ljudima da probude snagu jednostavnog procesa pročišćavanja. Zamislite hiljade ljudi kako svi govore „Volim te!“

¹ U podsvesti smo svi povezani, zato možemo da delujemo na druge preko sebe. Sva bića i svi sadržaji i događaji pripadaju Prakrti, Prirodi, a ona je Jedno, holografsko jedinstvo, Univerzalno Polje. Sve što se ispolji na bilo koji način u našem iskustvu, kao biće, događaj ili pojava, već je postojalo u tom Jedinstvu u latentnom ili potencijalnom stanju. Ništa novo ne nastaje. Samo našem subjektivnom opažanju sve izgleda kao novo. Objektivno oduvek postoji apsolutno sve što je ikada postojalo, što jeste i što će biti. Samo je ispoljavanje toga stvar našeg individualnog iskustva. Otuda mi to ispoljavanje i možemo da kontrolišemo jer ga i izazivamo, i da ga počistimo ako treba. Čišćenje ovde znači vraćanje svega na oprvobitno iskonsko Jedno. Svest koja sve omogućava, a koja je suština i naše svesti (ovde kao Samo I-Dentitet), je vrhunski privlačitelj svih ispoljavanja iz Univerzalnog Polja. Zato svesno i možemo da poništimo i promenimo sve što se ispoljava.

Mark Ryan – koji mi je prvi ukazao na misterioznog terapeuta koji je pomogao iscjeljenje mentalno bolesnih kriminalaca – takođe nam se pridružio u stvaranju produkta baziranog na Dr. Hew Len-ovim uvidima.

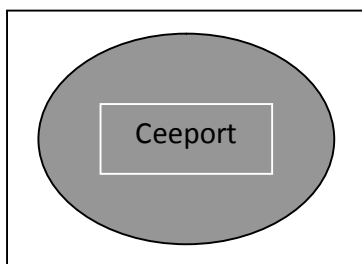
Mark i ja smo napravili sažeti DVD. Ideja je u tome da se izvrši promjena lako i bez napora. Sve što treba da uradite je da stavite DVD u uređaj, sjednete u fotelju i gledate šou. Ono što čujete su priče koje govorimo Mark i ja, i originalna muzika. Ono što vidite svjesno su prelijepi pejzaži, kao što su ostrva i oblaci. Ono što svjesno ne vidite su sublimirane poruke koje se na ekranu pojave samo na trenutak. Ove poruke su poput telegrama vašoj podsvijesti. Ti bljeskovi riječi treba da vam pomognu da se opustite kako bi ste osjetili ljubav. Cio DVD je napravljen tako da pomogne nekome da oprost i da voli ponovo. (vidi www.subliminalmanifestation.com)

Ovaj produkt je napravljen kako bi pomogao ljudima da očiste negativne blokove unutar sebe. Kako se čiste, dolaze bliže iskustvu blaženstva stanja nultih granica bića.

Uočio sam da mi ideje naviru kako sam nastavljao sa čišćenjem. To stanje sam počeo da zovem Inspirativnim marketingom. U prošlosti sam pokušavao da dođem do novog proizvoda kombinacijom postojećih ideja ili proizvoda. Sada sam otkrio da je mnogo moćnije, i manje stresno, da jednostavno dozvolim idejama da mi same dođu. Jedino što tada treba da uradim je da postupim po njima. Tako smo ja i Pat i napravili naš projekat. To je način na koji smo Mark i ja stvorili sublimirani DVD. Ideje se javljaju u mom umu i ja djelujem shodno njima.

Ako zastanete i razmotrite posljedice ovoga, možete se naći u strahu i čudu. Ono što govorim je da je samo nastavljanje sa čišćenjem daleko važnije od bilo čega drugog. Dok se čistite, ideje vam dolaze. A neke od njih vas mogu učiti veoma, veoma imućnim.

Dr. Hew Len je ponudio nekoliko načina za konstantno čišćenje. Jedan od njih je simbol koji mu je inspirativno došao jednog dana. To je:

Taj simbol je stavio na svoju vizit kartu, napravio podsjetnice poput njega. (vidi www.businessbyyou.com.) Rekao je da riječ Ceeport znači: "Čisti, briši, briši, dok se vraćaš nazad u luku – nulto stanje."

Kako sam danas potpuno ubijeđen da je čišćenje jedini način da se brže dođe do rezultata, nosim dvije oznake. Takođe sam postavio simbol svuda, od mojih kola preko moga kompjutera, novčanika, do sale za vježbu. Postavio bi ga i na čelu kada bih bio siguran da ne bi izgledalo čudno. Naravno, uvijek bih ga mogao istetovirati.

Jednog dana, kada je Dr. Hew Len došao do mene kako bi smo prokomentarisali moju novu knjigu, pokazao sam mu moju novu poslovnu karticu. Prijatelj me fotografisao u mom najnovijem automobilu, Panoz Esperante 2005 GTLM, ručno sastavljenog sportskog luksuznog automobila napravljenog van Atlante. Znao sam da sam na slici izgledao samopouzvano i zračio bogatstvom, ali nijesam imao pojma koliko je u stvari bila moćna ta fotografija.

“Ovo je sredstvo za čišćenje”, rekao je Dr. Hew Len pošto je nekoliko trenutaka posmatrao tu fotografiju. “Mogao bi čistiti sjećanja i negativitete prelazeći ovlaš ovom tvojom karticom preko stvari, ljudi ili preko sebe.”

Bilo da je u pravu ili ne, sigurno se osjećam bolje u vezi nje i više nego rado je dajem ljudima. Odmah sam mahnuo karticom preko mog tijela, kako bih očistio negativite oko mene. Dr. Hew Len se nasmiješio, a zatim nasmijao.

Dr. Hew Len je rekao kako je i logo za Panoz auto, originalna krijesta u obliku yin-yanga sa tri lista u njemu, takođe sredstvo čišćenja. Zurio je u sjajuće crvene, bijele i plave boje i zelenu djetelinu u njima, i kazao kako je to moćan simbol čišćenja. Kako volim moj Panoz i duže ga vozim, misao kako me on čisti dok sjedim iza upravljača izvlači mi osmjeh na lice.

Najljepša stvar na mojoj vizit karti je to što sadrži sliku mog auta, sa logom Panoz-a na sredini haube. Tako vizit karat ima veću moć čišćenja.

Siguran sam da priče kao što je ova mogu učiniti da ljudi misle kako je Dr. Hew Len malo van sebe. Ali bilo da mislite da je lud ili nije, rezultati koje ja i drugi postižemo sa ovako “ludim” sredstvima pročišćavanja, kao što su moja biznis karta ili njegov Ceeport simbol, jesu realni. Na kraju krajeva, slušanje o ljudima koji drže Ceeport simbole u svojim kancelarijama radi povećanja prodaje vjerovatno izgleda blesavo ili u najboljem slučaju sumnjivo. Elem, možda je to placebo efekat; to funkcioniše zato što vjerujete da funkcioniše. Ako je tako, ja kažem da treba da nastavite.

Marvin, na primjer, prodavač o kome ćete čitati u narednom poglavlju, ruši sve rekorde u prodaji luksuznih kola mušterijama. Rekao mi je da “svuda” drži Ceeport podsjetnice.

“Imam ih ispod svog stola, na mom plafonu, u kupaonici, u čekaonici, i tako dalje,” rekao je. “Nemam popust za njihovu kupovinu, takođe. Kupujem ih na stotine i svuda ih koristim.”

Možda njegovo vjerovanje u njih kao sredstva za pročišćavanje čini da djeluju.

Ili možda to ono samo i čini.

Ko bi ga znao za sigurno?

Doktor medicine mi je jedanput rekao, “Sva medicina uključuje pomagala i placebo efekat.”

Ako je moja vizit karta placebo, daleko je jeftinija od mnogih drugih.

Kažem, ako djeluje, koristi to.

Čisti, čisti, čisti.

Kako zadobiti veće bogatstvo

Ja sam "JA".

Owau no ka "I".

Moj drugi seminar sa Dr. Hew Len-om je bio drugačiji od prvog. Iako je i dalje poruka seminara bila vezana za čišćenje i brisanje programa ili sjećanja, njegov prilaz je bio mnogo opušteniji i direktniji. Počeo je tako što je držao bejzbol lopticu i pitanjem koja je svrha igranja bejzbola.

"Pogoditi bazu," neko reče.

"Pobijediti," reče drugi.

"Držati loptu na oku," reko ja.

"Tako je!" Odgovorio je Hew Len svojim jakim Hawaii-skim akcentom. "Da bi ste dostigli bazu ili pobijedili, morate držati lopticu na oku cijelo vrijeme. Ali šta je bejzbol u vašem životu?"

Svi su ćutali.

"Naše disanje," neko reče.

"Ovaj trenutak," reče neko drugi.

Dr. Hew Len je vidio da smo promašili suštinu pitanja pa nam je ponudio odgovor: "Bejzbol je Božanstvo," rekao je. "Morate ostati usmjereni ka povratku na nulu. Bez sjećanja. Bez programa. Nula."

Čišćenje. Čišćenje. Čišćenje.

Svi vi ste ovdje da biste čistili ili da ne biste čistili. Možete da izaberete šta god hoćete, ali vi ne odlučujete da li ćete to dobiti ili ne. Vi vjerujete Božanstvu da će učiniti ono što je pravo za vas. Da li to možete znati bolje od njega? Teško. Pustite to njemu.

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

"Moja namjera je da budem u skladu sa Božanskim namjerama," rekao sam Dr. Hew Len-u.

"Tim bolje za tebe, Joseph."

Namjere su ograničenja. Vi odlučujete da hoćete parking mjesto u prvom redu. Vi to i namjeravate. Ali Božanstvo vam da parking mjesto udaljeno 1 milju. Zašto? Zato što vam je potrebno da se više krećete. Prepustite to njemu.

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

Naredna dva dana sam proveo sa Dr. Hew Len-om. Bilo nas je trinaest ljudi u sobi. U fokusu je bilo pitanje kako se problem javlja.

"Svi vi uvijek imate probleme," rekao je. Osjetio sam otpor prema tome, ali ipak sam zapisao. Čistiti. Čistiti. Čistiti.

"Problemi su sjećanja koja se ponovo odigravaju," rekao je. "Sjećanja su programi. Oni nisu samo vaši. Oni su zajednički. Način da se oslobodite problema je da pošaljete ljubav Božanstvu.

Božanstvo čuje i odgovara, ali na način koji je najbolji za sve, i u vrijeme koje je najpogodnije za sve. Vi birate, ali vi ne odlučujete. Božanstvo odlučuje.”

Nijesam shvatao. Čistiti. Čistiti. Čistiti.

Marvin, momak sa Filipina širokog osmjeha je ustao, i rekao kako prodaje luksuzna kola u vrijednosti od 150 miliona \$ godišnje, a da uopšte ne pokušava da bilo šta proda bilo kome. Sve što radi je čišćenje.

“Sve što radim je da govorim ‘Volim te’ po cijeli dan,” govorio je akcentovanim engleskom. “Čistim se dok slušam ljude. Sve što radim je čišćenje, čišćenje, čišćenje. Uvijek čišćenje.”

“Ti nemaš baš nikakvu namjeru. Uopšte?” upitah, skeptično. Mislio sam da u najmanju ruku namjerava da proda kola, s obzirom da mu je to posao.

“Nikada,” odgovorio je. “Bez očekivanja. Ja se samo pojavim na posao i čistim.”

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

Ta dva dana sam slušao priče o čišćenju prosječnih ljudi kao što smo vi i ja. Ali sve to je teško prihvatiti. Samo čistiti, odnosno reći “Volim te”, pa se svijet mijenja? Prodajete više kola? Zarađujete više? Hu?

“Vi ste potpuno odgovorni za sve to,” rekao je Dr. Hew Len. “Sve to je u vama. Sve. Bez izuzetka. Vi to morate čistiti ili neće biti očišćeno..”

Čistiti terorizam?

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

Čistiti ekonomiju.

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

Čistiti - .

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

“To je dio vašeg iskustva i na vama je da to i očistite,” rekao je Dr. Hew Len.

Kada sam pošao na pauzu i telefonirao kući da provjerim kako je Nerissa i naši kućni ljubimci, Nerisa me zapanjila govoreći kako je provela cijeli dan spremajući iznenađenje za mene. Imala je dugu listu obaveza. Da uradi nešto za mene nije ličilo na nju.

“Šta je to?” upitao sam.

“Glavno iznenađenje.”

“Reci mi.”

“Ne bi pogodio ni za milion godina.” Rekla je.

“Nemoj da pogađam. Nemam milion godina za to.”

Prije nego vam kažem o čemu se radilo, vratimo se malo unazad. Nerissa je bila pod stresom jer je imala mnogo obaveza koje su je čekale. Nije mogla više da izdrži. Radila je jedan video za mene, a drugi za drugog klijenta. Radila je na softveru koji je htjela da objavi. Takođe je bila u klubu kritičara, i trebala da brine o kući za vrijeme mog odsustva. Jedva da je imala vremena da isplanira dan, a kamoli posao na mnogobrojnim projektima. Zato zamislite moje iznenađenje kada mi je saopštila sledeće:

“Renovirala sam tvoj stari ormar za garderobu.”

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

Bio sam zapanjen. Renoviranje mog ormara nije na njevoj listi obaveza, pa čak ni na mojoj.

“Izvadila sam svu tvoju garderobu, izvukla sve ladice, napravila nove ladice, ubacila tvoju garderobu, stavila dio stvari na vješaoike i razmjestila odjeću koja je bila na podu.”

To je za mene bio šok ništa manji nego da je napisala ček na 5 miliona \$ na moje ime.

To je bilo nevjerovatno.

“Šta te natjeralo da to uradiš?” pitao sam.

“Željela sam da to uradim već neko vrijeme,” odgovorila je.

Ona je to željela? Možda jeste. Ali nije imala vremena. Ovo je palo s neba.

Dr. Hew Len kaže da kada čistite sjećanja, ono što se probija je inspiracija. Nerissa je očigledno bila inspirisana da preuredi moj ormar. To je metafora i dokaz da unutrašnje čišćenje vodi spoljašnjoj realizaciji.

Ne možete da znate šta će biti spoljni rezultat.

Ponavljam, možete da birate, ali ne možete da odlučujete.

Kasnije, ja i Dr. Hew Len smo sjedili u njegovoj motelskoj sobi kao majstor i učenik. Jedina razlika je bila u tome što je on postupao prema meni kao prema majstoru.

“Joseph, ti si poput jednog od prvih 10 originala Boga.”

“Jesam li?”

Laskalo mi je, iako moram priznati da nijesam imao pojma o tome šta je govorio.

“Ja sam došao ovamo da probudim Božanstvo u ljudima,” govorio je. “Tvoje pisanje je hipnotično. To je tvoj dar. Ali tu ima još mnogo toga.”

“Više?”

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

“Ti si glavni čovjek za posao,” reče. “Znaš li o čemu se radi?”

Nijesam imao pojma i to sam rekao.

“Ti si Isus za posao,” rekao je, “ključni čovjek za promjene.”

Dok je govorio mislio sam da je bolje da zadržim ovaj razgovor za sebe. Niko nikada u to neće povjerovati. Ja ne bih.

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

“Kada sam se družio sa Mornah,” govorio je, misleći na godine provedene sa kahunom koja ga je naučila unaprijeđenom obliku Ho’oponoponoa, koji on danas podučava, “tokom prvih pet godina sam mislio da je luda. Ali jednoga dana je ta pomisao nestala.”

Stil govora Dr. Hew Len-a je bio isprekidan, poetičan i vizionarski. Činilo se da koristi lijevu i desnu stranu mozga u isto vrijeme, dok smo mi ostali naginjali jednoj ili drugoj strani. Krenuo je od priče kako sam spasitelj biznisa, da bi mi pričao o Mornah. Na svoj način, to je hipnotično. Prikovao me pričom. Htio sam još.

“Okolo tvoje glave postoji vijenac, Joseph,” reče, videći nešto što ja niti vidim niti osjećam. “Sačinjen je od simbola novca, poput orlova.”

Iz nekog razloga osjetio sam potrebu da mu pokažem prsten koji sam nosio. To je bio prsten od solidnog zlata, star 2500 godina, iz starog Rima. Pružio je ruku i ja sam ga spustio na njegov dlan.

“Riječ na prstenu je na latinskom,” rekoh, “Fidem znači vjerujem.”

Dr. Hew Len je ćutao dok je držao prsten. Izgledalo je kao da prima slike ili utiske. Bio sam tih dok mi se činilo kako se on usklađuje sa prstenom.

“Bio si veliki govornik u prethodnom životu,” reče, “Ali bio si napadnut i ubijen. Ovaj prsten iscjeljuje to sjećanje za tebe.”

To je zanimljivo. Često sam imao bljeskove sjećanja kako sam bio čuveni govornik u prošlosti, dok sam se danas plašio govoriti u javnosti, jer sam u prošlosti bio ubijen poslije jednog govora. Mislio sam da je ta sjećanja proizveo moj ego, a ne da potiču iz prošlosti. Na neki način je Dr. Hew Len pokupio moja sjećanja držeći u ruci prsten.

“Rijetko ga nosim,” priznao sam.

“Nosi ga,” reče. “Uvijek.”

Zurio je u prsten.

“Ovo je zapanjujuće,” rekao je. “Ovaj prsten je nosio iscjelitelj koji je znao vrijednost riječi ‘Spoznavaj sebe’.”

Bio sam fasciniran. Dr. Hew Len je imao auru mirnog mora u olujnoj stvarnosti. Dok se svijet kovitlao, on je izgledao miran. On govori iz srca, prihvatajući sve što dolazi i šta god je rečeno. Zurio je u mene i gledao u moja stopala.

“Joseph, moj Bože, trebalo bi da sjedim pored tvojih stopala,” reče, pokrenut nečim što je vidio u meni. “Ti si kao bogovi.”

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

“Mi smo ovdje samo da bi smo čistili,” podsjetio je mene i sve druge tokom vikend seminara. “Čistite stalno, neprekidno, da bi ste očistili sva sjećanja kako bi vas Božanstvo moglo inspirirati da uradite to što treba da se uradi.”

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

Tokom kursa sjetio sam se da sam radio čišćenje na jednoj od mojih knjiga, ali nijesam i na drugoj. Utrošio sam vrijeme voleći knjigu *Faktor privlačnosti*, koja je postala bestseler broj jedan. Ali nijesam utrošio puno vremena na voljenje jedne od mojih drugih knjiga, *Svake sekunde se rađa jedan mušterija*, koja se nije tako dobro prodavala. To sam shvatio uz osjećaj prolaska munjevitne energije uz kičmu. To je razlog zašto nije tako dobro prolazila kao moje druge knjige.

Kada sam bio na prvom kursu naučio sam kako mogu upotrijebiti gumicu na drugom kraju olovke kao pomagalo u čišćenju. Lagano bih udario gumicom po onome što hoću da očistim. To je to. To je simbol, ako ne i činjenica u vezi čišćenja sjećanja. Na vrijeme sam pripremio za štampu kopiju moje nove knjige, *Uputstvo sa nedostajućim životnim instrukcijama*, i stavio olovku na nju. Tokom mjesec dana svakih put bih je dotakao gumicom. Svaki put kada bih prošao kraj nje zastao bih, uzeo olovku i lagano gumicom udario po knjizi. Nazovite to blesavim. Ali to je bio psihološki okidač koji mi je pomagao da očistim sjećanja koja su okruživala knjigu. Elem, ta knjiga je momentalno postala bestseler i bila broj jedan tokom četiri dana. Važnije kompanije su kupile hiljade primjeraka. Wal-Mart je bio snadbjevač. Magazin *Woman’s day* ju je predstavio u svom članku.

Ali nijesam uradio nikakvo čišćenje na knjizi *Svakog trenutka se rodi jedan kupac*. Knjiga se pojavila iz štampe. Dospjela je blizu najprodavanijih knjiga, ali nije ušla u prvih 10. Angažovao sam se u

marketingu knjige. Dobila je nešto na popularnosti, ali ne i trenutnu rasprodaju. Ispričao sam o ovome Dr. Hew Len-u.

“U svojoj mašti potopi knjigu u posudu sa vodom i voćem u njoj,” posavjetovao me. “Znam da zvuči ludo. Ali zabilježi današnji dan, uradi tako sa knjigom, i vidi šta će se desiti.”

Iznenadio me pitanjem o voditeljki Oprah.

“Da li želiš da budeš u njenom šou?”

Zamucio sam kako bih to volio u jednom momentu. Za sada još nijesam gostovao u šou Larry King-a, pa mi se gostovanje u šou Oprah Vinfri činilo kao ogroman skok.

“Moraš da budeš čist kako se ne bi zagrcnuo.” Posavjetovao me.

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

“Dva autora su bila pa su ostali bez teksta.” Objasnio je.

“Ja to neću,” rekoh.

“Kada pođeš do Opre, to će biti iz njenih, a ne iz tvojih razloga.”, rekao je.

“To zvuči promišljeno,” prokomentarisah.

“Trebalo da odustaneš od ideje da ljudi rade stvari zbog tebe. Oni to rade za sebe. Jedino što treba da radiš je da se čistiš.”

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

Prije nego što je otišao ponovo sam ga zapitao o godinama koje je proveo kao dio osoblja u bolnici za mentalno oboljele kriminalce.

“Jedno hoću da ti bude jasno,” rekao je. “To nije bilo lako i to nijesam uradio sam.”

Ostao sam sa željom da saznam više. Mnogo više.

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

Čini se da svako ko je radio Ho’oponopono ima jednu hipnotičnu priču da ispriča. Na primjer kao ovu:

Dragi Dr. Hew Len,

Bila sam na Ho’oponopono skupu u Filadelfiji nedavno. Želim da ti se duboko i ponizno zahvalim što si me toplog srca podsjetio na put ka Domu. Beskrajno sam zahvalna Božanstvu, tebi, i svojoj djeci koja su ti pomagala oko podučavanja.

Ovo što slijedi su svjedočanstva svih vrsta sa kursa. To se može podijeliti sa onima koje zanima snaga Ho’oponoponoa - ako bi to pomoglo bilo kome, uradite tako. Ako nije zanimljivo, bacite ih i neka moja zahvalnost bude dovoljna.

Duboko se zahvaljujem, iz dubine srca svima vama.

Neka vam Bog podari sav mir, mudrost, zdravlje i dug život u kojem ćete čistiti i vratiti se Kući.

Mnogo, mnogo ljubavi i blagoslova,

Dana Hayne

Svjedočanstvo sa Ho'oponopono okupljanja u Filadelfiji:

Dr. Hew Len je započeo kurs lekcijama i crtežima. Iznosio je kosmologiju Ho'oponoponoa. Pitao nas je, "Ko ste vi? Da li znate?" Zajedno smo istraživali nevjerovatno, beskrajno, bezgranično, totalno, kompletno, prazno, nultu realnost našeg istinskog Sopstva iz kojeg nastaje sav mir. On ga je nazivao "Dom". Zatim smo sa njim istraživali prirodu pitanja "Šta je problem?" "Da li ste ikada uočili", pitao je "da gdje god da je problem tu ste i vi? Da li vam to išta govori?" Kao stari Sokrat, uključio nas je u proces, provlačeći pitanja i odgovore.

Malo li sam znala kako je Dr. hew Len vješto izvlačio ta skrivena sjećanja i rasuđivanja radi čišćenja i preobražaja.

Uhvaćena u mrežu, podigla sam ruku, postavila pitanje, i komentarisala. Međutim, kako je dan proticao, počinjala sam da osjećam da svaki put kada bih postavila pitanje, Dr. Hew Len bi me oborio. Osjećala sam se "odbačenom." Svaki odgovor bi me opekao i osjećala sam se javno osramoćenom i poniženom.

Do nedjelje ujutru sam bila toliko ljuta na Dr. Hew Len-a da sam htjela da napustim kurs. Ocijenila sam ga kao arogantnog, manipulativnog i dominantnog. Sjedila sam sva uzbuđena, ljuta i spremna da zaplačem

Bila sam toliko ljuta, htjela sam da napustim kurs. Nesigurna u to da li da to uradim, ustala sam i pošla u kupatilo, u strahu da ću zaplakati ako ostanem u sali. Sjela sam i osjetila bijes, u koji je moja ljutnja već prerasla. O, osjećala sam takav ubilački bijes. Jedan dio mene nije htio da dozvoli da taj bijes ode. Ali jedan dio mene je nastavio da zahtijeva da nastavim izgovarati, "Oprosti mi. Oprosti mi. i Volim te,"

Nastavila sam da to izgovaram i pored svoga bijesa. I tada sam shvatila da ovo nije bilo novo osjećanje, da sam i ranije osjećala kako se bijes probija i prerušava se u laganu vatru u pozadini moje svijesti – kada god bi me moj muž iznevjerio ili kada god (i uvijek) bi moja majka advokat insistirala kako je ona u pravu. I, ona je bila ona čije su riječi mogle crno premetnuti u bijelo, zbunjujući nevino srce svoga djeteta.

I tada sam shvatila. Uspjela sam. Aha! To je to! To je jedno davno sjećanje, brvno u mome oku, brvno koji ja guram u tuđa srca. To je mač sjećanja koji ja nosim u svom srcu i vučem u moje "sada" i ubijam druge sa – Dr. Hew Len-om, majkom, mojim mužem, Bush-om, Saddam Husein-om, i bilo kim drugim koga mogu optužiti i tu umlatiti. To je ono o čemu je govorio Dr. Hew Len, beskonačna traka koja se stalno odvija.

Nijesam otišla. Vratila sam se nazad, i osjećala duboki mir tokom ostalog dijela dana. Tiho sam nastavila da izgovaram u mojoj glavi, "Žao mi je. Molim te oprosti mi. Hvala ti. Volim te." Kada je poslije toga Dr. Hew Len odgovarao na pitanja, jedino sam mogla da osjećam ljubav prema njemu, nijedno od prethodnih osjećanja. On se nije nimalo promijenio. Nešto se desilo sa mojom glavom.

Neko vrijeme pošto sam se vratila u salu, Dr. Hew Len je sa nama podijelio svoje lično iskustvo u vezi njegovog vlastitog upoznavanja sa ho'oponopoom. On je napustio kurs ne jednom već tri puta, svaki put misleći kako je instruktorka "ludača" i svaki put protračivši pare za kurs. Da li zna o čemu sam ja mislila? Da li je znao da sam i ja umalo napustila kurs misleći kako je on lud?

Tokom naredne pauze, pažljivo sam prišla dr. Hew Len-u. Sa mnogo ljubavi, objasnio mi je da drevna, samoponavljajuća sjećanja muške dominancije podižu svoju glavu. Rekao je kako su ta sjećanja mnogima zajednička i treba puno upornosti i marljivosti da se izliječe. To se neće desiti dok se ne vratim kući i tek tada ću početi da shvatam dubinu iscjeljivanja koje se meni desilo tokom kursa.

Tokom vikenda, Dr. Hew Len nam je dao oruđe za preobražaj, sredstvo koje potpuno prkosi intelektualizaciji. Ne očekujući rezultate, brižljivo, ali skeptično sam držala olovku, rekla "kap rose" i

tapnula tri riječi koje sam napisala na listu papira, riječi koje su za mene predstavljale probleme – “kompjuter”, “sin” i “suprug”. Ponavljam, ne bih znala snagu ovih riječi sve dok se nijesam vratila kući.

Kada sam stigla kući, pozdravili su me sin i suprug. Obojica su se cerili, i rekli: “Pogodi šta smo nabavili dok si bila odsutna?” “Novi kompjuer?” pogađala sam. Imali smo probleme sa kompjuerom koji je uzeo sate i sate tehničkoj kućnoj podršci sve do momenta kada sam se ozbiljno zapitala da li je ovaj kompjuer zao, ili u njemu postoje duhovi ili džini. Mnogo je bitnije da smo u zadnje vrijeme imali mnogo porodičnih nesuglasice oko ovoga čudljivog kompjuera tokom zadnjih nedjelja. Nije me bila briga za kompjuere. Jedino sam htjela porodičnu harmoniju.

Bila sam malo iznenađena kada su i sin i suprug rekli ‘da’, kupili su novi kompjuer. Upravo prethodne večeri su se složili da sačekaju još 6 mjeseci pa onda da nabave jedan sa 64-bitnim procesorom. Tada su rekli: “pogodi koji tip,” počela sam da nabrajam: Dell, Hewlet-Packard, Sony, Gateway, Compac itd. Nabrojala sam svaku vrstu koja mi je mogla pasti na pamet. “Ne. Ne. Ne.” odgovarali su. “Odustajem!” reko.

Ja i moj muž smo zajedno već 30 godina i on je čovjek snažnih ideja. Ima gvozdenu volju, koja kada je usmjerena i svjesna nije ništa manja od fanatične odluke. Kada nije toliko načisto sa sobom, njegova usmjerenost može se činiti više kao tvrdoglavost i ništa ga ne može pomjeriti. Bio je postojan branilac PC kompjuera, i ništa, baš ništa ne bi promijenilo njegovo mišljenje. Zato kada su obojica u glas rekli “Apple!” mogli ste da me sastružete sa poda. Vidite, u suštini ja sam htjela Apple kompjuer, ali njemu nije bilo dozvoljeno da uđe u naš dom više nego li što je svinjetina dozvoljena u vrijeme košera.

To se nekome može činiti trivijalno. Ali ja sam u braku već 30 godina. I za tih 30 godina, moj brak je prešao brda i doline, u kojem smo se nas dvoje borili za zajedničke ciljeve jedinstva i jednakosti. Ovaj izbor kompjuera je predstavljao spuštanje mačeva, što bi samo oni angažovani u borbi kao takvo i prepoznali. Mislim, ako bi ste mi rekli da je Kina oslobodila Tibet, ne bi bila više iznenađena.

Sjećam se mentalnog spuštanja olovke, govorenja “kapljica rose”, i kuckanja “muž”, “sin” i “kompjuer”. Da li je 30 godina sukoba moglo tako brzo i bez napora da se rastopi? Da li je moglo izgovaranje riječi “Žao mi je”, “Oprosti mi”, “Hvala ti” i “Volim te” da preobrazi cio život spoljnjih sukoba sa figurama mojih autoriteta – majkom, telefonskom kompanijom, i suprugom? Jedino znam da se to desilo dvije sedmice poslije kursa. Svakodnevno praktikujem to što me Dr. Hew Len naučio, onoliko predano koliko to mogu. Moj sin je ozdravio poslije duge produžene bolesti, a ja i moj suprug razgovaramo o stvarima koje sam držala zatvorene u sebi. O, prethodne noći mi je rekao: “Znaš, medena, ako bi ti voljela, mogla bi da nabaviš jedan od onih malih laptopova za sebe.”

Sumnjičavi umovi žele da znaju

Svrha života je da se vratimo ljubavi, trenutak po trenutak. Da bi ispunili ovu svrhu, moramo priznati da smo 100 % odgovorni za kreiranje života ovakvog kakav jeste. Moramo uvidjeti da je misao ta koja nam kreira život moment po moment. Problemi nisu ljudi, mjesta, i situacije već prije naše misli o njima. Moramo doći do toga da shvatimo da nema takve stvari kao što je "tamo vani."

Kao što sam ranije u knjizi napomenuo, napisao sam članak "*Najneobičniji terapeut na svijetu*" i postavio ga na svoj blog (internet dnevnik). Takođe sam ga dodao i na svoj sajt www.mrfire.com. Takođe je i odštampan u David Riklan-ovoj knjizi *101 način da poboljšate svoj život*. Ovaj članak je postao najrasprostranjeniji i najčitaniji članak koji sam ikada napisao. Ljudi su ga razmjenjivali preko interneta, slali prijateljima, slali preko elektronske pošte itd. Očigledno je poruka u njemu svakoga inspirisala. Taj članak je privukao pažnju mog izdavača, *John Wiley & Sons*, što je dovelo do toga da napišem ovu knjigu.

Ali nije se svima svidio članak. Nekoliko ljudi nije moglo da vjeruje da bilo ko, pa čak ni psiholog, može pomoći mentalno oboljelim kriminalcima u bolnici. Jedna osoba se pismeno obratila Dr. Hew Len-u i zatražila dokaz. Ta osoba je želejela da zna činjenice o Dr. Hew Len-ovim iskustvima u toj mentalnoj bolnici. Ovdje je ono što je Dr. Hew Len napisao u svom detaljnom odgovoru:

Priča, kao i mnoge priče, zahtijeva pojašnjenje.

Istina je da:

- 1. Nekoliko godina sam proveo kao psiholog u Hawaii-jskoj Državnoj Bolnici, na psihijatrijskom odjeljenju pod upravom Hawaii-ske Državne Zdravstvene Ustanove.*
- 2. Tri godine, od 1984 do 1987, sam radio po 20 sati dnevno kao psiholog u visoko osiguranom odjeljenju za muške pacijente koji su počinili kriminalna djela ubistva, silovanja, upotrebe droge i napada na ljude i imovinu.*
- 3. Kada sam ušao u to visoko osigurano odjeljenje 1984 godine kao psiholog, sve samice su bile pune nasilnih pacijenata.*
- 4. U svakoj prostoriji je bilo po nekoliko pacijenata sa okovima oko članaka i ručnih zglobova da ne bi napadali druge.*
- 5. Uobičajena pojava su bili nasilni napada pacijenata jednih na druge ili na osoblje.*
- 6. Pacijenti nisu bili lično uključeni u programe brige i rehabilitacije.*
- 7. Na odjeljenju nije postojao nikakav programski rehabilitacioni rad.*
- 8. Nisu postojale aktivnosti van odjeljenja, rekreacija ili bilo koja vrsta rada.*
- 9. Posjete familija su bile izuzetno rijetke.*

10. *Pacijentima nije bilo dozvoljeno da napuštaju odjeljenje bez pismene dozvole psihijatra i to jedino sa lancima oko članaka i ručnih zglobova.*
11. *Ostajali su na odjeljenju po nekoliko godina, dok su troškovi za njihovo izdržavanje iznosili približno 30000 \$ godišnje.*
12. *Stepen bolovanja koje je uzimalo osoblje bio je veoma visok.*
13. *Fizičko okruženje na odjeljenju je bilo sivo i nekako iscrpljujuće*
14. *Osoblje na odjeljenju se u osnovi sastojalo od divnih i brižnih ljudi*
15. *To što sam opisao je vjerovatno tipično u većini psihijatrijskih odjeljenja bilo gdje u zemlji.*

Kada sam napustio odjeljenje u julu 1987:

1. *Samice više nisu bile u upotrebi.*
2. *Lanci za ruke i noge više nisu bili u upotrebi.*
3. *Nasilni ispadi su bili veoma rijetki, obično kod novih pacijenata.*
4. *Pacijenti su brinuli sami o sebi, uključujući njihov kutak, rad, i sve zakonske obaveze prije nego bi napustili odjeljenje i samu ustanovu.*
5. *Rekreativne aktivnosti kao što je džoging i tenis su bile u toku, za šta nije bilo nužno odobrenje psihijatra kao ni upotreba lisica i lanaca.*
6. *Odvijale su se aktivnosti van odjeljenja, kao što je pranje kola, i to bez nužnog odobrenja psihijatra kao i bez upotrebe lisica i lanaca.*
7. *Rad na samom odjeljenju se sastojao od pravljenja kolača i čišćenja cipela.*
8. *Porodice su im dolazile u posjete.*
9. *Bolovanja osoblja nisu predstavljala hronični problem.*
10. *Fizički izgled odjeljenja se značajno promijenio farbanjem, održavanjem i zato što su ljudi brinuli o tome.*
11. *Osoblje odjeljenja je mnogo više bilo uključeno u podršku pacijentima kako bi oni postali 100 % odgovorni za sebe.*
12. *Period od dolaska do odlaska pacijenata sa odjeljenja se značajno smanjio, na nekoliko mjeseci umjesto nekoliko godina*
13. *Kvalitet života i osoblja i pacijenata se značajno popravio od zatvorskog ka familijarnom, ljudi su brinuli jedni o drugima.*

Čime sam se ja bavio kao psiholog na odjeljenju? Ja sam radio Samo I-Dentitet kroz Ho'oponopono proces kajanja, opraštanja, i preobražaja za sve što se odvijalo u meni, a što bih doživio bilo svjesno ili nesvjesno kao probleme prije, tokom i poslije napuštanja odjeljenja, svakodnevno.

Nijesam održao nijednu terapiju ili konsultaciju sa pacijentima na odjeljenju.

Nijesam održao nijedan sastanak sa osobljem u vezi pacijenata.

Preuzeo sam 100% odgovornost za sebe, da očistim u sebi sve one probleme koji su se javljali u meni kao psihologom pacijenata.

Ja sam kreator onoga JA JESAM, savršen, kao što su svi i sve. Ono što nije savršeno je smeće, sjećanja koja se javljaju, ponavljajući se kao osuda, ljutnja, bijes, nadraživanje, i Bog zna šta sve još i koliko toga sr..a koje se nalazi u našoj Duši.

Mir od JA,

Ihaleakala Hew Len, PhD, Chairman Emeritus

Fondacija JA, Inc. Sloboda Kosomosa

www.hooponopono.org

Mada sam još uvijek učio ho'oponopono, ponekad sam poučavao i druge, ako bih osjetio da su otvoreni za to. Naravno, njihova otvorenost je bila moj odraz, ne njihov. Što sam bivao čistiji, i ljudi oko mene su postajali čistiji. Ali to je teško prihvatiti kao činjenicu. Mnogo je lakše ići i mijenjati spoljašnjost nego li unutrašnjost.

U Maui-u nas je trgovac nekretninama vozio po okolini da pogledamo kuće. Tokom puta, mnogo smo razgovarali o iscjeljivanju, spiritualnosti, filmu *Tajna* i ličnom razvoju. Sve to je bilo zanimljivo, ali nešto prosvjetljujuće se odigralo tokom našeg putovanja.

Trgovac nekretninam je pročitao moj sada popularni članak o Dr. Hew Len-u i ho'oponopono Hawaii-skome procesu iscjeljivanja koji je koristio da bi izliječio cijelo odjeljenje mentalno bolesnih kriminalaca.

Kao i svakom drugom, članak mu se činio inspirišućim.

Dok smo se vozili po prelijepom ostrvu Maui, požalio nam se kako ne može da proda jednu kuću. Kupac i prodavac su se međusobno svađali, uzrokujući mnogo bijesa, ljutnje. Prodaja je zastala zbog njihove svađe, i nije izgledalo da će se brzo obaviti. Trgovac nekretninama je očigledno bio frustriran njihovim ponašanjem.

Slušao sam ga neko vrijeme dok nijesam osjetio inspiraciju da mu se obratim. „Da li bi htio da znaš kako bi vjerovatno Dr. Hew Len postupio u ovakvoj situaciji koristeći Ho'oponopono?“ upitao sam.

„Da!“ potvrdio je očigledno zainteresovan. „Svakako me zanima. Reci mi.“

„Ovo bi moralo da bude dobro.“ Reče Nerissa.

„Dobro, ja nijesam Dr. Hew Len,“ počeh, „ali pišem knjigu sa njim i bio sam na njegovim kursovima. Tako mislim da znam kako bi on riješio ovu situaciju.“

„Reci mi.“

„To što Dr. Hew Len radi je da pogleda unutar sebe kako bi vidio šta je to u njemu zajedničko iskustvo sa onim što on vidi vani.“, počeo sam. „Kada je radio u bolnici za mentalno oboljele, pogledao je dosijee pacijenata. Bilo da je osjećao odbojnost prema njihovim djelima ili nešto drugo, nije se bavio sa tom osobom; on se bavio sa osjećanjima koje je on doživio. Kako je čistio ono što je bilo u njemu, tako su oni postajali čistiji i zdraviji.“

„To mi se sviđa,“ odgovorio je.

„Većina ljudi nema pojma šta znači odgovornost,“ nastavio sam.

„Žive u krivici. Kako rastu i postaju svjesniji, počinju da shvataju da su odgovorni za to što govore ili rade. Preko toga, dok postajete svjesniji, mogli bi ste shvatati da ste odgovorni za sve što bilo ko kaže ili uradi, jednostavno zato što su i oni dio vašega iskustva. Ako vi stvarate vlastitu realnost, onda ste vi kreirali sve što vidite, čak i ono što vam se ne sviđa.“

Trgovac nekretninama se smiješio klimajuću glavom.

Nastavio sam da govorim.

„Nije bitno šta kupac ili prodavač čine u ovoj situaciji.“ rekoh. „Bitno je šta ti činiš. Ono što Dr. Hew Len radi je da prosto ponavlja 'Volim te,' 'Žao mi je.' Molim te oprosti mi.' I 'hvala ti.' On to ne govori ljudima, on to govori Božanstvu. Ideja je da se očisti zajednička energija.“

„Uradiću tako.“ rekao je.

„Ali to ne radiš da bi dobio nešto,“ nastavio sam. „To činiš jer je to način da se očisti kolektivna energija kako je više niko ne bi iskusio, nikada. To je čišćenje, i nikada ne prestajemo sa njim.“

Stao sam.

Izgledalo je kao da trgovac nekretninama shvata. Oči su mu bile širom otvorene i smiješio se.

„Ako si shvatio o čemu se radi,“ nastavio sam, „tada je na tebi da čistiš i liječiš. Kako si ti meni ukazao na ovu situaciju sa kupcem i prodavcem, tada i ja treba da to čistim, takođe. To je sada dio moga životnog iskustva, to je nešto za šta sam i ja odgovoran, takođe.“

Prestao sam sa ovim dok smo se i dalje vozili kako bi smo vidjeli i druge kuće na Muai.

Nekoliko dana kasnije primio sam e-mejl od trgovca nekretninama. Rekao je da je nastavio da koristi proces Dr. Hew Len-a.

Tako to funkcioniše.

To je ljubav.

To je trajno.

I vi ste potpuno odgovorni.

Jednog dana sam vodio seminar sa Mindy Hurt, koja vodi Crkvu Jedinstva u Wimberley, Texas. Zvao se „*Tajna novca*.“ Kasnije sam sve učesnike podučio ho'oponopono metodu čišćenja. Poslije toga je jedan gospodin ustao i rekao, „Imam problem da kažem 'Žao mi je' i 'Oprosti mi'.“

„Zašto?“ upitah.

To nikada ranije nijesam čuo. Bio sam znatiželjan.

„Ne mogu da zamislim Boga ili Božanstvo puno ljubavi kojima treba moja molba za oprostaj,“ reče, „mislim da Božanstvo nema šta da mi oprosti.“

Promislio sam o tome i malo kasnije spoznao odgovor koji treba da mu dam:

„Ti ne govoriš te rečenice da bi ti bilo oprosteno od strane Božanstva; govoriš ih da bi ti sebe očistio. Govoriš ih Božanstvu, ali one postoje tebe da očiste.“

Drugim riječima, Božanstvo nas već obasiplje ljubavlju. Nikada nije ni prestalo. U nultom stanju, gdje su granice nula, najbliži način za opisivanje bi bio stanje ljubavi. To je tu. Ali ti nisi tu. Tako kazivanjem, „Volim te, Žao mi je, Molim te oprosti mi, Hvala ti,“ vi čistite programe u vama koji vas sprečavaju da budete čisto stanje: ljubav.

Ponavljam, Božanstvu ne treba da radite Ho'oponopono, već to treba vama.

Nedavno sam primio srceparajući e-mejl od meni drage prijateljice. Pitala je:

„Šta bi ti rekao nekome ko je pročitao tvoju knjigu, gledao film *Tajna*, ko je čitao tvoj internet dnevnik svaki dan, ko čini sve što može, a još uvijek je švorc, nesrećan i gubitnik? Ja imam samo problem za problemom. To nikada ne prestaje. Šta bi ti na to rekao?“

Osjetio sam njezinu bol. Na kraju krajeva, u jednom trenutku sam i sam bio bez doma. Deset godina sam se borio sa siromaštvom. Da bi se moj uspjeh „preko noći“ odigrao bilo je potrebno da prođe 20 godina. Znam kako izgleda kao da ste upali u živi pijesak.

Šta bi ste poručili toj osobi?

Ranije bih joj ponudio rješenja. Rekao bih pročitaj *Magiju Vjere* od Claude Bristol. Pogledaj film *Tajna* sedam puta.

Napiši scenario o tome kakav bi život željela da imaš. Meditiraj svaki dan. Radi na vlastitim otporima.

Ali to je frontalni prilaz promjeni. Naučio sam – i Dr. Hew Len će to da potvrdi – da takav prilaz probermu rijetko uspijeva.

Šta je preostalo?

Kako da ja ili vi ili bilo ko pomogne kada je neko zapao u patnju?

Prema ho’oponoponou jedini način je čišćenje sebe. Ljudi koji su bili prije mene – uključujući i one koji su mi pisali – dijele program zajedno sa mnom. Zaraženi su njime kao umnim virusom. Ne treba ih kriviti. Oni se osjećaju kao da su u klopci ili stjerani u ugao. Mogao bih im dobaciti konopac, ali najčešće ga neće upotrijebiti, ili hoće, samo da bi visili na njemu ili da bi se objesili.

Dakle šta činiti?

Sve što mogu da uradim je da čistim sebe. Dok se ja čistim, oni se čiste. Dok čistimo programe koje dijelimo, oni nestaju iz ljudske rase. To je sve što radim ovih dana. To je ono što mi je Dr. Hew Len rekao da prvo radim, prilikom našeg prvog telefonskog razgovora koji smo imali tako davno: „Sve što radim je da čistim, čistim, čistim.“

Sve što ja radim je da govorim, „Volim te,“ „Žao mi je,“ „Molim te oprost mi,“ i „Hvala ti.“ Ostalo je na Božanstvu. Ne mislim da je ovo bezdušno već najbolja stvar koju mogu da uradim. I to je ono što upravo činim, čak i dok pišem ove riječi.

Konačno, razmotrite duhovnu stranu:

Kako je priča ove osobe koja mi je pisala sada i dio vašeg iskustva, to znači da je i na vama da liječite, isto tako. Napokon, ako ste vi kreatori svoga svijeta, onda i vi treba da čistite ovu situaciju, takođe, jer je sada dio vaše realnosti. Predlažem da upotrijebite rečenicu „Volim te“, kako bi ste to iscijelili.

Dok sebe iscjeljujete, osoba koja mi je pisala, i svako drugi ko dijeli ovaj program, biće bolje.

Izbor je ograničenje

Mi možemo zamoliti Božanstvo koje zna našu ličnost, za iscjeljenje svih misli i sjećanja koja nas vuku natrag u ovo vrijeme.

- Mornah Simeona –

Dr. Hew Len je u oktobru 2006 godine došao u Austin, Texas, da bi sa mnom proveo nekoliko dana. Kada sam ga dočekao na aerodromu, odmah smo počeli da pričamo o životu, Bogu, programima, čišćenju, i sličnom. Pitao me čime se bavim i kako se osjećam ovih dana. Rekao sam mu koliko sam bio uzbuđen.

„Postoji film u kojem jedan od likova kaže 'neki ljudi su budni, i žive u konstantnom stanju začuđenosti.' Ja sam prilično blizu takvom stanju,“ rekoh. „Dešavanja su mi čudnovata i magična i osjećam se razveseljenim životom.“

„Pričaj mi još.“, zahtijevao je.

Rekao sam mu o novim kolima, koja obožavam. To je 2005 Panoz Esperante GTLM luksuzni egzotični sportski auto. Pravi ih Panoz porodica. Svaki je ručno sastavljen, svaki ima dokument proizvođača, i svaki ima ime. Moj auto se zove Francine. Znao sam da Dr. Hew Len cijeni ljubav uloženu u auto, kao i činjenicu da se prema autu ponašaju kao prema osobi. Za njega, sve je živo.

Rekao sam da ću da gostujem u TV šou Larry Kinga kao rezultatom moje pojave u filmu *Tajna*. Želio je da zna kakav je Larry King. King je direktan, prijateljski nastrojen, sa uličnim iskustvom. Sviđao mi se.

Nastavio sam da govorim i rekoh mu za uspjeh mojih knjiga, kao što su *Faktor Privlačnosti* i *Uputstva za nedostajuće životne instrukcije*. Poslije nekoliko trenutaka mogao je da uvidi kako vrcam od energije.

„Šta misliš u čemu se razlikuješ od onog trenutka kada si bio na prvom ho'oponopono seminaru?“

Promislio sam na trenutak i rekao: „Prestao sam sa kontrolama. Puštam da stvari teku. Sve što radim je da čistim, brišem, i imam namjeru da dosegnem nulto stanje.“

Potapšao me po ramenu i nasmiješio, na način kojim je priznavao moje napore i da je to dobro za mene.

Krenuo je ka mojim kolima, a zatim poslije nekoliko koraka stao i zagledao se u mene.

„Skakućeš dok hodaš,“ rekao je, gotovo u čudu. „Gipko hodaš.“

„Da, milo mi je što te vidim.“, rekoh.

Pošli smo na večeru i rekao sam mu kako sam razočaran što se moja knjiga *Svakog trenutka se rodi po jedan mušterija*, ne prodaje tako dobro.

„Jospeh, treba da je voliš.“

Htio sam da se moja knjiga prodaje, pa mi nije bila jasno kakve veze ima ljubav s tim.

„Joseph, kada bi imao troje djece, a jednome od njih škola ne bi dobro išla, da li bi mu rekao da si se u njega razočarao?“

„Ne,“ odgovorih. I odjedanput me pogodio jedan uvid. Moja knjiga je moje čedo, a ja sam govorio kako nije dobra kao druge moje knjige. To sam osjetio tako jako i duboko, da umalo nijesam zaplakao usred restorana.

„Shvatio si, Joseph.“, reče Dr. Hew Len. „Moraš voljeti svu svoju djecu.“

Počeo sam užasno da se osjećam zbog toga što sam isključio moje „dijete“, zato što se nije ponašalo dobro u školi života. Osjećao sam se žalosno. Počeo sam da ponavljam u mom umu „Volim te“, „Žao mi je“, „Molim te oprosti mi“ i „Hvala ti“ Božanstvu, dok sam držao osjećaj o mojoj knjizi u srcu. Kasnije, kada sam stigao kući i vidio knjigu, podigao sam je i prinio je srcu, grleći je, voljeći je, i tražeći oprostaj što je nijesam poštovao samo zato što postoji.

Kasnije, dok sam se vozio sa Dr. Hew Len-om put moga doma kroz Wimberleys, Texas, rekao je kako je vidio patuljka u meni.

„Šta?“

„Jednog patuljka,“ ponovio je.

Navikao sam na to kako on vidi stvari koje ja ne vidim. On to ne bi nazvao vidovnjaštvom već jednim otkrovenjem u trenutku.

„Patuljak ima velike oči i velike uši. Želi da ostane unutra i da se ne pojavljuje u javnosti.“

„To je onaj dio mene koji želi da ostane doma i radi na kompjuteru i da ne komunicira sa ljudima.“

„Ipak, to je onaj dio tebe koji voli da je u centru pažnje.“

„Dvije trećine mene žele da budu u šou Larry King-a i Opre i budu u centru pažnje,“ priznao sam, „dok drugi dio želi da ostane unutra i da se osami.“

„Tvoj patuljak će te održati pri zdravoj pameti,“ Objasnio je Dr. Hew Len. „Ljudi koji ne žele ništa drugo sem da budu priznati kao zvijezde će sami sebe izludjeti. Ljudi koji ne žele ništa drugo sem da žive u pećini drže svoju svjetlost pod košarom. Ti imaš balans.“

Kasnije toga dana sam Nerissi, mojoj ljubavi, ispričao o patuljku.

„Kako se zove dio tebe koji želi da bude na sceni?“ upitala je.

„Ne znam.“

Razmišljala je neko vrijeme i rekla, „Mislim da se zove Vilenjak.“

„Vilenjak?“

„Da, vilenjak. Mislim da se uklapa.“

Nasmijao sam se i morao da se složim. Sledećeg dana, kada sam rekao Dr. Hew Len-u da je Nerissa moj ekstrovertni dio nazvala Vilenjakom, snažno se nasmijao i svidjelo mu se.

„Vilenjak voli svjetlost,“ zapjevao je.

Dan nakon što je Dr. Hew Len stigao u oblast u kojoj sam živio, odvezao sam se tamo kako bi se vidio sam njim. Zatekao sam ga kako sjedi za stolom sa dvije penzionerke Meksikanke, koje su izgledale kao da upijaju svaku njegovu riječ. Mahnuo mi je da priđem. Uzeo sam šolju kafe i krenuo da

sjednem na stolicu pored njega. Zaustavio me i zamolio da sjednem u susjednu stolicu, za jedno mjesto dalje od njega, ali preko puta one dvije žene.

„Reci ovim damama čime se baviš,“ rekao mi je.

Rekao sam im o mojim knjigama, mom filmu, i kako pokušavam da pomognem ljudima da pronađu sreću.

„Reci im kako rešavaš probleme,“ reče.

„Ranije sam pokušavao da rešavam probleme, bilo da su oni moji ili nekoga drugog. Danas im dopuštam da postoje, ali zato čistim sjećanja koja su dovela do njih. Dok to radim, problemi nestaju i ja sam dobro kada oni nestanu.“

„Joseph, možeš li da im navedeš jedan primjer?“

„Moja sestra me nervira,“ priznao sam. „Bila je dobrostojeća, provalili su joj u kuću, pokrali je i mnogo toga drugog. Nije srećna i to me čini nervoznim. Pokušao sam da joj pomognem tako što sam joj slao novac, knjige, filmove, pa čak i DVD uređaj kako bi mogla da gleda filmove. Ona nije ništa učinila u pravcu promjene. Ali sada ne pokušavam da je promjenim.“

„Pa šta radiš?,“ jedna od njih je upitala.

„Radim na sebi,“ rekoh. „Sada shvatam da život kojim živi nije nešto što ona čini. To je program, ili sjećanje, koje se odvija, i ona je uhvaćena u njihovu mrežu. To je kao da je dobila virus. To uopšte nije njena greška. I zato što ja to osjećam, zato što osjećam njenu bol, to znači da ja dijelim isti taj program. Treba da se čistim. Dok se budem čistio, program će nestajati i za nju, takođe.“

„Šta radiš da bi čistio?“

„Sve što radim je da govorim 'Volim te', 'Žao mi je', Molim te oprosti mi', i 'Hvala ti', nanovo i nanovo.“

Dr. Hew Len je objasnio kako u jednostavnoj frazi 'Volim te' postoje tri elementa koja sve mogu da preobrazu. Rekao je da su to zahvalnost, poštovanje i preobraženje. Nastavio sam da objašnjavam kako ja mislim šta se događa.

„Fraze koje izgovaram su kao magične riječi koje otvaraju kombinaciju bravu kosmosa. Kada recitujem te fraze, koje izgledaju kao pjesma, otvaram se Božanstvu kako bi me očistilo i izbrisalo sve programe koji me sprečavaju da budem sada i ovdje.“

Dr. Hew Len je rekao kako mu se dopao način na koji sam opisao kako funkcioniše ho'oponopono metod čišćenja.

„Reći da je neko zakačio virus je ispravno,“ rekao je „To je program koji se nalazi u svijetu i mi ga zakačimo. Kada ga neko ima i vi to primijetite, i vi ga tada imate, takođe. Ideja je da preuzmete 100% odgovornost. Kada sebe čistite, čistite program iz svih.“ Zastao je i dodao, „Ali ima mnogo programa. Oni su kao korov koji raste iz ničega. Da bi došli do nultih granica, moramo da uradimo toliko mnogo čišćenja da to ne možete ni zamisliti.“

Izgledalo je da gospođe razumiju, što me iznenadilo. Govorili smo o konceptima za um zbunjujućim, ipak se činilo da im je to blisko. Nijesam mogao a da se ne zapitam, da li se one jednostavno prilagođavaju vibracijama Dr. Hew Len-a, upravo onako kao što tonska viljuška kada pusti ton podešava svu okolinu svojoj vibraciji.

Dr. Hew Len i ja smo pošli u šetnju. To je bila šetnja od pola milje na svježem jutarnjem vazduhu, po poprašnjavom šljunkovitom putu. Pored nas se kretao jelen. U jednom terenutku smo

naišli na grupu pasa koji su zalajali na nas, ali smo nastavili da hodamo i pričamo. Odjednom je Dr. Hew Len mahnuo rukom put njih, kao da ih blagosilja, i rekao: „Volimo vas.“

Psi su prestali da laju.

„Svi mi želimo da budemo voljeni,“ reče. „Ja, ti čak i psi.“ Jedan mali pas iza ostalih, je lagano poskočio. Nijesam se mogao oteti utisku kako je rekao, „tačno tako“ ili možda „Hvala ti.“

Ili čak, „Volim i ja tebe, takođe.“

Naši razgovori su uvijek bili stimulisući. U jednom momentu me iznenadio rekavši da je **naš jedini izbor u životu, da li ćemo čistiti ili ne.**

„Ti djeluješ ili iz sjećanja ili iz inspiracije,“ objasnio je. „To je to.“

Odgovorio sam, „Uvijek ljudima govorim da imaju izbor da djeluju iz inspiracije ili ne. To je slobodna volja. Božanstvo šalje poruku i ti možeš djelovati na osnovu nje ili ne. Ako tako činiš, sve je dobro. A ako ne, mogao bi da imaš probleme.“

„Tvoj izbor je da čistiš ili da ne čistiš,“ rekao je. „Ako si čist, tada kada se pojavi inspiracija, ti prosto reaguješ. Ne misliš o tome. Ako misliš o tome, tada porediš inspiraciju sa nečim, a to sa čime porediš je sjećanje. Očisti sjećanje i tada nemaš izbora. Imaš samo inspiraciju i djeluješ po njoj bez mišljenja, to je samo to.“

„To je kao da smo u velikoj simfoniji,“ Dr. Hew Len je objasnio. „Svako od nas ima po jedan instrument. Ja imam jedan, takođe. Tvoji čitaoci imaju svoje. Nijedan nije isti. Kako bi se koncert odvijao i svi u njemu uživali, oni treba da sviraju svoj dio, ne tuđi. U nevolji smo ako ne uzmemo naš instrument, ili mislimo da neko drugi ima bolji. To je sjećanje.“

Počeo sam da uviđam kako koncert ima scenske radnike, promotere i čistače. Svako ima svoju ulogu.

Takođe sam pomislio na razne ljude koje sam znao, a za koje se činilo da nemaju pojma o njihovom metodu uspjeha. To su James Caan, čuveni glumac iz filma *Kum* i TV serije *Las Vegas*. Sreo sam ga nekoliko puta. Njegov uspjeh je u velikoj mjeri misterija za njega, kao što je i za mene i za vas. On je briljantan glumac, čak legenda. Ali jedino što radi je da bude to što jeste. On igra svoju ulogu u scenariju kosmosa.

Isto bi se moglo reći i za mene. Nekim ljudima koje srećem djelujem kao guru. Da su me gledali u filmu *Tajna* ili pročitali bilo koju od mojih knjiga, naročito *Faktor privlačnosti*, mislili bi da imam direktnu vezu sa Bogom. Istina je da ja jedino sviram svoj instrument u koncertu života.

Kada vi svirate svoj dio, a ja moj, svijet funkcioniše. Problem nastaje kada vi hoćete da budete ja, ili da ne budete vi.

„Ko dodjeljuje uloge?“ zapitao sam Dr. Hew Len-a.

„Božanstvo.“ Rekao je. „Nula“

„Kada su dodijeljene?“

„Mnogo prije nego što smo se ti ili ja pojavili čak i kao ameba.“

„Da li to znači da uopšte nema slobodne volje? Da smo prosto postavljeni u svoje uloge?“

„Imaš totalno slobodnu volju,“ rekao je. „Stvaraš kao kad dišeš, ali da bi djelovao iz nule moraš napustiti sva svoja sjećanja da ostanu tu.“

Moram priznati da ga nijesam potpuno razumio. Ali dio koji jesam razumio bio je da je moj posao da sviram svoj instrument. Ako ja sviram moj, tada sam dio koji je našao svoje mjesto u slagalici života. Ali ako u toj slagalici pokušam da upadnem na drugo mjesto, i da ga zauzmem, cijela slika će se poremetiti.

„Tvoj svjesni um će pokušati da sve to razumije,“ razjašnjavao je Dr. Hew Len. „Ali tvoj svjesni um je svjestan svega 15-tak dijelova informacija dok postoji 15 miliona dijelova informaciju u svakom trenutku. Tvoj svjesni um nema pojma šta se uistinu dešava.“

To nije bilo nimalo prijatno.

Svakako ne mom svjesnom umu.

Kao što sam ranije pomenuo, jednog dana sam vodio seminar pod nazivom „*Tajna novca*“. Svima sam rekao da će imati novca ako se očiste. Ako su bez novca, tada nisu čisti. Rekao sam Dr. Hew Len-u o tome i on se složio.

„Sjećanja mogu držati novac van domašaja,“ rekao je. „Ako ste načisto sa novcem, imaćete ga. Univerzum daje ako vi to prihvatate. Sjećanja koja se ponavljaju su ta koja ga drže dalje od vas, ili da ga ne vidite.“

„Kako postajete čisti?“

„Nastavite da govorite 'Volim te'.“

„Da li to govorite novcu?“

„Možete da volite novac, ali bolje je da to kažete Božanstvu.“ Kada ste u nuli, imate nulta ograničenja i tada čak i novac može da vam dođe. Ali kada ste u sjećanjima, to ćete odvratiti. Postoje mnoga sjećanja vezana za novac. Dok ih čistite, ona bivaju očišćena za svakoga.“

Ušli smo u kafić i naručili kafu. Mjesto je bilo tiho kada smo sjeli, ali lagano se punilo i postajalo užurbanije i bučnije. Energija na tom mjestu je rasla.

„Primjećuješ li?“ upitao je.

„Svuda bruji.“ rekoh. „Ljudi se čine srećnijim.“

„Ušli smo i donijeli sa sobom čistije sopstvo i ovo mjesto to osjeća,“ rekao je.

Pričao mi je o restoranima u Evropi. Nisu dobro poslovali, ali poslije njegove posjete, povećavao se promet. To je isprobao na nekoliko različitih mjesta da bi vidio da li će se ista stvar odigrati. I jeste. Tada je otišao do vlasnika restorana i rekao mu: „Ako mi dođemo i vaš promet poraste, da li ćete nas častiti jelom?“ vlasnik se složio. Dr. Hew Len bi tako često dobijao jelo samo zato što bi boravio u restoranu.

Primijetio sam da često čašćava novcem. Ušli smo u malu radnju. Kupio je nekoliko komada obojene staklarije za svoje prijatelje. Zatim je pljusnuo novčanicom od 20\$ na tezgu i rekao: „A ovo je za vas!“ Službenik je prirodno izgledao iznenađeno. On je dodao: „To je samo novac!“

Kasnije u restoranu dao sam veliku napojnicu konobarici. Zurila je otvorenih usta. „To ne bih mogla da prihvatim,“ rekla je. „Da možeš,“ suprotstavih se.

Još, kasnije, došao sam na ideju za proizvod za koji sam znao da bi mogao donijeti veliku sumu novca. Dr. Hew Len je istakao, „Univerzum te nagradio za velikodušnost. Dao si, pa si i dobio. Ja sam ti dao tu inspiraciju. Da nisi dao, ne bi ti ni bilo dato.“

Ah, i to je bila prava tajna o novcu.

„Mi Amerikanci zaboravljamo da na našim novčanicama piše 'U boga vjerujemo'" reče Dr. Hew Len. „Mi to štampamo, ali ne vjerujemo u to.“

Jedanput me Dr. Hew Len pitao za moju fabriku zdrave hrane koju sam osnovao sa jednim ljekarom i nutricionistom. Predstavili smo je tržištu kao prirodnu formulu za smanjivanje holesterola i nazvali CardioSecret. (vidi www.CardioSecret.com.) Nešto ranije smo Dr. Hew Len i ja razgovarali o imenu proizvoda kao i o imenu kompanije. Zanimalo ga je dokle smo stigli sa tim.

„Još uvijek je u statusu čekanja," rekoh. „Unajmio sam pravnika iz *Administracije za hranu i lijekove* da prouči našu internet stranicu i pakovanje nešag proizvoda, tako da čekamo njegovo mišljenje. Ali kao rezultat rada na ovom projektu, došao sam na ideju o jednom još zanimljivijem proizvodu, nešto što zovem Fitt-a-Rita.“

Počeo sam da objašnjavam da je Fit-a-Rita prirodna mješavina margarite (vrsta koktela) (vidi www.fitarita.com). Dobio sam tu ideju dok sam bio na piću sa prijateljima. Bio sam na jednom takmičenju u bodi-bildingu u to vrijeme, tako da je margarita bila za mene jedinstvena i rijetka stvar. Dok sam pio jednu, rekao sam: „To što nam treba je Bodi-bilders Margarita.“ Čim sam to rekao, znao sam da je to dobra ideja.yyy

„Dobro za tebe, Joseph," Dr. Hew Len je rekao. „Nisi bio vezan za prvi proizvod, niti si želio da se stvari odvijaju onako kako ti hoćeš, zato ti je Božanstvo dalo ideju za zarađivanje. Mnogi ljudi se zalijepu za jednu ideju i pokušavaju na silu da ostvare svoja očekivanja, a ono što rade je da blokiraju bogatstvo koje žele da prime. Dobro je za tebe Joseph, dobro.“

Bio je u pravu, naravno. Sve dotle dok budem otvoren za ideje od Božanstva, one će dolaziti. Pored Fit-A-Rita ideje za proizvod, dobio sam ideju i za „čisteće podloge“. Postoje podloge na koje stavljate hranu da se očisti kao i da se vi očistite prije jela. (vidi www.clearingmats.com) Ali nijesam se na tome zaustavio. Dr. Hew Len je takođe dobio ideju.

„Nikada nijesam naišao na internet stranicu koja čisti ljude dok sjede i gledaju je," rekao mi je. „Hajde da napravimo takav sajt za našu knjigu. Kada ljudi posjete tu stranicu neka ih ona čisti sa onim što mi ubacimo na nju.“

Upravo to smo i uradili. Vidi www.zerolimits.info.

Nema kraja idejama kao i novcu koji možete steći jednom kada se oslobodite svojih želja i dozvolite im da vam dođu. Ključ, kao i uvijek, je jedino da nastavite da čistite, čistite, čistite.

„Šta bi terapeut trebao da vidi kada gleda klijenta?" pitao sam, želeći da istražim specifične načine liječenja ljudi.

„Samo da ih voli," Dr. Hew Len je odgovorio.

„Ali šta ako je neko doživio traumu u jednom trenutku i nije je prebolio?" Upitao sam želeći da satjeram Dr. Hew Len-a u ćošak, i prisilim ga da iscijedi neke metode koje bih mogao da upotrijebim.

„Sve što svi jedino žele je da budu voljeni," rekao je. „Zar to nije ono što i ti želiš? Nije važno šta kažeš ili radiš sve dok voliš tu osobu.“

„Dakle mogao bih biti Jungijanac ili Frojdovac ili Rajhijanac ili bilo šta drugo?"

„To nije važno," istakao je. „Ono što je važno je da voliš osobu jer je dio tebe, i tvoja ljubav će joj pomoći da obriše i očisti program aktiviran u njenom životu.“

Nijesam mogao da se pomirim sa tim odgovorom, mada sam mogao da uvidim kuda cilja.

„Jednom mi je došla žena za koju se smatralo da ima šizofreniju," počeo je. „Tražio sam od nje da mi ispriča svoju priču. Moraš da shvatiš da bilo šta mi ona ili bilo ko ispriča nije prava stvar. Njihova

priča je njihova svjesna interpretacija događaja. Ono što se zbilja dešava je daleko od njihove svijesti. Ali slušanje priče je početak.“

„Šta je rekla?“

„Ispričala mi je svoju priču i ja sam slušao. Samo sam nastavljao da ponavljam u svom umu 'Volim te' Božanstvu, vjerujući da će sve što treba da bude očišćeno i biti očišćeno. U jednom trenutku mi je rekla svoje ime, koje je bilo jedno od onih sa crticom.“

„Kao Vitale-Oden ili slično?“

„Tako je. Znao sam da je to dio problema. Kada neko ime razdvojimo, to stvara razdvojenu ličnost. Trebala je da ima vlastito rođeno ime.“

„Da li si je pitao da zakonski promijeni ime?“

„Nije morala da ode tako daleko,“ objasnio je. „Govoreći sebi da je njeno ime jedna riječ, počela je da se opušta i ponovo osjeća cijelom.“

„Ali da li je to bila promjena imena ili tvoje riječi 'Volim te' koje su dovele do njene promjene?“

„Ko zna?“

„Ali ja hoću da znam,“ rekoh. „Počeo sam Kurs o čudima program na www.miraclescoaching.com internet strani. Hoću da budem siguran da će moji učitelji reći i uraditi pravu stvar kako bi zbilja pomogli ljudima.“

Nastavio je da objašnjava da terapeuti misle da su tu da pomognu ljudima, ili da spasu ljude. Ali u stvarnosti njihov posao je da sebe izliječe od programa koje vide u klijentima. Onako kako ta sjećanja nestaju kod terapeuta, tako će nestajati i kod klijenata.

„Nije važno šta ti ili tvoji treneri govorite ili radite, sve dok volite osobu sa kojom ste,“ ponovo je pojasnio. „Upamti, osoba koju gledaš je tvoje ogledalo. Ono što oni doživljavaju, to dijele sa tobom. Očisti taj program koji dijelite, i oboje će te biti dobro.“

„Ali kako?“

„Volim te.“ Reče.

Počeo sam da shvatam.

Pokušavao sam da shvatim kako svijet funkcioniše od momenta kada sam bio dovoljno odrastao da čitam dječije knjige, a zatim stripove. „*Supermena*“ i „*Flasha*“ je bilo prilično lako shvatiti. Danas se bavim naukom, psihologijom i filozofijom u skladu sa svojim mentalnim sklopom.

Baš kada sam pomislio da mogu da se nosim sa tim, pojavila se knjiga koja je uzburkala moj pogled na svijet. Ovoga puta čitao sam knjigu *Svjesni Govori* od Balsekar-a, kada sam osjetio glavobolju.

Ako treba da sumiram poruku riječima koje potiču od čovjeka zbunjenog knjigom, rekao bih da ništa što radimo ne potiče od slobodne volje. To se sve zahtijeva kroz nas. Mi mislimo da smo svjesni činiooci. Griješimo. To govori naš ego. U nekom smislu, mi smo lutke na koncu koje pokreće Božanstvo u nama.

Sada zamislite ovo:

Ja sam momak koji je napisao knjigu *Faktor privlačnosti*, knjigu u kojoj se objašnjava proces od 5 koraka za imanje, činjenje ili postajanja, šta god vi hoćete. Ja i drugi smo upotrijebili taj metod da privučemo sve, od bogatstva do automobila, supruga, zdravlja, poslova i bilo šta drugo što vi želite.

Radi se o objavi namjere i zatim reagovanja na ono što bi se pojavilo ili iskrslo iz vaše nutrine da bi se realizovalo. Ukratko, vi ste lutkar, a svijet je vaša lutka.

Prema tome, kako ja mogu da pomirim ove dvije očigledno potpuno različite filozofije u vlastitoj glavi, a da ne pošašavam?

Mislim da to funkcioniše ovako:

Prvo, mi živimo u svijetu kojim upravljaju vjerovanja. U šta god da vjerujete, to vjerovanje će djelovati. Ono će vas provesti kroz dan, po bilo koju cijenu. Ono će uokviriti vaša iskustva u percepcije koje za vas imaju smisla. I kada se nešto pojavi što se čini da ne odgovara vašoj slici/vjerovanju o svijetu, naći ćete način da ga racionalizujete i prisilite da se uklopi. Ili ćete uzeti valijum (za smirenje).

Drugo, ne mogu, a da se ne upitam, šta ako su obje filozofije ispravne: Mi smo i lutkari i lutke. Ali to djeluje jedino ako skrenemo sa vlastitog puta. Um je taj koji nas tjera da se prepijamo, prejedamo, veselimo, krademo, lažemo ili čak provedemo previše vremena brinući o tome kako ovaj svijet funkcioniše. Naš um je na putu prirodnog toka stvari. Naši umovi znaju da su osuđeni na neuspjeh i ne mogu da podnesu pomisao na to, zato stvaraju naviku dobrog osjećanja da bi preživjeli. U stvarnosti (ma kakva da je), vaš um je posrednik doživljavanju ushićenja ovoga trenutka.

Ako je to tako, tada sve tehnike pročišćavanja – o čemu sam govorio kao koraku tri u Faktoru privlačnosti – su tu da bi vam pomogle u posredovanju na Božanskom planu.

Na primjer, kada koristite metod kao što je Tehnika Emotivne Slobode (EFT) – vi rastvarate stvari koje vas muče.

Ali šta se tada dešava?

Tada preduzimate pozitivnu aktivnost.

Elem, zar ionako ne bi ste preduzeli tu pozitivnu aktivnost?

Drugim riječima, podsticaj da preduzmete tu aktivnost poslat vam je od Božanstva, i vaša nelagoda u vezi toga je bila posrednik. Odbacite posrednika i vi ste ponovo natrag u jednoti sa Božanstvom, što znači vi ste lutka i lutkar opet.

Zato dozvolite mi da sumiram kako to meni izgleda danas:

Na ovaj svijet dolazite sa darom sebi svojstvenim. Možda to odmah znate ili ne. To možda ne znate ni sada. U jednom trenutku to ćete osjetiti u sebi. Sada, vaš um će to početi da procjenjuje. Ako vaš um to procijeni kao loše, ići ćete na terapiju ili koristiti razne metode, lijekove, navike kako bi ste s time izašli na kraj, sakrićete to, to ćete riješiti, osloboditi se toga, ili prihvatiti. Ali jedanput kada se oslobodite posrednika koji vas sprečava da koristite svoj dar, djelovaćete preko njega. Ukratko, bićete lutka Božanstva, ali ćete biti lutkar svoga života.

Vaš je izbor da li ćete se prepustiti toku, ili ne.

To je slobodna volja. Neki to zovu „slobodno neću“ jer vaša realna odluka je da djelujete po impulsu ili ne.

Čak je i veliki zabavljač P.T. Barnum, o kome sam pisao u knjizi *Svakoga dana se rodi po jedan kupac*, znao to. On je regovao. On je radio stvari na visokom nivou. Ali uvijek je slijedio viši red. Na njegovom spomeniku piše: „Ne moja, već tvoja volja neka bude.“

On je djelovao po svojim idejama bez posredovanja uma, i dozvoljavao da rezultati budu onakvi kakvi budu, vjerujući da je sve to bilo dio veće slike univerzuma. Bio je u stanju da se prepusti dok je djelovao.

A to je korak pet u mojoj knjizi *Faktor privlačnosti*.

Večeras sam razotkrio svijet. (Mislím)

Sutra već nijesam bio siguran.

Ponovo čeznem za stripovima.

„Svako ima dar,“ rekao mi je Dr. Hew Len tokom jedne od naših šetnji.

„A Tiger Woods?“ upitah, znajući odgovor, ali sam želio da ga dovedem do dubljih pitanja.

„On igra svoju ulogu u Božanskom planu.“

„Ali šta ako on počne da uči druge da igraju golf?“

„Nikada neće uspjeti,“ rekao je Dr. Hew Len. „Njegova uloga je da igra golf, ne da podučava golf. To je uloga nekoga drugog. Svi mi imamo svoj udio.“

„Čak i vratar?“

„Da. Postoje vratari i smećari koji vole svoj posao,“ rekao je. „Ti ne misliš tako jer zamišljaš kako si u njihovoj ulozi. Ali oni ne mogu da igraju tvoju ulogu, isto tako.“

Odjednom sam se sjetio jedne rečenice sa jednog starog kursa samopoboljšanja: „Ako ti je Bog rekao šta da radiš, to ćeš uraditi i bićeš srećan. Dakle, to što radiš je ono što Bog hoće da radiš.“

Poenta nije u tome da se opirete svojoj ulozi. Mogao bih da čeznem da budem glumac kao James Caan, ili bodi-bilder kao Frank Zane, ili pisac kao Jack London. Mogao bih da budem dosta dobar u pisanju pjesama, ili u glumi, ili izgrađivanju tijela, ili pisanju novela. Ali moja uloga je inspirator. Ja pišem knjige kako bih probudio ljude, ili da budem precizniji, da probudim sebe.

Kako budim sebe, tako probuđujem i vas.

Cigare, hamburgeri, i ubijanje Božanstva

Čišćenje pomaže da smanjite
hipoteku na vlastitu dušu.

- Dr. Ihaleakala Hew Len

Jednog dana je Dr. Hew Len poželio da nešto pojede. To se desilo u ponedjeljak uveče. Bili smo u malom gradu u kojem su svi bili zauzeti zabavljanjem turista tokom vikenda, i često zatvaraju svoje radnje ponedjeljkom, da bi se odmorili. Postojalo je samo jedno mjesto za koje sam mislio da bi moglo biti otvoreno, hamburgernica zvana Burger Barn. Nijesam čak želio ni da spomenem to mjesto, jer sam mislio da Dr. Hew Len ne bi volio nezdravu hranu. Plus, zbog promjene mojih navika, nijesam čak želio ni da se provezem ni blizu prodavnice brze hrane. Ipak sam mu rekao za to.

„Burger zvuči odlično!“ reče, očigledno oduševljen.

„Jesi li siguran?“ upitah.

„O, da. Volim dobar burger.“

Odvezli smo se do toga mjesta i parkirali. Ušao je i sjeo. Na meniju nije bilo mnogo izbora za zdravu hranu.

„Ja ću duplu pljeskavicu, dupli sir burger na bijeloj pogači.“ Dr. Hew Len je naručio.

Bio sam zapanjen. Po mom mišljenju to je hrana da se dobije infarkt. Meso? Sir? I vekna od bijelog hljeba? Nijesam mogao da povjerujem. Takođe nijesam mogao da vjerujem da sam i ja naručio isto to. Mislio sam ako je to bilo dobro za šamana, moralo je da bude dobro i za mene.

„Zar nisi zabrinut zbog takve vrste hrane?“ upitah ga.

„Nimalo,“ reče. „Svako jutro imam viršle sa čilijem za doručak. To volim.“

„Zbilja?“

„Nije hrana to što je opasno,“ objasnio je. „Opasno je to što misliš o hrani.“

Takav komentar sam čuo i ranije, ali nijesam vjerovao u to. Mislio sam da imam jake argumente protiv toga. Ali možda nijesam bio u pravu.

Nastavio je da objašnjava: „Prije nego što pojedem bilo šta, ja u svojoj glavi kažem hrani, 'Volim te! Volim te!' Ako ja u ovu situaciju unosim bilo šta što bi moglo da dovede do toga da se osjećam bolesnim dok te jedem, to nisi ti! To čak nijesam ni ja! To je nešto što ukazuje da sam ja voljan da budem odgovoran za to!“ Tada nastavim da uživam u jelu, jer je sada čisto.“

Još jedanput su me njegovi uvidi obasjali i probudili. Toliko mnogo vremena sam proveo čitajući upozorenja o zdravoj hrani, tako da sam postao toliko paranoičan da nijesam mogao da uživam u običnom hamburgeru. Odlučio sam da uradim čišćenje na njemu. Kada je hrana stigla, jeli smo je sa slašću.

„Ovaj hamburger je najbolji koji sam ikada jeo,“ obznanio je. Bio je pod takvim utiskom da je ustao i pitao za kuvara, a zatim mu se zahvalio. Kuvar nije navikao na to da mu ljudi odaju priznanje na dobro poprženim burgerima. Nije znao šta da kaže.

Nijesam ni ja.

Kada sam pokazivao moju kuću Dr. Hew Len-u, kao i moju vježbaonicu, zadržao sam dah. Držao sam cigarete u Sali za vježbanje. Izgledalo je ironično da vježbam ujutru, a pušim uveče, ali tako to ide; to je moj život. Ali zabrinuo sam se kako bi Dr. Hew Len mogao nešto reći u vezi moga pušenja.

Pokazivao sam različite sprave za vježbanje, slike poznatih bodibildera okačene po zidovima, i uvjerenje koje sam dobio za učešće na takmičenju na kojem sam bio. Pokušao sam da ga odvučem od klupe na kojoj su bile cigarete. Ali primijetio ih je.

„Šta je to?“ upitao je.

„Cigare.“ Priznadoh sa uzdahom.

„Pušiš dok vježbaš?“

„Ne, ne, pušim uveče,“ objasnih. „To je moje vrijeme za meditaciju. Sjednem na klupu, pušim, i osjećam se zahvalnim za život.“

Ćutao je za trenutak. Čekao sam da istrese gomilu statistike o tome zašto je pušenje loše za mene. Konačno je progovorio.

„Mislim da je to lijepo.“

„Zbilja?“ upitah.

„Mislim da bi trebalo da pušiš cigaru kada si u svom Panoz autu.“

„Kako to misliš? Da se slikam ispred naslonjen na haubu Francine sa cigarom u ruci?“

„Možda, ali mislim da bi mogao da pušiš dok je glancaš ili sklanjaš prašinu sa nje.“

„Mislio sam da ćeš da me ismiješ zbog pušenja,“ konačno priznadoh. „Jedna osoba koja je čitala moj dnevnik na internetu, primijetila je da sam pomenuo cigare, i napisala mi kako unosim otrove u svoj organizam i sebi nanosim zlo.“

„Pretpostavljam da ta osoba nije nikada čula za običaj Američkih Indijanaca u vezi lule mira,“ rekao je, „ili kako pušenje u mnogim plemenima predstavlja prolaz i način za povezivanje i zajedništvo, i da postanu kao porodica.“

Opet sam učio kako je za Dr. Hew Len-a ljubav ključ za sve. Kada volite, tada se stvari mijenjaju. Pušenje je loše kada mislite da jeste; hamburgeri su loši kada mislite da jesu. Kao i sa svim u drevnoj Hawaii-skoj tradiciji, sve počinje sa mišlju, a najveći iscjelitelj je ljubav.

Konačno sam počeo da ga shvatam, i kao je važno dospjeti do stanja nultih granica. Ali nisu se svi osjećali kao ja.

Jedne večeri prisustvovao sam tele-seminaru (seminar preko telefonske konferencijske veze) i svima rekao za moja iskustva sa Dr. Hew Len-om, od čega sam vam većinu već rekao. Pažljivo su slušali. Postavljali su pitanja. Izgledalo je kao da razumiju to što sam im objašnjavao. Ali na moje iznenađenje, na kraju razgovora vratili su se svom starom načinu razmišljanja. Dok su svi složili da treba da preuzmemo 100% odgovornost za svoje živote, opet su govorili o drugima. Dok su se svi složili da je metod čišćenja kojim me naučio Dr. Hew Len moćan, opet su se vratili svojim starim navikama.

Jedna osoba je rekla: „Ne želim da kažem 'Žao mi je', jer bilo šta da kažem poslije 'Ja sam' je ono što ću da postanem.“

Želio sam da kažem, „Dobro, to možemo da očistimo,“ znajući da je njena izjava bila samo jedno vjerovanje. Ali prosto sam rekao, „Dr. Hew Len govori da se radi sve ono što djeluje za tebe.“

Moram priznate da je ovo u početku na mene djelovalo frustrirajuće. Ali tada sam shvatio da ja treba to da očistim, takođe. Na kraju, ako preuzimam 100% odgovornost za svoja iskustva, i oni su moje iskustvo. I ako je jedino oruđe sa kojim čistim „Volim te“, onda sa tim treba da čistim to što vidim u drugima, jer je to što vidim u drugima u meni.

Ovo je vjerovatno najteži dio ho'oponoponoa za razumijevanje. Nema ništa vani. Sve je u tebi. Sve što doživiš je unutar tebe.

Jedna osoba me izazvala povodom toga pitanjem, „A šta za onih 50 miliona ljudi koji su glasali za predsjednika kojega ja ne volim? Jasno je da ja nemam ništa sa njihovim akcijama!“

„Gdje ti doživljavaš tih 50 miliona ljudi?“ upitao sam.

„Kako to misliš gdje ih doživljavam?“ uzvratio je. „Čitam o njima, vidim ih na televiziji, i činjenica je da su glasali za njega.“

„Ali gdje doživljavaš sve te informacije?“

„U svojoj glavi, kao novosti.“

„Unutar sebe, je li?“ Upita sam.

„Dobro, ja obrađujem informaciju unutar sebe, da, ali oni su izvan mene. Ja nemam 50 miliona ljudi u sebi.“

„U stvari, imaš,“ rekao sam. „Ti ih doživljavaš unutar sebe, tako da oni ne postoje dok ne pogledaš unutar sebe.“

„To je kao kada drvo padne u šumi, a tamo nikoga nema, da li je ono proizvelo zvuk?“

„Upravo tako.“

„To je blesavo.“

„Tako je,“ rekao sam. „Ali to je put ka kući.“

Tada sam odlučio da ga još malo istestiram. Upitao sam: „Možeš li mi reći koja će tvoja sledeća misao biti?“

Na trenutak je ćutao. Htio je da izvali neki odgovor, ali je shvatio da ne može.

„Niko ne može predvidjeti svoju sledeću misao,“ objasnio sam. „Možete je pretvoriti u riječi jedanput kada se pojavi, ali misao sama po sebi dolazi iz nesusvesnoga. Nad njom nemate kontrolu. Jedini izbor koji imate je da jednom kada se misao pojavi, da djelujete po tome ili ne.“

„Ne shvatam.“

„Možeš da uradiš šta god hoćeš jedanput kada se misao pojavi, ali ona nastaje u nesusvesnom,“ objasnio sam. „U cilju čišćenja nesusvesnog kako bi ste dobili bolje misli, morate da uradite nešto drugo.“

„Kao šta?“

„Dobro, ja pišem cijelu knjigu o tome,“ odgovorio sam, ciljajući na ovu knjigu koju sada čitate.

„I kakve to veze ima sa onih 50 miliona ljudi vani?“

„Oni nisu ništa manje vani od tvojih vlastitih misli,“ rekao sam. „Sve je unutar tebe. Sve što možeš da čistiš u cilju očišćenja je da čistiš skladišta programa u tvom umu. Dok čistiš, misli koje se javljaju postaju sve pozitivnije i produktivnije i punije ljubavi.“

„Ja i dalje mislim da je sve to pretpostavljanje,“ rekao je.

„Ja ću na tome raditi čišćenje,“ odgovorio sam.

Najvjerovatnije nikada nije shvatio. Ali ako ja hoću da dostignem stanje nultih granica, moram da preuzmem potpunu odgovornost za njega, što ne shvata. Njegova memorija je i moja. Njegov program je i moj. Činjenica koju mi je predočio znači da je ja dijelim sa njim. Dakle, što sam čistiji od toga, to će biti i on.

Dok ovo pišem izgovaram 'Volim te' u svojim mislima, iza riječi, iza kucanja po tastaturi, iza rada na kompjuteru, iza scene. Moje riječi 'Volim te' dok radim, pišem, čitam, igram se, pričam, ili mislim jesu moj pokušaj da nonstop radim čišćenje i brisanje svega između mene i nule.

Osjećate li ljubav?

Jednog jutra je Dr. Hew Len rekao kako je vidio logo za mene koji sadrži djetelinu sa četiri lista. „Četvrti listić je zlatan.“ Rekao je. Nekoliko minuta mi je opisivao to što je vidio, u svom umu, ili u vazduhu. Nijesam bio siguran odakle mu takve impresije. Nije bio ni on.

„Trebalo bi da nađeš nekog umjetnika da ti skicira taj logo.“ rekao je.

Kasnije je pošao u šetnju u grad. Ručali smo i obišli nekoliko prodavnica. U prvoj prodavnici su bile umjetnine od obojenog stakla. Bili smo zadivljeni. Dok smo se divili vlasničnim rukotvorinama, ona je rekla: „Ako vam ikada bude potreban logo ili skica, možemo je nacrtati za vas.“

Dr Hew Len se iskezio i nagnuo ka meni, dok sam ja to isto učinio ka njemu. Dolaženje iz nule znači da se dešava sinhronicitet.

Dok sam pisao ovaj paragraf knjige, morao sam da prekinem da bih dao intervju za drugi film. Taj drugi je kao *Tajna*, ali je fokusiran na temu zdravlja preko misli. Intervju sam započeo govoreći da mišljenje nije toliko važno kao ne mišljenje. Pokušavao sam da objasnim stanje bića nultih granica, gdje dozvoljavamo Božanstvu da nas liječi, ne da se mi sami liječimo. Nijesam bio siguran zašto sve to govorim. Dio mene je dovodio u pitanje moju trezvenost. Ali ja sam nastavio u tom smislu.

Pošto su isključili kameru, žena koja je sve to pratila izjavila je kako liječi ljude tako što ulazi u nulto stanje. Ispostavilo se da je ljekar koja sada liječi životinje tako što ulazi u stanje nultih granica bez misli, dok je u prisustvu bolesnih životinja. Pokazala mi je slike pasa sa kataraktom, a zatim druge na kojima su potpuno izliječeni.

Ponavljam, Božanstvo je dokazivalo kako ono ima svu moć, ne ja. Ja jedino mogu da čistim kako bih mogao da čujem i poslušam.

Prošlu noć sam proveo sat i po u razgovoru sa jednim autorom bestselera i samo-ostvarenim guruom. Bio sam dugogodišnji njegov obožavalac, volim sve njegove knjige. Skupljač sam njegovih poruka. Kako se i njemu dopada moj rad, konačno smo stupili u kontakt i razgovarali. Bio sam šokiran onim o čemu smo razgovarali.

Ispričao mi je zastrašujuću priču o njegovih nekoliko zadnjih godina. Bio je iskorišten i zlostavljan od nekoga koga je veoma volio. Dok sam slušao, pitao sam se kako je mogao da kaže da je bio žrtva, kada je objavio toliko poruka o preuzimanju odgovornosti za vlastiti život.

Počelo je da mi sviće da skoro svako – čak i eksperti koji pokušavaju da nas nauče kako da živimo (uključujući i mene) – nemaju pojma šta čine. Još uvijek im hvali dio slagalice. Došli su do zaključka da će ono što je djelovalo za njih u prošlosti, tako funkcionisati i u budućnosti, kao i za svakoga drugoga. Ali život ne funkcionise na taj način. Svi smo mi različiti i život se stalno mijenja. Tek što ste pomislili da ste shvatili, pojavljuje se novo iskušenje i izgleda kao da vam život izmiče iz ruku. Još jedanput.

Učenje Dr. Hew Len nam kaže da se prepustimo i vjerujemo Božanstvu dok stalno čistimo sve misli i iskustva koja izbijaju na površinu tako što slušamo Božanstvo. Tim stalnim radom možemo očistiti korove programa, kako bi smo bolje živjeli, sa lakoćom i milošću.

Dok sam slušao njegovu priču punu tuge, nastavio sam da govorim „Volim te“ tiho, u svome umu, Božanstvu. Kada je završio sa pričom, činio se lakšim i sretnijim.

Dr. Hew Len je stalno podsjećao, kako mene tako i ostale, „Božanstvo nije poslužilac. Vi ne tražite stvari; vi samo čistite.“

Volio sam da se družim sa Dr. Hew Len-om. Činilo se da mi nikada ne zamjera na pitanjima. Jednog dana sam ga pitao da li postoje neke napredne metode čišćenja. Napokon, on se bavi ho'oponopono više od 25 godina. Sigurno je stvorio ili dobio neke druge metode pored „Volim te“ za čišćenje sjećanja.

„Šta čistiš ovih dana?“ pitao sam.

Zacerekao se i rekao: „Ubij Božanstvo.“

Skamenio sam se.

„Ubij Božanstvo?“ Ponovio sam, čudeći se šta mu to znači.

„Znam da je čak i inspiracija za jedan korak udaljena od stanja nule,“ objasnio je. „Rekao sam da moram ubiti Božanstvo kako bih stigao kući.“

„Ali kako da ubiješ Božanstvo?“

„Nastavljajući da čistim,“ rekao je.

Uvijek, uvijek, uvijek i uvijek se vraćao na taj jedan refren koji je liječio svakoga i sve rane: „Volim te, žao mi je, molim te oprosti mi, hvala ti.“

Kada sam boravio u Varšavi, Poljska, krajem 2006 g., odlučio sam da predstavim ideju o nultim granicama i nultom stanju svojoj publici. Dva dana sam govorio o hipnotičkom marketingu i mojoj knjizi, *Faktor privlačnosti*. Ljudi su bili otvoreni, i željni znanja, tako da sam ih podučavao onome što sam ovdje podijelio sa vama: da ste odgovorni za sve u svom životu i da je način da sve iscijelite jednostavno, sa „Volim te“.

Iako je publici bio potreban prevodilac za moju prezentaciju, izgledalo je da upijaju svaku moju riječ. Ali jedna osoba mi je postavila interesantno pitanje.

„Ovdje u Poljskoj ljudi se cijeli dan mole Bogu i idu u Crkvu, ipak smo bili u ratu, naš grad je bombardovao Hitler, godinama smo živjeli pod ratnim zakonima, i patili smo. Zašto te molitve nisu pomogle, i u čemu se razlikuje ta hawaii-ska?“

Zastao sam kako bih razmislio o pravom odgovoru, želeći da je tu Dr. Hew Len kako bi mi pomogao. U jednom trenutku sam odgovorio:

„Ljudi ne dobijaju to što govore koliko ono što osjećaju. Mnogi ljudi koji se mole ne vjeruju da će ih iko čuti, ili da će dobiti pomoć. Većina ljudi se mole iz očaja, što znači da će da privuku više toga što osjećaju: više očaja.“

Izgledalo je da me pitalac razumije i prihvata moj odgovor. Klimao je glavom. Ali kada sam se vratio u SAD, pisao sam Dr. Hew Len-u i pitao ga kako bi on odgovorio na to pitanje. Uzvratio mi je sledećim pismom:

Ao Akua,

Hvala ti za mogućnost čišćenja toga što se dešavalo u meni, ma šta da je to bilo, a koje sam iskusio kao tvoje pitanje.

Na tečaju koji sam vodio u Valenciji, Španija, prije dvije godine bila je jedna Amerikanka. „Moj unuk je bolestan od raka,“ rekla mi je tokom pauze. „Molila sam se za njega, tražeći da ne umre, ali ipak je umro. Kako to?“

„Molila si se pogrešnoj osobi.“ Rekao sam. „Bolje bi bilo da si se molila za sebe, tražeći oproštaj za to što se dešava u tebi ma šta to bilo, a koje si iskusila dok je tvoj unuk bio bolestan.“

Ljudi ne vide sebe kao izvor svojih iskustava. Rijetko onaj koji moli usmjerava molitve ka onome što se dešava sa moliocem.

Mir od JA

Ihaleakala

Svidio mi se njegov perfektno jasni odgovor. Opet je njegova tema bila da se ništa ne odigrava van nas. Kada se većina ljudi moli, oni to čine kao da nemaju moći ili odgovornosti. Ali u ho'oponoponou, vi ste totalno odgovorni. „Molilac“ treba da traži oproštaj za ono što je u njemu, a što je dovelo do spoljašnjih okolnosti. Molilac se ponovo povezuje sa Božanstvom. Ostatak je povjerenje u Božanstvo da će vas iscijeliti. Dok se vi iscjeljujete, tako se iscjeljuje i okolina. Sve, bez izuzetka je unutar vas.

Larry Dossey je to dobro napisao u svojoj knjizi, Iscjeljujuće riječi: „*treba da se podsjetimo u ovim vremenima da molilac, u svojoj funkciji mosta ka Apsolutu, nema neuspjeha. To 100% funkcionira – jedino ako to mi ne spriječimo ostajući zaboravni prema tom činu.*“

Jedna stvar mi je smetala u mom radu sa Dr. Hew Len-om.

Kako sam napredovao i imao uvide, brinula me misao da su sve moje prethodne knjige bile pogrešne i da će da odvedu ljude u pogrešnom pravcu. U *Faktrou privlačnosti*, na primjer, veličao sam moć namjere. Sada, godinama poslije pisanja te knjige, znao sam da je namjera igrarija, igračka ega, i da je pravi izvor moći inspiracija. Takođe sada znam da je slaganje sa životom velika tajna za sreću, a ne kontrolisanje života. Previše ljudi, uključujući i mene, su vizualizirali i koristili afirmacije u cilju manipulisanja svijetom. Sada znam da to nije nužno. Bolje je da pratite tok, dok stalno čistite to što se pojavi.

Osjećao sam se kao što je morao da se osjeća Neville Goddard. Neville je jedan od mojih najmilijih pisaca mistika. Njegove rane knjige su se odnosile na stvaranje vlastite realnosti pretvaranjem „*osjećanja u činjenice.*“ On je to nazivao „*Zakon*“ u knjigama kao što je *Zakon i obećanje*. „*Zakon*“ se odnosi na vašu sposobnost da utičete na stvarnost svojim osjećanjima. „*Obećanje*“ se odnosilo na okruženje Božje volje za vas.

Neville je započeo svoju karijeru podučavanjem ljudi kako da dobiju to što hoće sa onim što je on nazivao „*osviješćena imaginacija*“. Kratak opis te fraze odnosi se na Neville-ov čuveni citat, „*imaginacija stvara realnost.*“ Njegova prva knjiga zvala se *Na tvoju komandu*, koju sam kasnije nadogradio. U njoj on objašnjava kako je svijet zbilja „*na vašu komandu.*“ Recite Božanstvu ili Bogu šta želite, i to će vam biti dato. Ali tokom kasnijih godina, poslije 1959, dospio je do veće moći: do prepuštanja i dopuštanja Božanstvu da djeluje kroz vas.

Stvar je u tome da više nije mogao da opozove svoje prethodne knjige kao što proizvođač kola može svoja defektna auta da povuče iz prodaje. Ne znam da li ga je to uznemiravalo ili ne. Pretpostavljam da nije. Ostavio ih je da postoje jer je osjećao da „*Zakon*“ može biti od koristi ljudima koji se susreću sa poteškoćama u životu. Ali ja sam htio da povučem moje knjige. Osjećao sam kako one vode ljude na pogrešan put. Rekao sam Dr. Hew Len-u kako osjećam da činim nešto pogrešno svijetu.

„*Tvoje knjige su kao stepenice.*“ Objasnio mi je Dr. Hew Len. „*Ljudi su na različitim stepenicama na svom putu. Tvoje knjige im govore gdje se nalaze. Dok koriste te knjige za svoj razvoj, postaju spremni za drugu knjigu. Ne treba da povučesh nijednu od svojih knjiga uopšte. Sve su besprekorne.*“

Dok sam mislio o mojim knjigama, o Neville-u, o Dr. Hew Len-u, i o svim čitaocima iz prošlosti, sadašnjosti i o budućim, sve što sam mogao da kažem bilo je, „*Žao mi je, molim te oprosti mi, hvala ti, volim te.*“

Čistiti. Čistiti. Čistiti.

Istina iza priče

To nije tvoja greška već tvoja odgovornost.

Dr. Joe Vitale

Nijesam završio sa Dr. Hew Len-om. Još uvijek nijesam imao kompletnu priču o njegovom radu u bolnici za mentalne bolesnike.

“Nikada nisi video pacijente?” ponovo sam ga upitao jednog dana. “Nikada?”

“Vidio sam ih u hodniku, ali nikada kao pacijente u mojoj kancelariji,” reče. “Jednom sam video jednog od njih koji je rekao ‘mogao bih da te ubijem, znaš.’ Odgovorio sam, “kladim se da bi mogao da uradiš i dobar posao, takođe.”

Dr. Hew Len je nastavio da govori, “Kada sam počeo da radim u bolnici sa kriminalcima mentalno oboljelim, imali smo dva do tri ozbiljna napada među njima svaki dan. Tada je bilo oko 30 pacijenata. Bili su u lancima, po samicama, ili ograničeni na kretanje po odjeljenju. Medicinsko osoblje se kretalo hodnicima leđima okrenuto zidu, plašeći se napada. Poslije svega nekoliko mjeseci čišćenja, uočili smo potpunu promjenu na bolje: više nije bilo lanaca, niko nije bio u samici, i ljudima je bilo dozvoljeno da izlaze na rad ili da se bave sportom.”

Ali šta je on to zbilja uradio da bi počela takva promjena?

“Morao sam da preuzmem potpunu odgovornost unutar sebe da bi aktualizovao problem spolja,” rekao je. “Morao sam da isčistim vlastite loše misli i zamijenim ih ljubavlju. Sve je bilo u redu sa pacijentima. Greške su postojale unutar mene.”

Kako je objasnio Dr. Hew Len, pacijenti pa čak i osoblje odjeljenja nisu osjećali ljubav. Zato je volio sve.

“Vidio sam zidove i uočio da treba da se ofarbaju.,” rekao mi je. “Ali nijedna od novih boja ne bi prijenula. Odmah bi se oljuštila. Prosto sam zidovima rekao da ih volim. Jednog dana je neko odlučio da se ofarbaju zidovi i boja je prijenula.”

To je zvučalo uvrnuto, u najmanju ruku, ali već sam bio navikao na ovakav razgovor sa njim. Konačno sam morao da mu postavim pitanje koje me najviše mučilo.

“Da li su svi pacijenti otpušteni?”

“Dvojica od njih nisu nikada,” rekao je. “Obojica su premještena na neko drugo mjesto. Inače, cijelo odjeljenje je bio izliječeno.”

Tada je dodao nešto što mi je pomoglo da shvatim veličinu toga što je uradio.

“Ako želiš da znaš kako je to izgledalo tih godina, piši Omaka-O-kala Hamaguchi. Ona je radila kao socijalni radnik u vrijeme kada sam ja bio tamo.”

I jesam. Napisala mi je sledeće:

Dragi Joe,

Hvala ti na ovome.

Znaj da ovo pišem uz saradnju sa Emory Lance Olivier, koja je socijalni radnik i koja je radila na tom odjeljenju sa Dr. Hew Len-om. Zaposlila sam se kao socijalni radnik u novoootvorenom forenzičkom odjeljenju u Državnoj mentalnoj bolnici na Hawaii-ma. To odjeljenje je nazvano Zatvoreno Odjeljenje Intenzivne Sigurnosti. U njemu su bili smješteni zatvorenici-pacijenti koji su počinili gnusne zločine ubistava, silovanja, napada, pljačke, nasilja ili njihovih kombinacija, sa dijagnozom da vjerovatno boluju od mentalnih poremećaja.

Neki od tih pacijenata su bili oslobođeni optužbi zbog umobolnosti i osuđeni na boravak u tom odjeljenju; neki su bili psihotični i bio im je potreban tretman, dok su neki od njih bili tu radi ispitivanja i procjene nastavka njihovog suđenja (na pr. njihove sposobnosti da razumiju optužnicu i učestvuju u vlastitoj odbrani). Neki su bili šizofrenični, neki bipolarni, neki mentalno zaostali, dok su drugi bili sa dijagnozom psihopatije ili sociopatije. Takođe je bilo i onih koji su pokušali da ubijede sudove da su jedni od gore navedenih, ili sve to.

Svi su bili zaključani u jedinici 24/7 i bilo im je dozvoljavano da izlaze, ali okovani u lance oko zglobova i gležnjeva, i to jedino po odlasku kod ljekaru ili na sud. Većinu dana su provodili u samicama, zaključanim sobama od betona, sa zaključanim kupatilima, i bez prozora. Mnogi su bili pod jakim ljekovima. Fizičke aktivnosti su bile sporadične.

“Incidenti” su bili očekivani – napadi pacijenata na osoblje, međusobni sukobi, pokušaji bijega. “Incidenti” među osobljem su takođe predstavljali problem – osoblje je manipulisalo pacijentima; davanje ljekova, bolovanja, kao i problemi nadoknada radnicima; nesloga među osobljem; stalni preokreti na pozicijama psihologa, psihijataru, i administrativnog osoblja; problemi sa strujom i vodom; i tako dalje i tako dalje. To je bilo jedno napeto, nepostojano i divlje mjesto za boravak. Čak ni biljke ne bi uspjevale.

Pa čak i onda kada je odjeljenje bilo premješteno u skoro renovirani, mnogo sigurniji prostor sa ograđenim područjem za rekreaciju, niko nije očekivao da će se nešto zbilja i promijeniti.

Tako kada se “jedan od onih psihologa” pojavio, pretpostavljalo se da će pokušati da upravlja stvarima, pokušati da primijeni jedan od onih naprednih programa, a zatim ode gotovo istovremeno kada je i došao – ho hum.

Elem, ovoga puta je to bio Dr. Hew Len, koji pored toga što je bio dovoljno prijateljski nastrojen, pokazalo se da ne radi gotovo ništa. Radio je procjene, ocjene, ili dijagnoze; nije davao terapije niti činio bilo kakve psihološke testove. Često je kasnio, i nije dolazio na konsultacije o slučajevima ili učestvovao u obaveznom pisanju izvještaja. Umjeto toga je praktikovao “čudni” proces Samo I-Dentiteta Ho’oponopono, koji ima nešto sa preuzimanjem 100 % odgovornosti za sebe, obraćajući pažnju samo na sebe, i uklanjajući negativne i neželjene energije unutar sebe – ho hum.

Najčudnije od svega je bilo to što je ovaj psiholog uvijek izgledao rasterećeno i kao da zbilja uživa u sebi? Mnogo se smijao, zabavljao se sa pacijentima i osobljem, i izgledao kao da generalno uživa u tome što radi. Za uzvrat, činilo se da svi uživaju u njegovom društvu, iako je izgledalo da ne radi puno posla.

I stvari su počele da se mijenjaju. Samice su počele da se prazne; pacijenti su počeli da brinu o svojim potrebama i poslovima; takođe su počeli da učestvuju u planiranju i primjeni programa i projekata za njih. Količina ljekova koje su dobijali takođe je padala i pacijentima je počelo da se dozvoljava da napuštaju odjeljenje bez lanaca.

Odjeljenje je oživjelo – mirnije, lakše, sigurnije, čistije, mnogo aktivnije, zabavnije i produktivnije. Biljke su počele da rastu, problemi sa vodovodom su gotovo nestali, nasilni incidenti su postali rijetki, a osoblje se činilo mnogo harmoničnijim, relaksiranim, i entuzijastičnijim. Umjesto odlaska na bolovanja, kao problem se sada pojavio višak osoblja i mogućnost ostanka bez posla.

Dvije specifične situacije su mi posebno ostale u sjećanju.

Bilo je nekoliko deluzionih, paranoidnih pacijenata sa istorijom nasilja tipa da su ozbiljno povrijedili nekoliko osoba u bolnici kao i van nje, i koji su bili u nekoliko sličnih institucija kao ova. Jedan od njih je ovamo poslat zbog ubistva. Jezivo sam ga se plašila. Kada bi god bio blizu mene, kosa na potiljku bi mi se naježila.

Upravo zato mi je bilo iznanađujuće da poslije godinu ili dvije po dolasku Dr. Hew Len-a, kada sam ga vidjela kako ide duž hodnika u mom pravcu sa pratnjom i to bez lisica, a da se kosa na mom potiljku nije naježila. Ponašala sam se kao posmatrač, bez procjenjivanja, čak i tada kada smo prošli jedno pored drugog skoro se očešavši ramenima. To nije bila moja uobičajena reakcija spremnosti na bijeg. U stvari, primijetila sam da je izgledao mirno. U to vrijeme nijesam više radila na tom odjeljenju, ali morala sam da otkrijem šta se dogodilo. Shvatila sam da je pušten iz samice i oslobođen lanaca već neko vrijeme i jedino objašnjenje za to bilo je da su neki od osoblja radili hooponopono koji je Dr. Hew Len podijelio sa njima.

Druga situacija se desila kada sam gledala vijesti na televiziji. Uzela sam slobodan dan kako bih se odmorila od posla i relaksirala. Na televiziji je u vijestima bio pacijent sa odeljenja, kako se pojavljuje na sudu, a koji je zlostavljao i ubio tri ili četiri godine staru djevojčicu. Taj pacijent je smješten u bolnicu, jer se smatralo da nije sposoban za nastavak suđenja protiv njega. Bio je pregledan i ispitan od nekoliko psihijatarata i psihologa koji su dali dijagnozu takvu, da ako bi se suđenje nastavilo, bio bi proglašen nevinim iz razloga neuračunljivosti. Ne bi morao da ide u zatvor i bio bi prebačen u bolnicu sa mnogo manjim stepenom zaštite, i tokom vremena bi bio pušten na uslovnu slobodu.

Dr. Hew Len je razgovarao sa ovim pacijentom, koji je tražio da ga poduči svom metodi, i prema izvještaju bio veoma istrajan i postojan u njegovom praktikovanju, kao što bi bio i kao bivši mornarički oficir. Sada se smatralo da je sposoban da nastavi sa procesom, i da se zakaže vrijeme njegove odbrane na suđenju.

Dok je većina drugih pacijenata i njihovih advokata tražila mogućnosti odbrane u smislu neuračunljivosti, ovaj pacijent nije. Dan prije pojave na sudu otpustio je advokata. Sledećeg poslijepodneva stajao je na sudu ispred sudije i sa žaljenjem i poniznošću izjavio, "Ja sam odgovoran i žao mi je." Niko nije očekivao ovakvo nešto. Prošlo je neko vrijeme prije nego što je sudija shvatio šta se upravo dogodilo.

Igrala sam tenis sa Dr. Hew Len-om i tim momkom dva ili tri puta, mada je pacijent bio uljudan i uviđavan, osuđivala sam ga. Međutim, u tom momentu, jedino sam osjećala nježnost i ljubav prema njemu, a i osjetila sam ogromno komešanje u cijeloj sudnici isto tako. Glasovi sudije i advokata su sada bili meki, dok je izgledalo da ga svi ostali oko njega gledaju sa nježnim osmijehom. To je bio momenat.

Zato, kada nas je jedno poslijepodne poslije tenisa Dr. Hew Len zapitao da li bi neko od nas želio da nauči o hooponoponou, brzo i visoko sam skočila, jedva čekajući da tenis ponovo dođe i prođe. Od tada je prošlo skoro 20 godina i još uvijek sam puna strahopoštovanja prema onome što je Božanstvo uradilo kroz Dr. Hew Len-a u Hawaii-skoj državnoj bolnici. Beskrajno sam zahvalna Dr. Hew Len-u i "uvrnutom" procesu koji je donio sa sobom.

Uzgred, u slučaju da vas zanima, ovaj pacijent je proglašen krivim i bio je u nekom smislu nagrađen od strane sudije, koji je udovoljo njegovom zahtjevu da odsluži kaznu u Federalnom zatvoru u svojoj državi, gdje je mogao biti bliže svojoj supruzi i djeci.

Takođe, iako je prošlo skoro 20 godina, jutros sam dobila poziv od bivšeg sekretara odjeljenja koji je želio da zna da li će Dr. Hew Len biti u mogućnosti u skorije vrijeme da dođe na okupljanje sa

starim osobljem, od kojih je većina bila penzionisana. Sastaćemo se sa njim za nekoliko nedjelja. Ko zna šta se može odigrati? Otvorena sam za nadolazeće priče.

Mir,

O.H.

I to je bilo to. Dr. Hew Len je zbilja postigao čudo u bolnici. Ljubavlju i opraštanjem promijenio je ljude koji su bili beznadni.

To je snaga ljubavi.

Naravno, htio sam da doznam još.

Kada sam završio prvu verziju ove knjige, poslao sam je Dr. Hew Len-u da je razmotri. Želio sam da je provjeri radi tačnosti. Takođe sam želio da popuni bilo kakvu prazninu u priči, vezanu za godine provedene u mentalnoj bolnici. Poslije nekih nedjelju dana pošto je primio rukopis, poslao mi je sledeći e-mejl.

Ao Aka,

Ovo je povjerljiva poruka za tebe i sam za tebe na osnovu rukopisa Nultih Granica koji si mi poslao. Imam još komentara na skicu knjige, ali ću ti ih poslati u drugom e-mejlu.

„Završio si,“ reče Mornah bez naglašavanja.

„Sa čime?“ upitao sam.

„Završio si sa Hawaii-skom Državnom Bolnicom.“

Iako sam osjetio konačnost njenog komentara toga julskog dana 1987, rekao sam, „Moram da im dam rok od dvije nedjelje za prihvatanje mog otkaza.“ Naravno da nijesam. Nikada nije došlo do toga. I niko iz bolnice to nije spomenuo.

Nikada se nijesam vratio u bolnicu, čak ni tada kada sam pozvan na moju oproštajnu priredbu. Moji prijatelji su bili tu bez mene. Oproštajni darovi su dati službenicima I-Dentiti Fondacije koji su bili tu.

Volio sam što sam boravio na forenzičkom odjeljenju Hawaii-ske Državne Bolnice. Volio sam ljude na odjeljenju. U jednom momentu, ne znam kojem, prestao sam da budem psiholog, a više sam se osjećao kao član porodice.

Zbližio sam se sa osobljem, pacijentima, pravilima, policijom, družinom i vidljivim i nevidljivim silama tokom trogodišnjeg boravka, 20 sati nedjeljno. Bio sam tamo kada su samice, metalni okovi, ljekovi i drugi oblici kontrole bili oubičajeni način života.

Bio sam tamo kada su samice i metalni lanci u jednom momentu prosto nestali. Kada? Niko ne zna.

Nestali su fizičko i verbalno nasilje, takođe, gotovo potpuno.

Opalo je i korišćenje ljekova, samo po sebi.

U jednom trenutku, ko zna kada, pacijenti su napuštali odjeljenje odlazeći na rad ili na rekreaciju bez lisica i bez potrebe za odobrenjem od medicinskog osoblja.

Promjena odjeljenja od ludačkog i napetog u miroljubivo jednostavno se desila bez svjesnog napora.

Promjena odjeljenja od onoga kojem je hronično trebalo osoblje u odjeljenje sa viškom osoblja se jednostavno desilo.

Zato, hoću da istaknem da sam bio blizak i aktivan član porodice odjeljenja. Nijesam bio nekakav oslobodilac.

Da, obezbjeđivao sam terapiju. Nijesam vršio psihološka testiranja. Nijesam išao na sastanke osoblja. Nijesam učestvovao na razmatranjima slučajeva pacijenata. Međutim, bio sam intimno uključen u dešavanja na odjeljenju.

Bio sam prisutan kada se pojavio prvi radni projekat na odjeljenju – pravljenje kolača za prodaju. Bio sam prisutan kada se pojavila prva aktivnost van odjeljenja – pranje automobila. Bio sam prisutan kada je započeo prvi rekreativni program izvan odjeljenja.

Ne iznosim uobičajene funkcije odjeljenskog psihologa koji sam bio, ne zato što su bile beskorisne. Ja to jednostavno nijesam radio iz ko zna kojih razloga.

Međutim, ja sam hodao po odjeljenju i sudjelovao u pečenju kolača i igranju tenisa i džogiranju van odjeljenja.

Ali najviše od svega radio sam čišćenje prije, poslije i tokom svake moje posjete odjeljenju nedjelju za nedjeljom, tokom 3 godine. Radio sam čišćenje na svemu što bi se dešavalo u meni sa odjeljenjem, svako jutro i svako veče i sa svim onim što bi se pojavilo u mojoj svijesti u vezi odjeljenja.

Hvala ti. Volim te.

*Mir od JA,
lhaleakala*

Svidjelo mi se ovo pojašnjenje. Ono je otkrilo skromnost na strani Dr. Hew Len-a, kao što je pomoglo da se pojasni šta je on uradio, a i šta nije, dok je bio zaposlen u bolnici.

Uzvratio sam mu pismo i zamolio ga dozvolu da uključim njegov e-mejl u knjigu, kako bih ga podijelio sa vama. Uzvratio je samo sa jednom riječju što sam i očekivao od njega da napiše: „Da.“

Nijesam još završio sa učenjem od ovoga zadivljujućeg čovjeka. Odlučili smo da počnemo da vodimo seminare zajedno i naravno, budemo koautori ove knjige. Ali sada moram da završim priču o tome kako je pomogao da se izliječi cijelo odjeljenje mentalno bolesnih kriminalaca. To je uradio onako kao što sve i radi: radom na sebi. A rad na sebi se sastoji od samo tri jednostavne riječi: „Volim te.“

Naravno to je isti proces koji možemo da uradimo i vi i ja. Ako treba da sumiram modernizovani Samo I-Dentitet kroz Ho’oponopono metod koji Dr. Hew Len podučava u nekoliko kratkih koraka, to bi moglo da izgleda ovako:

1. Stalno čišćenje
2. Preduzimanje aktivnosti na osnovu ideja i mogućnosti koje se ukazuju
3. Stalno čišćenje

To je to. To je možda najkraći put ka postizanju uspjeha. To je možda put najmanjeg otpora. To je možda najdirektniji put ka stanju nule. I sve to počinje i završava se sa magičnom frazom: „Volim te.“

To je način da se uđe u zonu nultih granica.

I da, Volim vas.

Epilog

Tri stepena buđenja

Moj posao ovdje na zemlji je dvostruk. U prvom redu
To je da učinim poboljšanja. Moj drugi posao je da probudim
Ljude koji možda spavaju. Skoro svi spavaju!
Jedini način da ih probudim je da radim na sebi!

- Dr. Ihaleakala Hew Len

Narednog dana me novinar zapitao: 'Gde sebe vidite za godinu dana od sada?'

Ranije bih mu dao tačan proračun onoga što bih želio postići. Govorio bih o svojim planovima, ciljevima i namjerama. Rekao bih mu o knjigama koje sam želio da napišem ili o onome što želim da budem, šta želim da uradim, stvorim, ili kupim. Ali zbog svega onoga što sam prošao sa Dr. Hew Len-om, nijesam više isticao ciljeve, namjere ili pravio planove za budućnost. Zato sam mu odgovorio istinom ovoga trenutka:

„Gdje god da budem, biće mnogo bolje nego što sada mogu da zamislim.“

U tom odgovoru ima mnogo više dubine nego što možete da uočite na prvi pogled. Ona dopire iz inspiracije. Kao sam ga izgovorio tako me odgovor i iznenadio. On je takođe otkrio gdje sam svojim umom ovih dana: više me zanima sadašnji od narednog trenutka. Ako se usmjerim na sadašnji trenutak, cijela budućnost se sasvim lijepo ocrtava. Kao što sam jedanput rekao Dr. Hew Len-u: „Moja namjera ovih dana je da poštujem namjeru Božanstva.“

Prenio sam pitanje novinara i moj inspirisani odgovor jednom prijatelju baš prije nekoliko trenutaka. Svidjelo mu se. Već nekoliko mjeseci se bavi ho'oponoponom zajedno sa mnom, tako da shvata ultimativnu istinu: Kada napustiš svoj ego i želje egoa, dozvoljavaš nečemu boljem da te vodi: Božanstvu.

Ovaj novi ja, i novo razumijevanje, je u cjelosti dio moje vivisekcije. Naravno sve to se nije desilo preko noći. Izgovaranjem „Volim te“ i drugih rečenica, bio sam vođen dubljom svjesnošću, što bi neko mogao nazvati buđenjem, možda čak i prosvjetljenjem. Shvatio sam da postoje najmanje tri stepena buđenja, i oni skoro da su mapa životnog duhovnog putovanja. To su:

1. **Vi ste žrtva.** Svi smo mi zapravo rođeni sa osjećanjem bespomoćnosti. Mnogi od nas takvi i ostanu. Mislimo da je spoljni svijet tu da nas se dočepa: vlada, susjedi, društvo, loši momci svejedno u kom obliku. Osjećamo kako na to nemamo nikakvog uticaja. Mi smo posljedica uzroka ostalog svijeta. Stišćemo šake, žalimo se, protestujemo, i skupljamo u grupe da se borimo protiv drugih koji nas izazivaju. Sem u pojedinim slučajevim tu i tamo, život nas, generalno, isisava.
2. **Vi kontrolišete.** Jedanput pogledate film koji mijenja život, *Tajna*, ili pročitate knjigu, kao što je *Faktor privlačnosti* ili *Magija vjerovanja*, i probudite vlastitu snagu. Shvatite snagu postavljanja namjera. Otkrijete snagu koju imate kako bi ste vizualizirali to što hoćete, preduzmete akciju i to postignete. Počinjete da doživljavate magiju stvaranja.

Postignete neke sasvim dobre rezultate. Život, u principu, počinje da se čini prilično dobar.

3. **Vi se budite.** U jednom momentu poslije stepena 2, počinjete da shvatate da su vaše namjere u stvari ograničenja. Počinjete da uviđate da sa svom svojom novopronađenom snagom, još uvijek ne možete sve da kontrolišete. Počinjete da shvatate da kada ste okruženi većom snagom, čuda počinju da se dešavaju. Počinjete da se prepuštate, i da vjerujete. Počinjete da praktikujete, trenutak za trenutkom, svjesnost vaše veze sa Božanstvom. Počinjete da prepoznajete inspiraciju kada vam dođe, i po njoj djelujete. Shvatate da imate izbor, ali ne i kontrolu nad svojim životom. Shvatate da je najveća stvar koju možete da učinite da se uskladite sa svakim trenutkom. Na ovom stepenu, čuda se dešavaju, i stalno vas zapanjuju svojim pojavama. Vi, generalno, živite u stalnom stanju čuđenja, iznenađenja i zahvalnosti.

Ja sam stupio u treće stanje, a možda ste i vi do sada, takođe. S obzirom da ste sa mnom došli dovde, dozvolite mi da još pojasnim svoje buđenje. To bi vam moglo pomoći da se pripremite na ono što ćete ubrzo iskusiti, ili da vam pomogne da bolje razumijete to što sada doživljavate.

Na prvom seminaru Dr. Hew Len-a imao sam kratak doživljaj Božanstva. To se desilo prvih dana sa njim kada sam zaustavio svoj unutrašnji žamor. Sve sam prihvatio. Pojavio se mir skoro van moći shvatanja. Ljubav je bila moja mantra. To je bila pjesma koja se stalno odvijala u mom umu.

Ali taj kratki uvid nije ostao na tome.

Kada god bih bio u prisustvu Dr. Hew Len-a, osjećao sam mir. Siguran sam da je to bio efekat podešavanja prema njemu. Njegov ton je uticao na mene. Doveo me u harmoniju sa mirom.

Tokom drugog seminara počeo sam da doživljam nešto što bi drugi nazvali vidovitom bljeskovima. Vidio sam aure. Vidio sam anđele oko ljudi. Primaio sam slike. Još se sjećam nevidljivih mačaka oko Neriss-inog vrata. Kada sam joj to rekao, nasmijala se. Bilo da je slika bila realna ili ne, sigurno je da je promijenila njeno raspoloženje. Blistala je.

Dr. Hew Len često vidi znakove pitanja kako lebde oko glava ljudi, što mu ukazuje kojem čovjeku da se obrati. Kada god ugleda nevidljive simbole ili bića, on dodaje, „znam da to zvuči ludo. Psihijatri bi zatvorili osobu koja bi govorila o takvim stvarima.“

U pravu je, naravno, ali jednom kada počnje buđenje, nema povratka nazad. Tokom mog prvog seminara koji sam nazvao *Iza Manifestacije*, nešto sam iščitao iz energetskih polja ljudi. Bili su puni strahopoštovanja. Neki mogu reći da je to više bio dar, nego li samo otvaranje. Ranije nekorišćeni dio moga mozga se pokrenuo i osvijetlio. Sada moje oči mogu da vide ako im dopustim. Rekao sam Dr. Hew Len-u, „izgleda mi da sve govori sa mnom. Sve izgleda živo.“ Nasmiješio se znalački.

Prije mog drugog *Iza manifestacije* vikenda, imao sam drugo iskustvo satorija. Satori je kratkotrajno iskustvo prosvjetljenja, probanje Božanstva. To je kao kada se otvore krila prozora i za trenutak se stopite sa izvorom života. To je teško opisati kao što bi bilo opisivanje cvijeta sa druge planete. Ali uviđanje da mogu da nestanem i doživim nulte granice promijenilo me. To iskustvo mi je kao marker. Mogu mu se opet vratiti. Na jedan način to je divno, kao da imam kartu za povratak blaženstvu. Na drugi način to je samo jedno sjećanje, koje me sprečava da doživljam sadašnji trenutak. Sve što mogu da uradim je da nastavim sa čišćenjem.

Ponekad, kada sam na sastanku, opusti bih se i gledao širokim pogledom nefokusiranim, i tada bih moga da vidim istinu o toj situaciji. Tada se čini kao da je vrijeme stalo, ili u najmanju ruku usporilo. Ono što tada uočavam je tkanje života. To liči na skidanje gornjeg sloja slike da bi se došlo do remek djela ispod njega. Nazovite to vidovnjačkim darom, vizijom X-zraka, ili Božanskim vidom. Ja bih

rekao da „Joe Vitale“ (pa čak i „Ao Akua“) nestaje u nulto stanje, ili da moje oči to opažaju. To su nulte granice. To je upravo to. Na tom mjestu nema zabune. Sve je jasnost.

Ne živim u tom stanju. I dalje se vraćam u takozvanu realnost. I dalje imam iskušenja. Kada me Larry King zapitao da li imam loš dan, rekao sam da. Imam još uvijek. Dr. Hew Len je rekao da treba da imamo probleme. Ali ho'oponopono je tehnika za rešavanje problema. Sve dok budem nastavljaao da govorim „Volim te“ Božanstvu i nastavim sa čišćenjem, vraćaću se mjestu nultih granica.

Signal koji šalje nula, ako bi smo to pokušali da izrazimo riječima, je „ljubav.“ Zato izgovaranje „volim te“ bez prestanka, pomaže nam da se uskladimo. Ponavljanje te fraze pomaže da neutrališemo sjećanja, programe, vjerovanja i ograničenja koja se nalaze na putu našeg buđenja. Dok nastavljam da čistim, javljaju se čuda koja ne bih mogao ni da zamislim. Sve što treba da radim je da nastavim sa tim.

Neki ljudi smatraju da shvataju glas inspiracije ukoliko usmjere svoju pažnju na ton glasa kojeg čuju u svojoj glavi. Jedan prijatelj mi je jedanput rekao, „razlikujem glas moga ega i glas inspiracije jer je egov nametljiv, a glas inspiracije je blaži.“

Ja mislim da je to samoobmanjivanje. Glas koji je užurban i glas koji je blaži su još uvijek glasovi ega. Čak i sada, dok čitate ovu knjigu vi razgovarate sami sa sobom. Pitate se o tome šta to čitate. Identifikovali ste se sa tim glasom i mislite da ste to vi. To nije to. Božanstvo, i inspiracija, su iza ovih glasova. Kako nastavljate da praktikujete ho'oponopono postaje vam jasnije šta je zapravo inspiracija, a šta nije.

Kao što Dr. Hew Len nastavlja da nas podsjeća, „To nije kao pravljenje brze hrane. Tome treba posvetiti vrijeme.“

Dodao bih da se buđenje može desiti u bilo kom trenutku. Čak i dok čitate ovu knjigu. Ili dok šetate. Ili mazite psa. Situacija nije bitna. Vaše unutarnje stanje jeste. I sve to počinje, i završava, sa jednom divnom frazom.

„Volim te.“

Dodatak A

Osnovni principi Nultih Granica

Mir za sva vremena, sada i zauvijek i dalje

Ka maluhia no na wa a pau, ke'ia wa a mau a mau loa aku

1. Nemate pojma o tome šta se događa.

Nemoguće je biti svjestan svega što se događa u vama i oko vas, svjesno ili nesvjesno. Vaše tijelo i um se podešavaju upravo sada, a da vi toga niste ni svjesni. Postoji ogroman broj nevidljivih signala u vazduhu upravo sada, od radio talasa do oblika misli, kojih uopšte niste svjesni. Vi ste svakako ko-kreator svoga vlastitoga svijeta upravo sada, ali to se dešava nesvjesno, bez vaše svjesne kontrole ili znanja. To je razlog zbog kojega možete pozitivno misliti koliko hoćete, a i dalje biti siromašni. Vaš svjesni um nije kreator.

2. Nemate kontrolu nad svim.

Očigledno, ako ne znate sve što se dešava, ne možete uopšte imati kontrolu. To je samo jedna ego zabluda da mislite da možete natjerati svijet da se ponaša po vašoj zapovijesti. Kako vaš ego ne može vidjeti mnogo od toga što se odvija u ovome svijetu sada, dopustiti ego da odluči šta je sada najbolje za vas, nije mudro. Vi imate izbor, ali nemate kontrolu. Možete upotrijebiti svoj svjesni um da počnete da birate šta biste radije doživjeli, ali morate da napustite ideju da li će se to odigrati ili ne, ili kako, ili kada. Predaja je ključ.

3. Možete da iscijelite sve što vam se nađe na putu.

Sve što se pojavi u vašem životu, bez obzira kako se pojavilo, je tu radi iscjeljivanja, jednostavno zato što je sada u vašem dometu. Ovim se pretpostavlja da ako to možete da osjetite, možete i da ga iscijelite. Ako nešto možete da vidite u drugome, i do vas muči, tada je ono tu radi iscjeljivanja. Ili kako sam jedanput rekao Opri: „ako možeš da primijetiš, možeš i da dobiješ.“ Možda nemate pojma zašto je to u vašem životu, ili kako se u njemu pojavilo, ali možete mu dopustiti da nestane, jer ste sada svjesni toga. Što više iscjeljujete to što se javlja, čistiji ste da ispoljite to što više volite, jer ćete tako oslobođenu energije moći da upotrijebite za nešto drugo.

4. Vi ste 100 % odgovorni za sva svoja iskustva.

To što se dešava u vašem životu nije vaša greška, već vaša odgovornost. Ovaj koncept lične odgovornosti zadire dalje od onoga što govorite, radite ili mislite. On uključuje i to što drugi govore, rade i misle, a javlja se u vašem životu. Ako preuzmete odgovornost za sve to što se javlja u vašem životu, tada kada se neko pojavi sa problemom, tada je to i vaš problem takođe. To povezuje princip trojstva, koji ističe da vi možete iscijeliti sve što se javlja na vašem putu. Ukratko, ne možete kriviti nikoga i ništa za postojeće stanje u vašem životu. Jedino što možete da uradite je da preduzmete odgovornost za to, što znači prihvatiti ga, imati ga, i voljeti ga. Što više iscjeljujete to što se pojavljuje, više se usklađujete sa izvorom.

5. Vaša karta za mjesto nultih granica je fraza „Volim te“

Prolaz koji dovodi do mira preko svih shvatanja, od iscjeljivanja do ispoljavanja, je jednostavna fraza „Volim te.“ Njeno govorenje Božanstvu čisti sve u vama tako da možete da doživite čudo ovoga trenutka: nulte granice. Ideja je u tome da sve volite. Volite preveliku debljinu, lošu naviku, problem djeteta ili vašeg susjeda ili supružnika; sve to volite. Ljubav preobražava zarobljenu energiju i oslobađa je. Govorenje riječi „Volim te“ otvara vrata za doživljavanje iskustva Božanstva.

6. Inspiracija je važnija od namjere.

Namjera je igračka uma; inspiracija naredba Božanstva. U jednom trenutku ćete se predati i početi da slušate, radije nego da molite i čekate. Namjera pokušava da kontroliše život baziran na ograničeni pogled egoa; inspiracije je primanje poruke od Božanstva a zatim i postupanje po noj. Namjera djeluje i donosi rezultate; inspiracija djeluje i donosi čuda. Šta vam se više dopada?

Dodatak B

Kako da izliječite sebe (ili bilo kog drugoga)

I otkrijete Zdravlje, Dobrobit i Sreću

Ovdje su navedena dva dokazana načina ho'oponoponoa kako da se izliječite (ili bilo koga drugog) od bilo čega što uočite. Upamtite da je to što uočite u drugome takođe i u vama, tako da je cijelo liječenje u stvari samo-liječenje. Niko drugi sem vas ne treba da radi ovaj proces. Cijeli svijet je u vašim rukama.

Najprije, ovo je molitva koju je Mornah govorila kako bi pomogla da se izliječe stotine ako ne i hiljade ljudi. Jednostavna je ali moćna:

Božanski stvoritelju, oče, majko, sine kao jedan ... ako sam ja, moja porodica, moji rođaci, i preci uvrijedili tebe, tvoju porodicu, tvoje rođake i pretke u mislima, riječima, djelima, i aktivnostima od kada smo stvoreni do danas, molimo te za oprostaj..... dopusti da ovo očisti, pročisti, oslobodi, odsiječe sva negativna sjećanja, blokove, energije, i vibracije, i preobrazi ove neželjene energije u čistu svjetlost... i to je učinjeno.

Drugo, način na koji Dr. Hew Len voli da liječi je da prvo kaže „Žao mi je.“ i „Molim te oprostite mi.“ Ovo govorite kako bi ste priznali da nešto – bez vašeg znanja o čemu se radi – je dospjelo u vaše sistem tijelo/um. Vi nemate pojma kako je to dospjelo tu. Ni ne treba da znate. Ako ste predebeli, jednostavno ste zakačili program koji vas je učinio takvim. Govoreći „Žao mi je.“, vi govorite Božanstvu da želite oprostaj unutar sebe za sve što vam je donešeno. Vi ne molite Božanstvo da vam oprostite; vi molite Božanstvo da vam pomogne da oprostite sebi.

Poslije toga, kažete „Hvala ti“ i „Volim te“. Kada kažete „Hvala ti.“ vi izražavate zahvalnost. Vi pokazujete svoju vjeru da će se problem rastvoriti za najveću dobrobit svih koje dotiče. Riječi „Volim te“ preobražavaju energiju koja je zarobljena kako bi mogla da teče. One vas ponovo povezuju sa Božanstvom. S obzirom da je nulto stanje stanje čiste ljubavi i ima nulte granice, vi počinjete da dolazite u to stanje izražavanjem ljubavi.

Sledeće što će se desiti zavisi od Božanstva. Možete biti inspirisani da preduzmete akciju neke vrste. Ma o čemu da se radi, uradite tako. Ukoliko niste sigurni kao treba da postupite, upotrijebite isti metod iscjeljivanja na vašu zbunjenost. Kada ste čistiji, znaćete kako da postupite.

Ovo je pojednostavljena verzija modernizovanog ho'oponopono ključnog metoda iscjeljivanja. Radi boljeg shvatanja Samo I-Dentiteta kroz Ho'oponopono proces, prijavite se na radionicu. (vidi www.hooponopono.org) da bi ste razumjeli šta ja i Dr. Hew Len činimo zajedno , vidite www.zerolimits.info.

Dodatak C

Ko je glavni?

Dr Ileakala Hew Len

Hvala vam što čitate ovaj dodatak. Zahvalan sam vam.

Ja volim Samo I-Dentiti Ho'oponopono i dragu Morrnah Nalamaka Simeona, Kahuna Lapa'u, koja ga je tako milosrdno podijelila sa mnom novembra 1992.

Ovaj članak je baziran na mislima koja sam zabilježio u svoj laptop 2005.

9 Januar 2005

Problemi mogu da se riješe a **da se ni ne zna šta se dešava!** Shvatanje i prihvatanje ovoga bilo je pravo olakšanje i radost za mene.

Rešavanje problema, dio vezan za svrhu postojanja, je bilo to čime sa bavio Samo I-Dentitet Ho'oponopono. Da bi se problem riješio moraju se odgovoriti na dva pitanja: Ko sam ja? Ko je glavni?

Da bi se spoznala priroda kosmosa počinje se sa Sokratovskim uvidom: „Spoznaj sebe sama.“

21 januar 2005

Ko je glavni?

Većina ljudi, uključujući i naučnike, bave se svijetom kao fizičkim entitetom. Tekuća istraživanja DNK da bi identifikovali uzroci i lijekovi za srčana oboljenja, i šećernu bolest su pravi primjeri za to.

Zakon uzroka i posljedice: fizički model

Uzrok	Posljedica
Oštećenje DNA	Bolest srca
Oštećenje DNA	Rak
Oštećenje DNA	Diabetes
Fizički	Fizički problemi
Fizički	Problemi okoline

Intelekt, Svjesni um, vjeruje da on rešava probleme, odnosno da on kontroliše to što se dešava i što se doživljava.

U svojoj knjizi Iluzija korisnika, novinar Tor Norrentranders ističe drugačiju sliku Svijesti. On citira naučne studije, posebno one Profesora Benjamin Libet-a sa California Univerziteta u San franciscu, koji pokazuju da se odluke donose prije nego ih Svijest donese, i da intelekt nije ni svjestan toga, vjerujući da ih on donosi.

Norrentranders takođe citira istraživanja koja pokazuju da je intelekt svjestan svega 10 do 15 djelića informacija u sekundi od miliona koja se odvijaju van njegove svijesti!

Ako nisu intelekt ili svijest, ko je onda glavni?

8 februar 2005

Sjećanja koja se ponavljaju upravljaju tome šta će doživjeti Podsvjesni Um.

Podsvjesni Um doživljava kao zastupnik, imitatorski i kao odjek sjećanja koja se ponavljaju. On se ponaša, vidi, osjeća i odlučuje upravo onako kako sjećanja diktiraju. Svjesni um takođe funkcioniše, bez svoje svijesti o tome, onako kako sjećanja diktiraju. Sjećanja diktiraju što oni doživljavaju, kao što studije pokazuju.

Zakon uzroka i posljedice: Sami I-Dentite Ho'oponopono

Uzrok	Posljedica
Sjećanja koja se ponavljaju u Podsvjesnom umu	Fizički – Bolest Srca
Sjećanja koja se ponavljaju u Podsvjesnom umu	Fizički – Rak
Sjećanja koja se ponavljaju u Podsvjesnom umu	Fizički – Dijabetes
Sjećanja koja se ponavljaju u Podsvjesnom umu	Fizički problemi – Tijelo
Sjećanja koja se ponavljaju u Podsvjesnom umu	Fizički problemi – Svijet

Tijelo i svijet postoje u Podsvjesnom umu kao kreacije ponavljajućih sjećanja, rijetko kao inspiracija.

23 februar

Podsvjesni i Svjesni um, koji čine Dušu, ne stvaraju vlastite ideje, misli, osjećanja i akcije. Kako je ranije pokazano oni doživljavaju kao zastupnici, kroz sjećanja koja se ponavljaju i inspiraciju.

Dočim čovjek može napraviti stvari po svom nahođenju
Bez znanja o svrsi stvari samih po sebi.

Viljem Šekspir

Bitno je shvatiti da Duša ne stvara vlastita iskustva, već ona vidi onako kako sjećanja vide, osjeća to što sjećanja osjećaju, ponaša se onako kako se sjećanja ponašaju, i odlučuje kako sjećanja odlučuju. Ili, rjeđe, vidi, osjeća, ponaša se i odlučuje onako kao inspiracija vidi, osjeća, ponaša se i odlučuje.

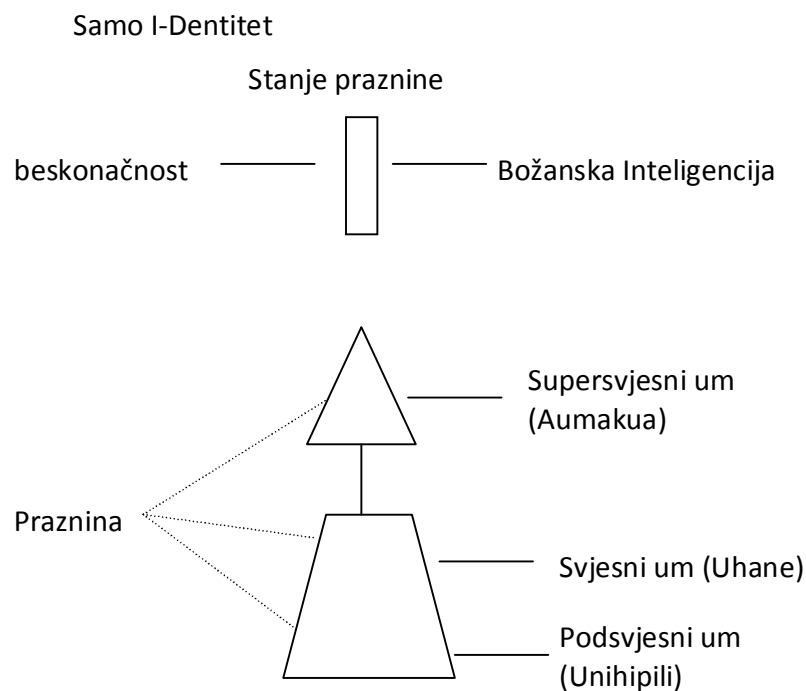
Ključno pri rešavanju problema je znati da tijelo i svijet nisu problemi sami od sebe već efekti, posljedice, sjećanja koja se odvijaju u Podsvjesnom umu! Ko je glavni?

12 mart 2005

Praznina je osnova samo I-Dentiteta, Uma , Kosmosa. To je preteča inspitiacija od Božanske Inteligencije ka Podsvjesnom Umu (vidi sliku c1) .

Sve što naučnici znaju je da je Kosmos nastao iz ničega, i da će se vratiti u ništa kada za to dođe vrijeme. Univerzum počinje i završava se sa nulom.

Charles Seffe, Nula: Biografija opasnih ideja

Slika 1. Stanje Praznine

Sjećanja koja se ponavljaju izmještaju Prazninu Sami I-Dentiteta, onemogućavajući pojavu Inspiracije. Da bi se popravio taj poremećaj, da bi se ponovo uspostavi Samo I-Dentitet, sjećanja treba da se vrte u prazninu kroz transformaciju pomoću Božanske Inteligencije.

Čisti, briši i nađi vlastitu Šangri-la. Gdje? U sebi!

Morrnah Nalamaku Simeona, Kahuna Lapa'au

*Nit kamena kula, nit zidovi od bronce, nit tamnica mračna,
Nit čelične karike snažne, ne mogu zarobiti duh.
William Shakespeare, Playwright*

22 Mart 2005.

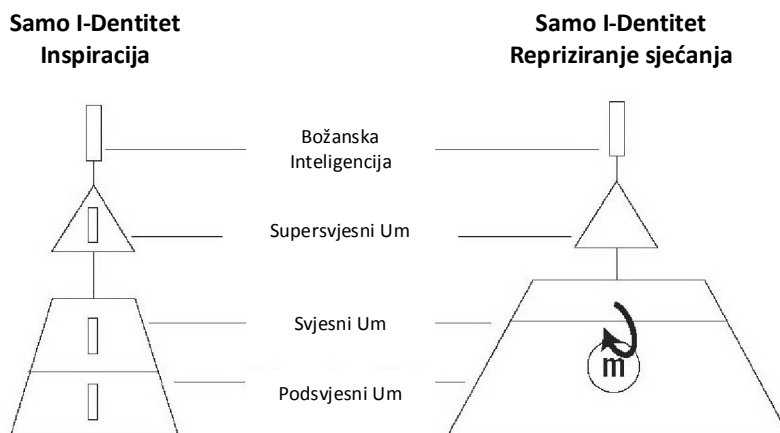
Postojanje je dar Božanske Inteligencije. On je dat zarad ponovnog uspostavljanja Samo-I-Dentiteta kroz rješavanje problema. Samo I-Dentitet Ho'oponopono je poboljšana verzija prastare Havajske metode rješavanja problema pod nazivom POKAJANJE, OPROST i TRANSMUTACIJA.

*Ne sudite i neće vam biti suđeno.
Ne korite, i niti će vas koriti.
Oprostite i biće vam oprašteno.
Isus po Luki 6*

Ho'oponopono uključuje sva četiri člana Samo I-Dentiteta, Božansku Inteligenciju, Supersvjesni Um, Svjesni Um i Podsvjesni Um – koji zajedno rade kao jedno. Svaki od njih ima jedinstvenu ulogu i funkciju u rješavanju problema koji se vrte u Podsvjesnom Umu.

SUPERSVJESNI UM je bez memorije, neokrznut djelovanjem sjećanja iz Podsvjesnog Uma. On je uvijek jedno sa BOŽANSKOM INTELIGENCIJOM koja se kreće, a sa njom dakle i Supersvjesni Um.

Samo I-Dentitet djeluje kroz INSPIRACIJU i SJEĆANJE. Samo jedno od njih, dakle ili inspiracija ili sjećanje, u datom trenutku mogu upravljati Podsvjesnim Umom. Duša Samo I-Dentiteta je na usluzi onog ko upravlja, obično je to sjećanje umjesto inspiracije. (vidi sliku C.2.)

SLIKA C.2 Stanje Inspiracije i stanje Repetitive Sjećanja

30 April 2005.

Ja konzumiram svoj bol.

John Clare

Praznina je zajednički teren, ekvilajzer, svih Samo I-Dentiteta, "živih" i "neživih".
Ona je nauništivi bezvremeni temelj kosmosa, vidljivog i nevidljivog.

Istine su jasne, svi ljudi (živa bića) su jednaki.

Thomas Jefferson

Sjećanja koja se iznova i iznova vrte u krug, pomjeraju težište Samo I-Dentiteta, izbacujući Dušu Uma iz prirodne pozicije Praznine i Beskonačnog. Iako sjećanja izmještaju Prazninu, ne mogu je uništiti. Kako Ništa može biti uništeno?

A house divided against itself cannot stand.

Abraham Lincoln

5 Maj 2005.

Da bi Samo I-Dentitet ostao Samo I-Dentitet iz trenutka u trenutak potreban je neprekidan Ho'oponopono. On nikada ne smije poput sjećanja "otići na odmor".
NEPREKIDAN HO'OPONOPONO NIKADA SE NE SMIJE "PENZIONISATI", ZASPATI, ZAUSTAVITI.

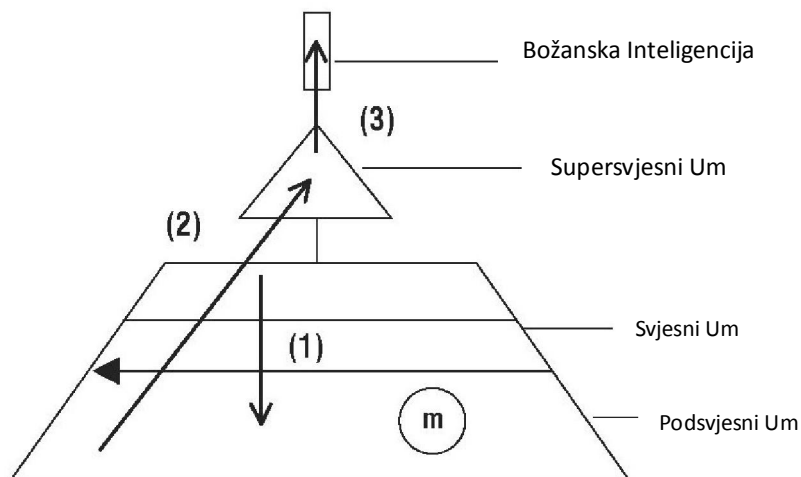
*U trenucima razdraganosti zapamti
da neznano zlo (film sjećanja) vreba iz prikrajka!*

Geoffrey Chaucer

12 Maj 2005.

Svjestan um može inicirati Ho'oponopono proces kako bi otpustio sjećanja ili ih uključio krivnjom i razmišljanjem (vidi sliku C.3.)

**Samo I-Dentitet Ho'oponopono
(rješavanje problema)
Pokajanje i Oprost**

SLIKA C.3 Pokajanje i Oprost

**Samo I-Dentitet Ho'oponopono
(Rješavanje problema)
Pokajanje i Oprost**

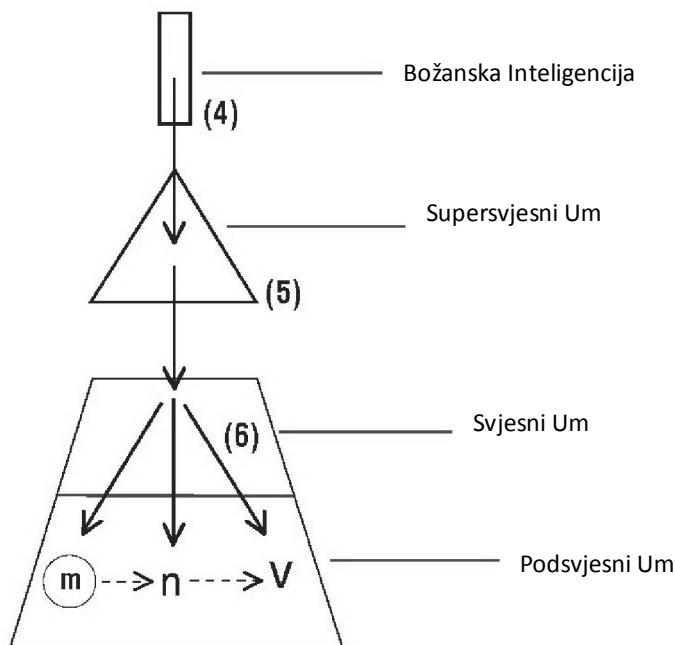
1. Svjestan Um inicira Ho'oponopono proces rješavanja problema, tj, šalje zahtjev Božanskoj Inteligenciji da prenese sjećanja u Prazninu. On potvrđuje da su sjećanja koja se vrte u Podsvjesnom Umu problem, i da je 100% odgovoran zbog njih. Zahtjev se prenosi dole iz Svjesnog u Podsvjesni Um. (vidi sliku C.5.)
2. Prenos zahtjeva u Podsvjesni Um lagano komeša sjećanja za transmutaciju. Tada se zahtjev penje u Supersvjesni Um ravno iz Podsvjesnog.
3. Supersvjesni Um procesira zahtjev i čini potrebne promjene. Kako je on uvijek uštiman sa Božanskom Inteligencijom, ima potreban kapacitet da to obavi. Zahtjev se na kraju šalje Božanskoj Inteligenciji na finalnu obradu.
4. Nakon što se zahtjev pregleda od strane Božanske Inteligencije, ona šalje preobraženu energiju nazad u Supersvjesni Um.
5. Ta energija teče dalje iz Supersvjesnog u Svjesni Um.
6. **Preobražena energija nakon toga ide iz Svjesnog u Nesvjesni Um. Ona prvo neutrališe utvrđena sjećanja. Neutralizovane energije se prosljeđuju u zalihe, napuštajući Prazninu.**

12 Jun 2005.

Razmišljanje i krivica su sjećanja koja se ponavljaju. (vidi sliku C.2.)
Duša može biti inspirisana Božanskom Inteligencijom bez sopstvenog saznanja o tom procesu. Jedini zahtjev Inspiracije ili Božanske Kreativnosti je da Samo I-Dentitet bude to što jeste; Samo I-Dentitet. Za to je potrebno neprekidno čišćenje sjećanja.

Sjećanja su stalni pratioci Podsvjesnog Uma. Nikad ga ne napuštaju. Nikada ne prestaje njihovo konstantno repriziranje.

Samo I-Dentitet Ho'oponopono
(rješavanje problema)
Transmutacija (Preobražavanje) pomoću Božanske (Uzvišene) Inteligencije

SLIKA C.4 Preobražavanje pomoću Božanske Inteligencije

Zakoni čovjekovi

Iznenadna tuga, uvijek oko nas
Zemaljsko blaženstvo! Posuto gorčinom
Nestala je radost truda nam i rada!
Na kraju puta sačekava patnja.
Zarad sebe ne prepuštaj joj se.
U trenucima razdraganosti zapamti
da neznano zlo vreba iz prikrajka!

Geoffrey Chaucer, Kantenberijske priče

Da se sa sjećanjima raskrsti jednom i za svagda, moraju se očistiti do kraja!

Dogodilo se u Ajovi godine 1971. Zaljubih se do ušiju po drugi put. Rodila se M, naša draga ćerkica.

Gledajući moju ženu kako se brine o njoj, zaljubljujivah se dublje i dublje u obe.

Imadoh dvoje predivnih da volim.

Nakon završene škole u Juti tog ljeta, žena i ja smo odlučivali da li da se vratimo kući na Havaje ili da nastavimo doškolovanje.

Otkako smo počeli živjeti u Hawkey State-u, nabasali smo na dvije prepreke.

Ćerka nije prestajala plakati otkako smo je donijeli iz bolnice.

Drugo: najgora zima stoljeća spustila se u Ajovu.

Nedjeljama sam morao svako jutro razbijati led sa vrata da bi mogli napolje.

Otprilike kada je trebalo da navrši godinu dana, vidjeli smo krv na M-inoj dekici.

Dok ovo pišem, shvatam da je konstantan plač bio njena reakcija na teško kožno oboljenje dijagnosticirano kasnije.

Noćima sam plakao gledajući je kako pati.

Terapija steroidima nije pomogla.

Do treće godine, krv je konstantno tekla iz popucale kože na laktovima i koljenima, zglobovima prstiju na nogama i rukama. Naslage debele kože prekrivale su unutrašnju površinu ruku i vrat.

Jednog dana, nakon devet godina, već smo se vratili na Havaje, ja sam se vozio prema kući sa M i njenom sestrom. Odjedanput, bez svjesnog promišljanja, okrenuo sam kola i krenuo prema svojoj kancelariji u Vaikikiju.

"Oh, došli ste mi u posjetu," reče nam tiho Morrnah. Vršljajući po papirima na svom stolu pogledala je u M. "Željela si me upitati nešto?" reče nježno.

M pokaza ruke na kojima su se ocrtavale godine bola i patnje.

"Dobro," odgovori Morrnah i zatvori oči.

Šta je Morrnah činila? Tvorac Samo I-Dentiteta Ho'oponopono-a je praktikovao Samo I-Dentitet Ho'oponopono. Godinu dana kasnije, 13 godina krvarenja, ožiljaka, bola, patnje i medikamentata se završilo!

Student Samo I-Dentiteta Ho'oponopono

30 Jun 2005.

Smisao života je postići Samo I-Dentitet, jer Božanstvo je kreiralo Samo I-Dentitet po sopstvenom "liku", Prazno i Beskrajno.

Sva životna iskustva su sjećanja koja se ponavljaju i Inspiracije.

Depresija, razmišljanje, krivica, siromaštvo, mržnja, odbojnost i tuga su "već ranije odtugovana tuga," kako je i Šekspir opjevao u jednom od svojih soneta.

Svjesni um ima izbor: Pokrenuti neprekidno čišćenje ili dopustiti sjećanjima neprekidno da ponavljaju probleme.

12 Decembar 2005.

Svijest koja operiše sama nesvjesna je najvećeg dara Božanske inteligencije: **Samo I-Dentiteta**. Kao takva, nesvjesna je i uzroka problema. To rezultuje neefikasnim interakcijama u rješavanju problema. Sirota Duša prepuštena je neprekidnoj patnji kroz cijelo svoje postojanje. Kako tužno☹

Svjesni um treba probuđenje i usmjerenje prema daru Samo I-Dentiteta, “bogatstvo van svih shvatanja.”

Samo I-Dentitet je neuništiv i vječan, poput svog Tvorca, Božanske Inteligencije. Posljedice neznanja su lažno poistovjećivanje stvarnosti sa bezosjećajnim i nemilosrdnim siromaštvom, bolestima, ratovima i smrću kroz generacije.

24 Decembar 2005.

Fizička stvarnost je odraz sjećanja i Inspiracije u Duši Samo I-Dentiteta. Promjena stanja Samo I-Dentiteta rezultuje promjenom fizičke stvarnosti.

Ko upravlja – Inspiracija ili sjećanja? Odluka je u rukama Svjesnog Uma.

7 Februar 2006. (Ulazak u 2006.)

Ovdje su predstavljena četiri Ho'oponopono načina rješavanja problema koja se mogu primjeniti kako bi se uspostavio Samo I-Dentitet kroz pražnjenje repetitive sjećanja iz Podsvjesnog Uma.

1. **“VOLIM TE.”** Kada duša proživljava repetitivna sjećanja i prepričavanje problema, recite im, mentalno ili tiho: “Volim te , drago sjećanje moje. Zahvalan(a) sam što imam priliku osloboditi vas i sebe.” “Volim te” može se ponavljati tiho, ponovo i ponovo.

Sjećanja neće otići ukoliko ih vi ne otpustite. “Volim te” se može upotrijebiti čak i ako niste svjesni problema. Na primjer prije pozivanja ili javljanja na telefonski poziv ili prije ulaska u kola i sl.

Neprijatelje volite, budite dobri prema onima koji vas mrze.

Isus po Luki: 6

2. **“Hvala.”** Ovaj način sa ili umjesto “Volim te”. Sa “Volim te” može se mentalno ponavljati neprekidno ukoliko želite.

3. **Plava solarna voda.** Ispijanje vode je divna vježba rješavanja problema, naročiti plava solarna voda. Uzmite plavu staklenu čašu sa poklopcem koji nije metalni. Naspite običnu vodu. Stavite je na sunčevu svjetlost ili ispod obične lampe ili sijalice (fluorescentna nije dobra) i ostavite sat vremena. Nakon što se voda osunčala, koristi se na više načina. Popijte je. Kuhajte na njoj.

Isperite se nakon kupanja ili tuširanja. Voće i povrće voli da se pere solarnom vodom. Ona kao i "Volim te" i "Hvala", briše ponavljanje sjećanja na probleme iz Podsvjesnog Uma. Pijte!

4. **Jagode i borovnica.** Ovo voće prazni sjećanja. Može se jesti svježe ili sušeno. U džemu, pekmezu, ili kao sirupni preljev sa sladoledom.

27 Decembar 2005. (Ulazak u 2005.)

Prije nekoliko mjeseci sinulo mi je da skupim najbitnije pojmove Samo I-Dentiteta Ho'oponopono.

Samo I-Dentitet: Ja sam Samo I-Dentitet. Sačinjen sam od četiri elementa : Božanske Inteligencije, Supersvjesnog Uma, Svjesnog Uma i Podsvjesnog. Moji temelji, Praznina i Beskraj, naličije su Božanske Inteligencije.

Božanska Inteligencija: Ja sam Božanska Inteligencija. Ja sam Beskraj. Ja stvaram Samo I-Dentitete i Inspiracije. Prenosim sjećanja u Prazninu.

Supersvjesni Um: Ja sam Supersvjesni Um. Ja nadgledam Svijesni i Podsvijesni Um. Ja pregledavam, dotjeravam i prosljeđujem Božanskoj Inteligenciji Ho'oponopono zahtjeve pokrenute u Svjesnom Umu. Na mene ne utiče repriziranje sjećanja iz Podsvjesnog. *Uvijek sam jedno sa Uzvišenim Tvorcem.*

Svjesni Um: Ja sam Svjesni Um. Darovan mi je izbor. Mogu dozvoliti da neprekidna sjećanja definišu i kreiraju iskustva za Podsvjesni Um i za mene ili mogu inicirati njihovo otpuštanje kroz neprekidan Ho'oponopono. Mogu tražiti uputstva od Božanske Inteligencije.

Podsvjesni Um: Ja sam Podsvjesni Um. Od početka Kreacije služim kao skladište za akumulirana sjećanja. Ja sam mjesto gdje se iskustva proživljavaju u obliku ponovljenih sjećanja ili Inspiracije. Ja sam mjesto gdje obitava tijelo i svijet u obliku ponovljenih sjećanja ili Inspiracije. Kada se reaguje na sjećanja, ja sam mjesto gdje se nalaze problemi.

Praznina: Ja sam praznina. Temelj sam Samo I-Dentiteta i Kosmosa. Ja sam tamo gdje iz Božanske Inteligencije izvire Inspiracija, Beskraj. Sjećanja iz Podsvjesnog mogu me poremetiti sprječavajući dotok Božanske Inteligencije, ali ne i uništiti.

Beskraj: Ja sam Beskraj, Božanska Inteligencija. Iz mene, poput lomljive ruže, tako lako izbodena trnjem sjećanja, Inspiracija ističe u Prazninu Samo I-Dentiteta.

Inspiracija: Ja sam Inspiracija. Tvorevina sam Beskraja, Božanske Inteligencije. Iz Praznine se manifestujem u Podsvjesni Um. Uvijek sam svježa i originalna.

Sjećanje: Ja sam Sjećanje, zapis proteklih iskustava u Podsvjesnom Umu. Repriziram uspomene.

Problem: Ja sam Problem. Ja sam Sjećanje na prošla iskustva u Podsvjesnom.

Iskustvo (Impresija, Doživljaj): Ja sam iskustvo. Produkt sam Sjećanja ili Inspiracije u Podsvjesnom Umu.

Operativni sistem: Ja sam operativni sistem. Preko mene vrži se interakcija Samo I-Dentiteta sa Prazninom, Inspiracijom i Sjećanjem.

Ho'oponopono: Ja sam Ho'oponopono, drevni Havajski proces rješavanja problema koji je poboljšala Morrnah Nalamaku Simeona, Kahuna La- pa'au. Od 1983. zovu me i Živo Blago Havaja. Sačinjen sam od tri elementa: pokajanja, oprosta i transmutacije. Ja sam *zahtjev* koji Božanskoj Inteligenciji šalje Svjesni Um zarad pražnjenja sjećanja i ponovnog uspostavljanja Samo I-Dentiteta. Počeci su mi u Svjesnom Umu.

Pokajanje: Ja sam pokajanje: Predstavljam početak Ho'oponopono procesa koji je iniciran od strane Svjesnog Uma u vidu zahtjeva upućenog Božanskoj Inteligenciji kako bi prenijela sjećanja u Prazninu. Zajedno samnom, Svjesni Um prihvata odgovornost prema kreiranju, prihvaćanju i nagomilavanju sjećanja koja se vrte u Podsvjesnom umu.

Oprost: Ja sam oprost. Sa pokajanjem činim zahtjev Svjesnog Uma upućen Božanskoj Inteligenciji radi transformacije sjećanja iz Podsvjesnog u Prazninu. Svestan Um nije samo žalobit već on traži Božansku Inteligenciju za oprost.

Transmutacija: Ja sam transmutacija. Božanska Inteligencija je jedina koja može upravljati mnome i koristi me kako bi neutralisala i otpustila sjećanja iz podsvjesnog u Prazninu.

Obilje (bogatstvo): Ja sam obilje. Ja sam Samo I-Dentitet.

Siromaštvo (oskudica): Ja sam sjećanja koja se izmjenjuju. Izmještam Samo i-Dentitet precluding the infusion of Inspirations from Divine Intelligence into the Subconscious Mind!

Prije samog kraja želim spomenuti da savjetujem čitanje ovog dodatka kao uvoda ukoliko se odlučite prisustvovati vikend predavanju Samo I-Dentiteta Ho'oponopono.

Želim vam mir van svih shvatanja.

O Ka Maluhia no me oe.

Mir s vama.

Ihaleakala Hew Len, Dr.

Chairman Emeritus

The Foundation of I, Inc. Freedom of the Cosmos

Ho'o pono'ono

Ideja se zasniva na činjenici da smo mi mikrokosmos - ceo kosmos u malom. To znači da je sve čemu težimo i sve što doživimo – baš sve – unutar nas. Ako želite da nešto promenite, to činite iznutra, ne spolja. Sama ideja je o totalnoj odgovornosti. Ne postoji ništa i niko koga bismo krivili. Sve smo mi. Zapravo, sve je Božansko, a za Božansko ne postoji ništa spolja. Mi smo svesni subjekt Božanskog. Otuda i naša odgovornost: sve je u nama. To smo mi.

Čovek je svesni subjekt objektivnog postojanja, sve se zbiva zbog njega, drevne tradicije govore o tome da smo jedno s Bogom, da je *atman* (Sopstvo) *brahman* (Apsolut, Božansko), da sve povezuje Univerzalno Polje i da je sve Jedno. Vreme je da to bukvalno shvatite. Da ste vi to Jedno, pošto ništa nije podeljeno i nema dvojstva (*advaita*). To znači da ste lično (i kolektivno) odgovorni za sve što postoji i što se događa. Niste odgovorni za ono što se sada događa na drugom kraju sveta, ali jeste za sve ono što se događa vama, u vašoj blizini, pred vama, za sve čemu prisustvujete, čemu ste svedok ili u čemu učestvujete na bilo koji način. I zato samo vi to u sebi možete da promenite na bolje preuzimanjem odgovornosti, oprostajem i zahvalnošću u ljubavi.

To praktično znači da najpre ustanovite da ste razumeli da se predmetni događaj, stanje ili pojava dešava zbog vas, odnosno zato da bi ste vi to iskustvo doživeli.

Zahvalite se u sebi nosiocima tog događaja, stanja ili pojave, kao da su oni to odigrali samo da bi ste vi to doživeli.

Zamolite ih u sebi za oprostaj što su zbog vas podneli takvu žrtvu i recite u sebi da je bilo dovoljno, jer ste razumeli svrhu te pojave, stanja ili događaja.

Svi ovi stavovi se mogu sažeti u rečima, tj. mislima: razumeo/la sam, hvala i oprost.

To je tzv. čišćenje prema ovoj metodi.

Vi to možete zato što niste samo to telo u kome živite. Vi ste ceo vaš život, od početka do kraja. Duša projektuje ceo svoj život i koristi telo samo kao referentnu tačku iz koje doživljava svoju projekciju života na subjektivan način. Ništa vam se ne događa spolja. Sve se događa zbog svesnog subjekta, zbog vas. Pošto je duša projekcija Božanskog, a za Božansko ništa nije spolja, drugo niti podeljeno, to važi i za dušu, za nas. To je suština karme, i Ho'o pono'ono-a.

Jednostavno rečeno, ho'o pono'ono znači 'činiti ispravno' ili 'ispraviti grešku'. Ho'o znači 'uzrok' na havajskom, a pono'ono znači 'savršenstvo'. Prema drevnim havajcima, greška nastaje iz misli koje su zaražene bolnim sećanjima iz prošlosti. One stvaraju

programe po kojima sve činimo i sve nam se dešava. Ho' o ponopono nudi način oslobađanja energije ovih bolnih misli, ili grešaka, koje uzrokuju neravnotežu i bolest. Čišćenjem sećanja na nultu tačku oslobađamo se programa koji su doveli do problema, zdravstvenih ili životnih. Kada radite Ho' o ponopono, obraćate se molitvom direktno Božanskom koje sve omogućava, da preuzme bolne misli i neutrališe ih, ili ih pročišti. Vi ne pročišćavate osobu, mesto ili stvar. Neutrališete energiju koju vi lično povezujete sa osobom, mestom ili stvarima na pogrešan način, nesvesnim projektovanjem svoje odgovornosti na druge i na spoljne sile. Dakle, prvi stepen Ho' o ponopono-a je pročišćavanje te energije od projekcije i njeno vraćanje na pravi izvor: u nas same. Tada se dešava nešto divno. Ne neutrališe se samo energija; ona se takođe oslobađa, tako da nastaje potpuno nova čista tabla. Budisti to nazivaju Prazninom. Konačni korak je da vi dozvoljavate Božanskom da dođe i popuni tu prazninu svetlošću, da interveniše i reši svaki problem i nesklad na čudesan način, jer mu to konačno dozvoljavate, više ga ne blokirate.

Ovom metodom vi isceljujete i sebe i druge u sebi samom, preuzimanjem odgovornosti za sve u sebi samom, čisteći tj. uklanjajući svoju nesvesnost kao prepreku da Božansko kroz vas može da deluje na najbolji mogući način na sve oko vas. Omogućavate svojoj duši da nastavi da iskušava sebe samu kroz sve što njenom subjektivnom delu u telu izgleda kao "spolja".

Jer, Božansko drugačije i ne može da deluje, mi smo njegovi svesni subjekti.

Ovde je izneta prava ideja o pokajanju, "Spasiocu" i "iskupljenju grehova", koja je namerno iskrivljena u hrišćanstvu projektovanjem spolja, u Hrista i Crkvu.

Spasilac sveta je svaki čovek koji zna da je stvoren kao oličenje Božanskog tvorca.

Jedino pravo "iskupljenje", "oprost grehova" ili pokajanje moguće je na način na koji se iznosi u metodi Ho' o ponopono.

Razumevanje da smo 100% odgovorni za sve što postoji je ravno duhovnom probuđenju ili prosvetljenju.

"Čišćenje" o kome se ovde stalno govori jeste uprošćen oblik vipasana budističke meditacije.